

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Postilla (interpolata) super epistolas Pauli - Cod. Aug.
pap. 31**

Nicolaus <de Lyra>

[Reichenau], 1435

Ad Hebreos

[urn:nbn:de:bsz:31-73039](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-73039)

in hac q̄ postula p̄ndō a p̄ dñm
 p̄ncipaliter et p̄ter me p̄mūdā. **C**
 Confidens it̄ hoc ē vltima pars uel
 uel epistole conclusio in qua p̄mo dicit
 se scripsisse philomoni confidens de p̄m-
 hitudine sue obediencie dicens Confides
 it̄ et pater. 2o mandat sibi hospitiū
 paratū cōmuniā specialī dicens siml̄
 autem it̄ q̄o salutat cōparte p̄noctū
 suorum d. salutat te epaphras it̄ et
 vltimo bndicit ei et alijs siml̄ d. Gra-
 tiam n̄m ih̄u xpi que ē arca vite b̄t̄
 cū sp̄itu v̄ro sup̄ sit p̄secuturiter
 Amen

Inquit epla ad hebreos

Quoniam auenit qd̄
 perfectū est e-
 uanabunt quod
 ex parte est p̄
 ad cor. 13. Quis
 mitua cetera illi
 qui de iudaismo
 conuertebantur ad fidem xpi nimis
 zelabant et indistincte p̄ lege moysi
 p̄dīm quod scribit̄ in libro actū
 ap̄toꝝ in quo quidem libro cepit̄
 historia nascentis ecclie. **¶** Ordini
 ieronim̄ in epla ad paulum. vii

xxx capitulo introducunt̄ uerba beati ia-
 cobi loquentis ad paulum ap̄m de 3do
 conuersionem ad fidem xpi p̄ lege moysi
 sic dicens Vides frater quot milia s̄t
 in iudeis qui crediderunt xpo et om̄s
 sunt emulatores legis it̄ et in tantū q̄
 lege moysi zelabant q̄ dicebant et ne-
 cessariū ad salutem ap̄m obseruā ut
 h̄c actū 14. Quidam discedentes de iuda
 in antiochiam ubi erat ecclia fidelium
 iudeorum. Docebant fratres quia nō in-
 tidam̄ p̄dīm morem moysi non potes-
 tis salui fieri. **¶** Inde orta fuit heres
 nazareoz dicens abseruantiā om̄i le-
 galium et uicarij ad salutē ut dicit auḡ
 libro de hēribus paulus igitur adeo
 doctus non solum m̄ius per m̄p̄m̄oz
 sicut ceteri ap̄t̄ sed etia alias cōtius
 medicis per apertam cōfessionem m̄ap-
 tu p̄dīm auḡ ad paulum de uidentē
 deo videns hoc s̄ obseruantiā lega-
 liū esse contra euangeliū uitate scrip-
 sit hanc eplam iud hebreis ad fidem x̄
 conuersionem in ea manifeste ostēdit imper-
 fectionē legis respectū euangeliū et
 per q̄m̄ eius cōfessionem in tempore p̄-
 fectionis quod est tempus xpi. **¶** Et ex
 hoc patet q̄ ista epla inter eplā pau-
 li p̄ma ē ex ordine doctrine licet sit
 vltima scribendi tempore q̄ patet ex
 duobus p̄mo q̄m̄ scribendi q̄ hanc
 eplam scripsit ap̄tus hebraice ut ma-
 gis uidebatur in s̄ra scriptura autē
 hebraica antiquior est inter om̄s
 p̄dīm quod dicit libro p̄o ethiōz
 unde et alie l̄re diuini ab hebraice
 et q̄ntū ad s̄m̄ et q̄ntū ad nouāoz

quod patet ex litteris grecis prima cum ha
 hebraica dicitur aleph 2o beta prima in
 greco dicitur alpha. 2a beta 2us sal-
 tem ut impluibus. Unde patet quod
 grece sunt derivate ab hebreo et no
 est dubium quod latine sunt derivate agere
 sicut ydionia latinum ab ydionate greco
 et sic patet quod. Quod hoc patet ex
 prima quia in hac epla vitas legis e
 evangelice et eius perfectio ostendi
 In alijs autem eplis paulus apostolus ad
 observacione evangelij fideles hortat
 Quis autem legis vitatem agnosce
 quam apostolum observare. Patet igitur
 quod hec epla ut dictum est e prima vel
 per ordine doctrine. In verbo igitur
 preassumpto tam designantur ad eui-
 dentiam huius epte prima e imperfec-
 tio legis mosaice. Quia est perfectio
 legis evangelice. Quia est ordo vni-
 us prima tangitur cum dicitur quod ex-
 te e. Quia cum dicitur quod perfectum e. Quia
 cum dicitur venit et evangetur. quia ad-
 veniente evangelio lex evangetur.
 Ut magis videbitur. primo igitur
 in verbo preassumpto tangitur imperfec-
 tio legis mosaice cum dicitur quod ex-
 te e. pars enim huius ratione imperfecti
 patet per oppositum totum huius ratione per-
 fecti secundum quod dicitur 3 philipp. Totum
 et perfectum idem sunt. Et no imper-
 fectio legis mosaice bene designatur
 cum dicitur ex parte. Ad cuius eui-
 dentiam notandum quod in lege divina occur-
 runt tam consideranda. Prima est
 fides unius dei quod est quasi prima
 ad suspensionem legis divine quia p

fidem ipsius adunatur. cum lex datur
 quia lex non datur nisi ipso aliquo
 modo adunato. Quia e apostolus lex vel cor-
 pus legis quod consistit in imperio ma-
 datis vel motibus. Quia e eius finis
 finis autem legis divine est beatitudo
 eterna sicut finis legis politice
 et humane est felicitas politica.
 In istis tribus lex mosaica inven-
 tur imperfecta quod patet de primo ut
 deside quia licet in illa lege fuerit
 notitia aliqualis unius dei et creatu-
 re populi in quodam generali. tamen non i-
 fuit notitia explicata trinitatis et
 personarum divinitate essentie nec
 personarum incarnationis. Cuiusmodi est
 quia sicut cognicio naturalis preedit de
 imperio ad perfectum. ut dicitur primo philipp.
 Unde et prius primo vocant omnes
 amos pres et omnes feminas mites
 proca distinguunt. Ita similiter sup-
 naturalis cognicio mox fuit annecta lege
 quam in nova in qua per christum vi-
 tas lucide est reuelata. Quod quod
 dicit saluator. Quia in pater manifest-
 tavi nomine tuum hominibus quos de-
 disti michi. Et in figura huius mo-
 yses loquebatur ad populum velata
 facie. ut huius exo. 34. quod imperfec-
 tionis nostre erant figuris et enig-
 matibus velata. Quod quod pres
 veteris testamenti poterant dicere
 illud quod scribitur prima ad rom.
 13. Ex parte cognoscimus ex ex-
 parte apprehendimus. Similiter lex
 mosaica fuit imperfecta quia
 ad secundum quod est legis corpus
 sive mandatum ipsius. Ad cuius

evidentiam considerandū q̄ man-
 datū legis m̄tā gnā distinguit̄ quia
 quedam sunt moralia precepta cuius
 modi sunt illa que sunt deditamē
 rōnis etiam si nulla lex est p̄tā
 Sicut est illud mandatu quod scribit̄
 Exo. 20 honora patrē tuū et matrē
 et similit̄ illud ~~per~~ qd̄ per modū
 notācōis scribitur leuit. xix Corā
 rano capite consinge et honora per-
 sonam semis et q̄similia Quedam
 autem sunt iudicialia precepta q̄ sūt
 determinācōes quedam moralium p̄cep-
 torum mōdū ad p̄ximū sicut de
 dicitamē rōnis nālis ē q̄ h̄t̄ Exo.
 22 maleficus non pariet̄ v̄itē q̄
 modus mortis ut q̄ lapidentur et
 decapitentur v̄t̄ q̄ h̄urancur et huius
 pertinet ad determinācōis legis et
 determinācōis iudicialibus p̄cep-
 tis Quedam autem sunt r̄monalia
 et sunt determinācōes moralium p̄-
 ceptorū mōdū ad dēū sicut dedita-
 mē rōnis nālis ē q̄ deus honoret̄
 et iō datur de hoc preceptū morale
 Exo. 20 memōto ut diem sabb̄tī
 sanctifices et q̄ adus tantū hono-
 randi dēū ut per talia uel talia
 sacrificia uel talibus tempibus et
 huius pertinet ad determinācōis legis
 et hoc determinācōis m̄mōmalibus
 preceptis q̄pter quod preceptū p̄-
 dicit̄ Exo. 20 memōto ut diem sa-
 bati sanctifices q̄ntū ad determinācōis
 tempis s̄t̄ diei sabb̄tī r̄moniale
 ē morale aut̄ inq̄rit̄ ubi p̄cipit̄
 q̄ homo vacet̄ d̄m̄s Ista aut̄
 tā predicta gnā preceptorū in le-
 ge moysi sunt m̄p̄tā Et hoc

Declaratur p̄mo in moralibus preceptis
 duplici ratione p̄ma ratio ē ista quia
 precepta moralia in lege moysi ordina-
 bant̄ actus h̄m̄i exiōres t̄m̄ q̄pter
 quod ap̄l̄s in eplā ad Ro. 3 vocat̄ le-
 gem moysi legem factōrū De actibz
 aut̄ m̄mōibus in quibus p̄ncipaliter
 consp̄it̄ banū moysi nihil ordina-
 bant̄ aut̄ p̄cipit̄ Sed contra hoc videt̄
 ē illud quod h̄t̄ur Exo. 20 ubi gra-
 p̄ā phibetur Non concupiscas uxore
 p̄ximī tui et dicendū ē s̄m̄ant̄ q̄
 doctores q̄ talis concup̄ā nō phibet̄
 inq̄rit̄ erat̄ d̄o latens in corde sed
 p̄cipit̄ p̄cipit̄ exiōs per aliqua s̄ḡ
 ut per uerba sturilia impudicas
 tactus et oscula et huiusmōi Et iō sic
 exponit̄ Nō concupiscas i. signa
 concupiscētiis non facies Unde ad
 phil. 3 dicit̄ q̄ lex vetus phibebat
 manū nō am̄ Vel p̄ximū alios di-
 tendū q̄ licet̄ lex vetus phibet̄
 concup̄ā at̄ latente hoc tantū o-
 rat̄ in pauca s̄t̄ in machia et fin-
 to. q̄ter in istis in suff̄m̄ phibebat
 concup̄ā quāno punebat̄ trans-
 gressores et sic patet q̄ in suff̄m̄
 lex moysica ordinauit̄ actū t̄nd̄
 2^a ratio ē quia lex moysica etiam
 actus exiōres in sufficient̄ ordina-
 bat̄ sicut patet deut. 32 Vbi d̄r̄
 sic Non fenecabis fr̄ tuū ad usu-
 ram pecuniam nec fruges aut̄ aliq̄
 aliam rem sed alieno alii em̄ p̄ncti-
 usura t̄m̄ eximānis personis quod
 est illicitū et contra dicitamē recte
 rōnis Similit̄ deut. 24 p̄ncti-
 vno dare uxori libellū repudiij et
 ex causa m̄debita Unde ibidē d̄r̄

Si accepit homo uxorem et hunc
 cam et non invenit gratiam moialis
 eius propter aliquam fedicitatem strabet
 libellum repudij et dabit in manu eius
 et dimittet eam de domo sua quod ipli
 litas autem quingenti per totam vitam
 est de dictamine raris nalis ut alio de
 claravi super a. Et sic patet qd lex
 veteris imperfecta fuit moralibus
 propter hanc autem imperfectionem lex
 mosaica dicitur pedagoga in. Ad gal
 3 capitulo a. regula puerorum et imper
 fectorum in quibus non queritur profectio
 mentis sed abiectionibus in honestis ti
 more discipline reprimuntur. et in cor
 onibus actibus multa eius permittuntur
 que non permittuntur viris per
 fectis propter quod augustinus libro de spiritu
 et littera exponens illud 2 Cor 3 lra
 ostendit qd hac est intelligendum non
 tantum de moralibus sed etiam de mo
 ralius veteris legis qd si non prohibent
 aliqua que de se sunt mortifera ut
 patet ex predictis propter quod dicitur
 ad Ro. 7. Spiritus legis non iustificat
 carnem omnis caro. Quod ostenditur qd
 moralia sunt imperfecta ad cuius e
 videnciam considerandis qd moralia ve
 teris legis sunt in quadam dicitur. Quoc
 dam pertinent ad sacramenta quodam
 ad sacrificia quodam ad observacionem
 et quodam ad sacra. Sacra autem
 et observaciones ordinantur ad sacrifi
 cia et sacramenta quia sacra dicitur
 vasa et loca et huiusmodi quibus ute
 bantur in sacrificiis et ritu colendi.
 Observaciones dicitur quidam modi re
 ligiosi vivendi quibus utebantur

iudei qui erant plus peculiaris ip
 sus dei ut poterit qd custodirent se
 ab aliquibus cibariis et vestibus et ves
 tibus et similibus ex hoc qd erant
 plus deo consecratis per sacramenta tra
 ctationis et alia sacramenta. Non aut
 em qd ex fine accipitur totum corpus que
 sunt ad finem. et ideo si ostenditur qd
 sacrificia et sacramenta erant im
 perfecta quia ordinabantur ad duo pda
 sufficiunt enim omnium qd sacra et ob
 servaciones erant imperfecta quia ordinabantur
 ad duo predicta. sicut ad finem ut predictum
 est. Quod autem sacrificia veteris legis qd
 sunt imperfecta ostenditur quia quodam erant
 sacrificia pro peccato oblata. et hec
 erant imperfecta quia non poterant
 auferri peccata. propter quod dicit
 apostolus ad hebreros 10 impossibile est
 sanguine hircorum et thaurorum auferri
 peccata et ita ex eodem. Omnis qui
 dem sacerdos secundum veteris legis prescrip
 tum est cotidie ministrans et easdem of
 ferens hostias que non possunt auferre
 peccata. ut idem hinc ex
 10 capitulo libamus non sufficiunt
 ad succendendum et animalia non suffi
 cient ad holocaustum. libamus aut
 hic vocatur panis templi quod
 fuit factus de lignis libani animalia
 autem ibi oblata et quodam ad partem
 concernata non sufficiebant ad
 amorem peccati. Alia autem erant
 sacrificia pacifica a corde ob
 lata ad gratiam dei impetendam seu
 ad beneficium domini. Et illa erant im
 perfecta quia gratia domini seu benefi
 cium domini non impetrabatur tunc
 oblata munus licet aliter docetur qd
 devocione et fidem capitans of

ferentis et hoc e q dicit ap ludo ad he
 9 tabernaculu factu e p m m rē seq
 que est parabola in stantē tempis uix
 quam muna et hospie offerunt que
 non pnt sedm q stiam p fcm facere
 suionce perfectio consue est per
 dami gre et sic patet p p m m q n d
 ad legis sacrificia Similiter sacra
 mentis legis erant imperfecta Adm
 eudoniam considerandū q illa sac
 menta erant ordinata ad faciendū ho
 mines ydoneos ad cultū dñi et iō
 aliqua erant quā tota pto tam vi
 ris quam mulieribus ut pificatōes
 aliquo attactu in mudi uel mortui q
 pificatōes fiebant per asperionem
 aque copiatōis de qua hī mū i q
 et q similia aliqua aut erant sac
 menta solis vniū quomētia sicut
 mūasio aliqua solis sacerdotibus
 Ut consecratio et vntio sacerdot
 ethuoi Cuius ratio e quia sacerdotes
 speciali mō applicabantur ad cultū dei
 Ista tunc sacramta p dicit erant im
 perfecta quia non conferebat grā
 sine qua non efficiūt hoīes ydonei
 ad cultū dñi ad sacramta legalia
 dicitur e gena et in firma ad gal
 2 ubi dicitur sic Nūc aut cū cog
 nouitū deū vno cogitū estis adeo
 quomō qūitū nō ad e gena et in
 firma elemēta Dicitur aut infir
 ma quia nō conferebat aliqua pā
 tem pūalem sicut confert
 sacramta nūe legis Similiter
 dicitur e gena quia non confere
 bant grāiam q nūā e ad bene
 vīendū illa pūate Sed contra hoc
 videtur quia in expo et leuit q
 vbi q dē q illa sacramta redder

homines ydoneos ad cultū dñi Di
 cendū q talis ydoneitas per quandam
 mūdiciā et copiatōne corpalem dicebat
 Sicut in noua lege aliquis dē i cytus
 administrandū uel celebrandū ppter i
 mūdiciā manū loco manū reddidit
 cū apū sed hoc aptitudo est tantū
 corpalis Sicut erat de aptitudine q
 dabatur per sacramta vetis legis
 ppter hoc dicitur ista sacramta
 omīdatōes carnis ut hī ad he 9
 Vbi dicitur sic Sanguis hūmōz qui
 s offerrebatur mēsecratōe sacerdotū
 et cinis vitule asperis quo omīs mū
 dabim atactū mortuū uel in mū
 mudi ut dicitur e Inquinatos si
 ficat ad emūdationē carnis a corpib
 quia sicut dicitur e talia non confere
 bant grām sed aufferrebat quoda m
 pedimēta et irregulāitates impedi
 tes atabernaculi ingressū Sicut in le
 ge noua patet per exemplū qn et
 p prelatos dispensatur cū aliq illegit
 time nato uel puato vno oculo uel
 hūis non confertur ex hoc sibi grā
 sed tantū tollitur irregulātas Qz
 contra hoc videtur q sedm doctū
 sanctorū cūctasio tollebat peccatū
 originale et perignō conferebant grā
 ut gūltor tenetur Dicitur p m
 antiquā apōz q tollebat peccatū o
 riginale non tantū conferebat
 grām hoc omī erat p p cūctasio
 omīs ut tenetur a multis et magō
 quoz rōnes ppter pūatē hī o
 mīto Et in hoc differrebat ab apō
 qui non solum auferre peccatū ori
 ginale sed qfert grā Aliter p
 dicit q si mōdatōne conferebat grā
 hac non erat in virtute illius

120
sacramenti sed ex fide xpi venturi q
protestabatur ille qui curā debebat si
adulter erat vel alius pro eo si puillus
erat et hoc ē q dicitur qm q vale-
bat ex fide suspensionū non autē ex
opere opato per quem modū valent
valent sacramenta nūc legis spaz
igitur q ter monialia precepta erāt
imperfecta q patet ex duobus pmo
ex modo inducendi homines ad ob-
servationem iusticie ad quod ordmabāt
iudicialia precepta 2o ex ipis pro-
ceptis pmo patet sic qm ē imp-
fectoꝝ hanc ut inducantur ad ius-
ticiam obseruandam per timorem pe-
ne Vnde dicit adraus libro 1o cap
Oderunt peccare boni virtutis a-
more oderunt peccare mali for-
midine pene hoc autem declarat
rōe q illud quod timore fit penale
est et non delictabile Vnde dicit q
Nobis pto timor penam hē expari
aut virtuosos non ē penale virtuo-
so et perfecto sed magis delictabile q
quod dicitur in 2o ethicorū q signū
hūitū grātē est delictio moꝝe lex
mofaica inducēbat hōies ad iusticiā
obseruandam per timorem penarū
qpter quod dē lex timorē Et signū
hūic lex data fuit mōionibz ut pꝛ
exo. 19 Jam aduenat dies terrarū
in quo sꝫ data ē lex sequitur Et
reperunt audiri tonitrua et mittere
fulgura et nubes densissima opire mō-
tem clangor q bucinę vehemētis
per strepebat timuitqꝫ qꝫus qui e-
rat incipiens Et similis eadem
ratione facies moysi appuit corni-
ta qm 2o apportauit legem moysi

mirabilis descriptū Et timuerunt
filij isrl ut hē 2o 2e pmo inibus
cū illis designabatur timor et feritas
legis patet igitur pmo videlicet
imperfectio iudicialiū preceptoꝝ ex
modo inducendi ad opera iusticie per
timorem pene 2o idem patet ex
ipis iudicialibus preceptis qm alii
in fugebant penam innocenti et
alii culpabilem non puniebant p-
mo patet q illud quod dicit mō
34 de homicidio oio caualē vbi dī
talīs qui fortuitū absqꝫ odio est in
mōtus it̄ interficiebat hominē de
bet fugere ad vnam ciuitatē refi-
gij et ibi manē vsqꝫ ad mortē si
in sacerdotē quod aliqui erat per
magnum tempus et per qm talis
qui erat in nascens cū hominē
fisset oio caualē et in uoluntatē
sine culpa puniebatur graui pēa
qua oportebat cū eodem ēē per
magnum tempus a sua ciuitate et
sua possessione 2m patet vbi dicit
de tali fugitiuo in nocere q si ex
sines vbiū inuentus fuit et per-
cussus ab eo qui vltor ē sanguinis
absqꝫ noxa cit qui cū occidit. De-
buat em̄ profigus vsqꝫ ad mortē
sini pontificis in vrbe repēdē
2 sic patet q mōfectio innocētis
metali casti remanebat sine pena
que tamē ē grauis pena talis aut
imperfectio legis conueniebat im-
pffōni p̄li qui erat p̄mus ad ef-
fusionem sanguinis Et 1o si in-
terfector acū remaneret in sua
ciuitate inter amicos interfecit
et in p̄tato mortis qm̄ innocētis
et sic de facili possent m̄p̄to

homicidia multiplicat Et ad hoc
 mala euitanda data e lex predicta
 de eius signa quauis cet in nocens
 Et eadem ratione pariter lex si ad
 amicus mortui interficeret eum extra
 fines ciuitatis refugiu ut sit cogitur
 in urbe romanis non eo sua culpa
 sed pro homicidia euitanda ad q pte
 tamq imperfectus erat pms Boempletu
 ad hoc ydoneu parit pbs q ethicoz
 dicens q aliquae leges sunt similes
 regulis quibus utuntur artifices in
 pluribus ad dolandū lapides illius re-
 gionis sunt male dolabiles id vti
 artifices regulis plumbicis ut possit
 tortuositati lapidum applicari Sic
 in uete testamto date sunt leges ali-
 qua imperfectione hntes qd imper-
 fectione illius qd patet igitur eo
 predictis q legis precepta sunt coi-
 mabilia qua moralia qua etia iudi-
 cialia erant imperfecta. Propter quod
 dicit dñs Ge 20 capiº Dedi eis
 precepta non bona et iudicia mqs
 non uiuet et pollui eod i munibz
 suis Dicit precepta qntu admo-
 ralia que dicit non bona non p
 hoc q ibi aliquid mali preceperet
 sed quia per ipa actus cotidies apoz
 mpsse ordmabantur ut visum e
 Addit iudicia in quibus non uiuet
 qntu ad rimonia alia quia p illa q
 offerbantur q pctis pollui onde-
 bantur et tñ non mudabantur ut
 visum e supra Patet igitur q
 lex mosaica erat imperfecta si con-
 sideretur apm corpus legi Simili
 lex mosaica erat imperfecta si con-
 sideretur eius finis Sicut en finis le-
 gis humane e felicitas politica

Ita finis legis dñe est felicitas et
 na non solum legis noue sed etia ue-
 tis Propter quod dicit aplos Ro 10. fi-
 nis legis popus in quo consistit bñ-
 tudo obiectiue scdm quod dicit Ro 10 h
 e uita eterna ut cognoscant te solu-
 dem et quo misisti ihm xpm huc
 autem finem non consequitur nisi per
 gratiam scdm quod dicit ad Ro 6. Gra-
 dei uita eterna. Lex aut mosaica no
 parat gratia conferre ut visum est
 et per quod non parat ad hunc finem
 introducere Propter quod ptes uetis
 testamto quantum iusti descendebant
 ad inferna ad lymbu patru Propter qd
 dixit sicut iob in qm pfindissimū inferni
 descendet aia mea Propter quod felicitas
 eterna non pmittebatur in lege maie
 sed tantu sub figura pspiciendi terrene
 Et si aliter pmittit hoc e raro et
 obscure Propter quod dicit aplos ad he-
 xi Umbram hnt lex futuror bonoz
 non apm ymaginem rez q non
 manite sed obscure figura bona q
 sunt celestia pmittebat Patet igitur
 ex predictis imperfectione legis qntu ad
 id quod e lege pmiu et qntu ad legis
 corpus et qntu ad finem apm Propter
 quod dicit aplos ad he. 1. Nichil ad
 perfectu lex et hoc imperfectione desig-
 natu rimat. In dlo pmo quoto eo
 parte ut predictu e Propter quod de
 hoc p eo pmi illud quod dicit iob
 20. Et hec eo parte dicta sunt
 Anas pci. Vie em deuomendi ad
 dei sunt uetus et nouu testamta
 sed ea que in uet testamto dicta
 sunt illa sunt copte q sunt in
 pta ut patet p predicta Sed p

apaliter tangitur in uerbo appoito per
fectio legis euangelice cum dicitur **Id**
q perfectum est Et patet eius perfectio
quando cam ad legis imperfectionem q per
fecta respectu cognitionis fidei et re
spectu preceptorum et respectu finis in q
bus lex mosaica erat imperfecta. **De**
autem cognitione dei perfecta fit in noua
lege patet per illud q h. 10 in pater
manifestaui nomen tuum et in figura
aut huius ueluti templi fuit scissu
moxi passione ad ostendendum q declarata
et manifesta erant que prius latebant sub
uelamine propter quod ipa lex noua
tamq perfecta incognitio est domi p
fecta descendens a patre in uerbum ut h. 10
iacobus 10. Similiter lex noua perfec
ta est quia ad ipsum corpus legis scilicet quia
ad precepta moralia quia ad sacramenta
et quia ad sacrificia. **P**rimo patet hoc
de preceptis moralibus quia lex noua
perfecte ordinar actus humanos non
solum optimos sed etiam meliores
et in hac imperfectione legis supplet
q dicit saluator q. 4. imperfecis legi
adimplendo. **A**udistis quia dictum est an
tiquis non scides qui autem scidit
reus est iudicio. **E**go autem dico uob
quia omnis qui irasit fratrem suum reus
est iudicio. **I**n quo ordinar motum in
torem ut patet. Similiter lex no
ua actus optimos ordinar nullu
malu permittendo. **P**ropter quod dicit
saluator q. 12. Dico autem uobis quia
omne uerbum otiosum q locuti su
erunt homines super terram reddet
rationem iudicij. **S**i autem hic
prohibet uerbum otiosum et per quod
uerbum nocuum et multo fortis

omnes actus malum patet in q per
suppletionem preceptorum moralium ue
tis legis concludit per f. 10. euang. d.
estote ergo perfecti et per f. 10. aut
ipius moralia precepta legis eis
q similia euangelica sup addendo
propter quod matth. 19. in uerbo dicit
se custodisse mandata legis et quia
uelut uiam perfectionis. **S**icut
saluator ad huc unum tibi deest
si uis perfectus esse. **V**ade et uade
omnia que habes et da pauperibus
et habis thaurum mudo et ueni et
sequere me. **N**o dico q lex noua
perfecta est quia ad sacramenta. p.
conferunt gratiam quod non faac
bant sacramenta uetis legis propter
hoc dicitur q. 10. per moysen da
ta gra est et uita per ih. xpm.
propter hoc de ioh. baptista qui p
suam predicationem et sui baptismi
disponerat ipm ad xpm baptismi
et per quod ad alia sacramenta in
bapm p. iamua alioy sacramentoy
huic pmo dicit ipse p. ante illa
in spiritu et uirtute helye parac
dus plebem perfectam. **N**o lex no
ua perfecta est quia ad sacrificia
quia in ipa est unum sacrificiu per
fectissimu scilicet eucha. que non est
tantu sacramentum sed etiam sacri
ficiu quia ibi xpus quodammodo
ymolatur et fructus sue bndre
passionis aplo percipitur. **Q**uid aut
sacrificiu tamq unum et perfectu
fuit in lege figuratiu per multa
sacrificia et uaria prout perfectu
ad imperfecia propter quod dicit ioh. 10. pmo
Ecce agnus dei qui tol po mundi

1. peccata. scdm quod dicit bñs
 10. p̄ma canō 3. ca. ip̄e ē p̄p̄atio
 p̄p̄tatis n̄r̄e non autem p̄ n̄r̄e t̄m
 sed etiam p̄t̄us m̄di. 2. app̄t̄ eiq̄
 p̄fectio quia augm̄t̄at̄ gr̄at̄ā p̄d̄m
 quod d̄r̄ q̄o 6. Qui manducat me vi-
 uit p̄pter me per augm̄t̄at̄ s̄z gr̄ā
 De utroq̄ autem effectū huius p̄m̄t̄
 dicit̄ hebr̄. 10. hic autem v̄nā pro
 peccatis hostiam offerens. s̄z se ip̄m p̄-
 det in exoteram dei patris sequitur
 v̄nā est obligatōe q̄firmavit in sem-
 p̄t̄ernū sanctificatōe. **C**h̄m̄o r̄ulpe
 anditur cum dicit̄ in alit̄e v̄nā p̄
 peccatis hostiam offerens. Collatō 2.
 augm̄t̄atō gr̄at̄e cū p̄b̄ditur. Con-
 firmavit in semp̄t̄ernū sanctificatōe
 et sic p̄fectio ewangelij patet ex p̄-
 fectōe ewangelij sacrificij p̄pter ad-
 dicitur ad hebr̄. 9. xp̄us assistens
 pontifex futur̄o banor̄ per amplius
 et p̄fectus. 3. ostenditur p̄fectio
 legis ewangelice quā ad iudicialiā
 qua inducit ad obp̄uantā legis non
 p̄ctimorem p̄ne. sed per amorem
 iustie quod ē xp̄i p̄fectōr̄ ut supra
 dicit̄ ē p̄pter quod lex noua dicit̄
 lex p̄fecta scdm quod d̄r̄ iaco. 1. 0
 Qui autem p̄p̄xit in lege p̄fite
 libertatis it̄ item qua n̄ll̄o in n̄cete
 punit. nec aliquod malū in p̄m̄t̄
 relinquit quia etiā verba sc̄iosa
 puniēda d̄ndit̄ ut supra dicit̄ est
 et non s̄l̄m̄t̄ verba sc̄iosa sed etiā
 malas cogitatōes scdm quod d̄r̄ m̄t̄
 4. 1. Ego autem dico vobis q̄ quicq̄
 vidit̄ muliere ad concupiscendū cā-
 ram mechatus ē in corde suo p̄pter
 quod lex noua est lex p̄fita. **D**e q̄

p̄t̄ copiam illud Luce 6. v̄nā ē colū-
 ba mea p̄fecta mea dicit̄ em̄ lex
 noua colūba metaphore q̄ est sine
 velle am̄t̄udinis nullū in noxū p̄-
 merens dicitur etiam p̄fecta quia
 nullū malū per mittens. Et sic app̄t̄
 p̄fectio legis ewangelice quā ad legē
 corpus q̄ continet mandata. Similit̄
 lex noua p̄fecta est quā ad finem legē
 quā quidem finis est vita beata ad que
 finem in medicina introducit lex ewa-
 gelica quod non potat lex vetus nisi
 tantū in figura. p̄pter quod dicit̄ ap̄t̄us
 ad hebr̄. 12. Non accessistis ad tratabi-
 lem ignem a corpalem et visib̄le. Sic
 accesserunt iudei in monte synai. sed ac-
 cessistis vob̄ s̄z credentes in xp̄o. ad
 syon montem ciuitatem dei v̄n̄ctis
 celestem ier̄m̄ et multor̄ milia an-
 gelor̄ frequentiam et p̄m̄t̄ior̄ qui q̄
 scripti s̄nt̄ in celis in iudic̄ om̄m̄ deū
 et sp̄m̄ sc̄or̄ p̄f̄or̄ p̄pter quod ap̄t̄us
 ad hebr̄. 1. postquam dixit̄. nihil
 ad p̄fectū adduxit lex s̄z lex vet̄
 adduxit. Introductio vero melior̄
 sp̄i per quā p̄p̄iam̄ addat̄ s̄z in lege
 noua patet igitur ex p̄d̄it̄ q̄ lex
 noua p̄fecta ē quā ad cognitiōem
 fidei p̄uam et quā ad ip̄m̄ corpus le-
 gis et quā ad eius finem. Ista aut̄
 p̄fectio figurata ē 3. **M̄t̄ 6. 17. d̄r̄**
 sic p̄fecta ē domus d̄m̄ in om̄i op̄e
 suo lex n̄ noua p̄t̄ quoniam d̄r̄
 domus d̄m̄ q̄ huius domus ip̄o est
 edificator q̄ lex noua data ē ab ip̄o
 in mediate. Non aut̄ lex vetus. scdm
 quod dicit̄ ad hebr̄ p̄mo multuane
 multiq̄ modis olim d̄r̄ laqueos p̄-
 bus n̄p̄hetis nauissime dicitur ist̄

locutus est nobis in filio sibi consubstan-
 tiali et eterno ut ibidem subditur. Dicit
 etiam lex noua. domus domini. quia ipse
 huius domus inhabitator quia in sacramen-
 to et sacrificio noue legis sicut cultus ista q-
 tinetur tatus populus realiter. ubi igitur
dicitur perfecta est domus domini. Tunc omni
 opere suo quia perfecta est lex noua
 in cognitione fidei in preceptis moralibus
 in sacrificiis. in sacramentis. et in iu-
 dicialibus et perfecte in tradit ad fi-
 nem legis sicut vitam beatam quae est
 finis diuinae legis et sic patet. Impru-
pale 3o principaliter ostenditur in illo
 primo assumpto ordo utriusque legis et
 euangelij sic dicitur. Cum uenit hoc e-
uauabit illud id est. Allud magis ad uen-
iente euangelio lex ostenditur eu-
uauat. Ubi ostenditur triplex ordo
legis et euangelij sicut ordo temporis.
dignitatis et uirtutis. Prioritate uero
temporis lex uetus prior est quam noua.
 quia erat quidam dispositio ad ipsam
 quod per eam reuelantur homines ad ydo-
 latra et tenebantur sub iugum cuius dei
 et sic disperdebant ad susceptionem
 euangelij et hoc est quod dicit apostolus ad
 galatas 3. Prus autem quam uenit fides
et lex euangelica ubi habetur fides
explicita. sub lege. custodiebamur et
clusi in carnis fidem que reuelanda est
 prioritate autem dignitatis est e-
 quae propter quod apostolus ad Galatas 4. compat-
ditus testamenta duobus filiis abrahae
quorum origine secundum carnem natus est
 29 autem sicut ysaac per reprobationem
 propter quod fuit prior dignitate. Si-
 militer lex noua prior est dignitate
 uero testamenti ordine efficacie et

uirtutis quia obligatio illius legis
 cessat ad ueniente euangelio secundum
 quod dicitur ad Galatas 3. Et uenit fides
iam non sumus sub pedagogo et sub
lege que erat pedagogus in christo
 ut ibidem dicitur quia lex euauat ad
 ueniente euangelio. Considerandum
 tamen quod diuersimode euauantur p-
 cepta moralia legis et ceremonialia
 et iudicialia ad alius intellectum scien-
 dum est quod quoniam fit mutatio a gualo
 in contrarium sicut in aqua totaliter
 euauat sicut quoniam ex albo fit nigrum
 albedo tollitur. Quae autem ex imper-
 fecto fit perfectum non tollit totaliter
 contra sicut in aqua. sed tantum
 eius imperfectio sicut quoniam ex nigro
 fit magis album non tollit albe-
 do priores sed tantum eius imperfectio
Ultius considerandum quod quoniam corruptio
in aqua per actum illud quod est
ei aduersum corruptum. potest tamen
 manere cum tunc ad quem si non habet
 ad ipsum contrarietatem non tamen
 manet idem nigrum sed specie tantum
 Sicut quando de aere fit ignis ma-
 net qualitas libera. Ceremonialia
 igitur euauantur primo modo contra-
 riantur noue legis cultui. Ad
 tunc intellectum sciendum quod tunc
 sicut dicitur est ordinantur ad cultum
 domini secundum quod dicitur augustinus in
 tertio capitulo. Deus colitur spe si-
de et caritate loquendo de cultu in
teriali. igitur timore que sunt quaedam
 propter strages cultus maioris debent
 concordare cultui domino in teriori. que
 per fidem et caritatem. Est autem
 triplex status hominis. Unus magis

heriur fides et spes debent celesti-
 bus ad dehis per que ad ipa introdu-
 untur s; de mystis x et de vicijs sicut
 de fide et hic est status veteris testa-
 menti Alius est status veteris testa-
 menti in quo habetur fides debent
 celestibus sicut de fide sed de his p
 que introduunt ad celestia s; de mys-
 tis xpi habetur fides sicut de pncipib;
 vel pncipis et hic est status nove le-
 gis 3° status e in quo utraq; hnt
 tamq; pncipia et evidenciam et n^o re-
 ditur et hic est status pncipis Quis
 autem statii 3° ubi nihil creditur
 nihil e rimoniale uel figurale ad
 cultu pertinet sedm quod dicitur
 Quid Templum non vidi in ea dno deo
 omne templum illud e pncipium rone
 aduocato statii sed s; noue legi
 rimonie pncipis status a legis veteris res-
 pice debuerunt et induci alie q; que-
 rent statii noue legis in quo bona
 celestia expectantur de fide sed b-
 ficia xpi hnta sunt de pncipio Et idio
 quia rimonie veteris legis significabat
 pncipium uenturu dignit e q; euacuetur
 in noua lege in qua mysteriu x nam
 e pncipium et hoc e q; dicitur ap-
 ad hebreos 9. translato sacerdotio mte
e ut legis translato fiat qntu ad ci-
uonalia thurificaco tamc excepta
quia non significabat xpi mstru
uenturu dntate sed deuocione qntu ad
popm Non aut debet ee mtr de-
uocio ad xpi pncipiu qntu qua-
erat aut ad xpi uenturu ppter quod
in noua lege manet thurificaco
perquam significatur mstru ecclie
et xpi qntu deuocio thurificaco aut

precepta euacuantur tamc sedm q
 s; qntu ad mstru rone rone e q
 sunt de dntate rone rone et rone ma-
 nent qntu ad s;am precepti remota
 tamc mstru sicut patet m^o 4.
 Vbi pntis preceptis moralib; additur
 pncipis que no intelligebat auidas
 esse sub precepto Vnde ibidem dicitur
 Audistis quia dicitur antiquus non or-
 ridet ut et supple illud quod sequitur Ego
 autem dico uobis quod omne q; uis
 fci suo it Et eodem mo mstru rone
 mstru pntis precepto additur pncipis
 mstru rone rone Vnde ibidem dicitur sic
 Audistis quia dicitur antiquus non mch-
 abens Et subditur Ego autem dico uob
 quicq; uidit muliere ad concupiscendu
 cam iam mechatus e m corde suo Et
 similiter intelligendum e de alijs et sic
 patet q; moralia precepta veteris legi
 non euacuantur qntu ad s;am legi
 sed solum qntu ad mstru q; quod dicit
 ap- 1 Cor 13. Ann autem factus su
am euacuu ea q; sunt puili Statu
autem veteris legis comparat pncipium
quod dicitur Gal 3. lex pedagogus nr fit
Pedagogus autem e doctor pueri
Status autem noue legi q; pntis vi-
ro pfecto et rone sicut manet ad h
 qntu ad s;am in puicia et uili-
ctate remota tamc mstru pntis
Sic e demoralu preceptoru euacu-
aco Iudicialia autem precepta e-
uacuantur 3° mo quia aduocato
lege gntu cessat corp obligaco pas-
set tamc aliquis pncipis ordinar
q; pntis mstru suo Ita tamc
q; non reputaret ea ee obligatoli
ex lege moysi. Ratio aut predicti

est quia iudicialia precepta perse et di-
recte non erant ordinata ad significandū
ad futurū sicut erant cōmōmalia sed erant
ordinata perse et directe ad suandū or-
dinem iusticie in ipso iudicio q̄ tamen
status illius ip̄i erat tatus figuratus
respectu popi ut dicit ap̄tus 1 Cor̄ 10. oia
in figura contingeant illis per q̄n̄s et
precepta iudicialia illius ip̄i erant fi-
guralia non directe sed ex ḡnt̄e Et 10
si aliquis seruaret ea ex hoc q̄ tunc
fierent statuta hoc ē dicit q̄ ille sta-
tus ad hoc dicit quod ē erroneū et
illiatū Si tamē aliquis princeps vel
let ea deuotio statuē posset licite Co-
siderandū tamen q̄ in lege noua in-
ferunt quādam ad corp̄ rigorem quia cōt̄
magis seruanda ex amore virtutis
quam ex timore quia lex noua est
lex amoris Ap̄tor quod dicit 1 10 ē per-
fecta talitas fidei mittit timorem et
sic patet ex predictis q̄ omnia legis p̄-
cepta aliquo mō per euangelium eua-
ciantur Ap̄tor quod dicit ap̄tus ad
Ro 7. alloquens iudeos in lege glori-
tes ubi est gloria tua tu iudeo q̄
in lege gloriaris ut supra p̄misit ad
Ro tertio Conclusa & euacuata sc̄p̄
Perquam legem factorū q̄ d. non
legem em̄ vocat factorū legem ve-
tem nulla aut̄ res excludit se ipsam
uel euacuat sequitur Sed per lege
fidei legem fidei vocat legem no-
uam quia sicut dicitur ē euacuat et ex-
cludit legem veterem Patet igit̄ tā
p̄dicta in uerbo p̄mo nata s̄ in p̄f̄is
legis moſaice p̄f̄is legis euangelice
et ardo vtriusq̄ ¶ Ad maiore autē

sequenti et predictis euidentiā quod
venit hec epistola sit pauli Et arguitur
p̄mo q̄ non quia in hac epla nō intelli-
m̄s scribendi qui est in alijs eplis pau-
li p̄ponendo s̄ nōm̄e sui et sui ap̄t̄is
officiū ut patet ergo it̄ Item q̄ lon-
gancior est stilus in hac epla q̄ in
alijs Ad contrariū est usus et consue-
tudo epl̄e in qua allegatur ista epla tā-
quā ab ap̄to scripta Vnde dicitur q̄
p̄ rōnes predictas ab aliquibus fuit
op̄matū q̄ hec epla non ēet pauli ap̄ti
Ap̄tor quod aliqui dicebant q̄ erat
epla clemētis q̄ et r̄m̄s Et moue-
bantur ad hoc q̄ ip̄o scripsit ad hē-
m̄s eplam q̄ per omnia ḡm̄alem
Alij autem dicebant q̄ erat epla luce
euangeliste et mouebantur ad hoc
q̄ ip̄o scripsit eam p̄mo grece Ut
dicitur in prologo Alij autē dicebat
q̄ erat it̄liam qui fuit p̄m̄quis
ap̄tor ep̄i Sed modo indubitanter
tenet̄ q̄ est epla pauli q̄ p̄ban-
m̄laptici rōne p̄mo auctoritate epl̄e
tūc est talia dubia decernere
In synodo em̄ nyrensi recepit
epl̄a istam eplam tamq̄ ab ap̄to scri-
tam Quod hoc idem p̄batur p̄uente
antiquorū doctorū et precipue b̄ti
dyonisiū qui fuit discipulus pauli
Iste autem in scriptis suis allegat
dicta huius epl̄e tamq̄ dicta pauli
maḡi sui Quod hoc p̄batur auctore
cristostomi super eplam istā dicit̄
tib̄ q̄ paulus eam scripsit rōne
epl̄e postquam em̄ biennio rome
fuit p̄pter appellatōne factam
ad cesarem de qua dicit̄ in actibus
ap̄torū hūc licentia transiit

in hispaniam et iudeos ubi vidit et
 perit romam ratione de illo loco hanc
 eis scripsit ut dicit crispinus eo patet
 quod ex his et dicitur ultimo capitulo
 huius eptae viz qd missa fuit haec epta
 per thymoteum qui fuit filius spiritualis
 pauli apostoli. Quia haec idem arguitur
 ex zelo apostoli ad salutem iudeorum de quo
 zelo dicit ad Ro. 9 capitulo optabam
 anathema esse et filius meus qui sur-
 cognatus mei ex quibus populus secundum
 carnem Et ad Ro. 2. Quam diu sum
 apostolus gentium ministerium meum honori-
 ficans si quomodo proceram ad emula-
 dum carnem meam et iudeos ut saluos
 facias aliquos ex eis. Et id non est
 aliquo modo probabile quoniam paulus scrip-
 serit iudeis ad eorum salutem qui tunc
 alia scripsit alijs gentibus pro salute e-
 arundem. nulla autem alia epta pauli
 dicitur scripta hebraeis nisi ista ergo
 sic. Scito probatur quod ex zelo apostoli
 pauli ad evangelicam veritatem prodr-
 cat ad confessionem infidelium ex zelo
 reprehendit petrum manifeste ut hinc
 ad Gal. 2. Nunc autem ata est quod sic
 nunc fuit veritatem evangelicam p-
 dicit ad conversionem infidelium sic nunc
 fuit et scribi ad confutationem heresim
 in syngoniam. Propter quod ad hunc e-
 vangelium suum incepit a natiuitate
 christi eterna quia videbat heresim he-
 biometricam in syngone qui dicitur christum
 ante maiorem non fuisse. Paulus autem
 apostolus vidit tempore suo heresim
 nazareorum in syngone qui dicitur esse
 nunc ad salutem suare legem ve-
 terem et nimium invaluat haec dic-
 tum quod etiam petrus aliquando offendit

in observantia legalium propter quod paulus
 ei resistit in facie ut dicitur et id non
 est visum qui paulus apostolus ad scribendum
 quibus de iudaismo ad confutationem huius
 erroris haec autem fit in hac epta ut
 patet dno concedente et id tenendum
 est indistincte quod ista epta fuit a paulo.
 apostolo scripta ad primum argumentum patet.
 soluto in prologo Non enim erat apostolus
 iudeorum sed gentium secundum quod dicit
 ad gal. 2. Creditus est michi evangelium
 spiritus sancti petrus circumcisiois et
 id non scripsit in hac epta que dirigebatur
 iudeis nomine sui officij similiter
 nec nomen per se quia ipse erat
 aduersus iudeos ut patet in actibus aposto-
 rum in multis locis propter quod epta
 fuisse magis accepta ab eis si nomine pau-
 li carum potuit ad rem dicitur quod paulus
 est elegantior quia quilibet elegantius
 loquitur lingua propria quam alienam
 ipse autem paulus scripsit hanc eptam
 salam hebraice et id loquitur magis
 ornate. Sed contra hoc in singulis v-
 ni dicitur quia per in passionem spiritus
 sancti hunc donum linguarum secundum quod
 hinc et ad Cor. 12. Gratias ago deo meo
 quod cum vestrum lingua loquor. Dona
 autem spiritus sancti perfecta sunt ergo
 ita perfecte loquebatur alia idioma-
 ta sicut hebraice. Dicitur quod donum
 linguarum datum est apostolo ad predicandum
 fidem christi omnibus gentibus et id datum
 est haec donum apostolo propter faciebat ad
 efficaciam predicationis ad haec autem
 non multum facit ornatus verborum
 sed aliquid magis impedit ut patet
 per apostolum in ad cor. 2. Sermo meus
 et predicationis mea non in persuasibili

bis humane sapie verbis ac Et adeo non est mirum si paulus aplos habuit aliquem ornatu verborz in hebraica lingua ex humana acquisitione quem no hnt in alijs. hnt tunc oia ydiomata inqunt valent ad efficaciam predicandi

capitulum
Multuarie it Sicut pre dictu e aplos hanc eplam scripsit quibusdam iudeis quersis ad fidem xpi de iudaismo valentibus seruire legalia cum euangelio quasi non sufficeret ad salutem gra xpi et io in hac epla dicitur commenta noui testamenti respectu veteris sicut p. v. tuis comparatur ad nouu sicut dispositio ad formam et sicut imperfectu ad perfectu quod euacuat et restat aduementem perfectu ut dicit p. ma ad rom. 13. Quid dicitur autem hoc epla in duas partes In prohemiu et exortatione Qu pars incipit ab i. Qui enim sit splendor. In p. ma ad parte pponit excellenciam noui testamenti respectu veteris ex tribus videlicet ex tempore ex legislatore et ex modo tradendi diuersitate Qu tempus tangit in hoc qd veteris testamenti olim fuit traditum Nouu aut dicitur aplos nouis finis gra em perficit naturam Et io similis est processus gra sicut et nature suo mo Nunc aut incognitioe naturali pressus e decognitione confusa et indeterminate ad perfectam et determinatam ut patet p. mo phisoz ppter hoc ut ibidem subditur pueri imperatores uocant omes viros pces et omes feminas mres p. ca. distinte cognoscunt Sicut e incognitioe supernali q. in veteri testamento fuit cognitio imperfecta In nouo autem q. postius est danti.

virtus e manifeste reuelata Ho collentia aut ex parte legis latius ostendit quia licet veteri p. testamtu sit adeo danti Vetus tamen tradidit p. angelu qui loquebatur moysi in persona di ut h. acta. Hic est moyses q. fuit merta in solitudine cu angelo qui loquebatur ei in monte synai Nouu autem testamtu tradidit ds per seipm quia per filiu incarnatu q. e vnus ds cu pte Et hoc excellencia noui testamenti ad veteris tangit cum dicitur Qu de olim erat loquens p. tribus prophetis In nouo autem testamtu locutus est nobis in filio Ho collentia aut ex modo tradendi est quia veteris testamenti traditum e obscure sub velamentibus et figuris Nouu autem testamtu traditum e lucide et aperte et hoc notat cu dicitur locutus e sub plane et sp. Vere et huana Vn io dicitur fuit xpi xpo ab aplos Et tunc palam loquens et puerbu nullu dicit his dicitis patet fma auxiliariu a peruersis figuris et vana in sacrificijs et summijs et humiis que erant figura corp que facta sunt tempe x. auxiliu q. modis q. aliqui sit reuelatio per visionem corpalem sicut dicitur 4. appuerunt digiti magi sabbon p. pte d. h. per uisionem ymaginaria sicut dicitur ysa. 6. Vidit dnm sedentem super soliu excelsum it. d. h. p. visionem intellectualem tantu ut dauid sicut dicitur in psalmo super p. o. olim deus loquens a. ab antiquo et ex multo tempore ut paulati asserit trestent homines incognitioe in istoz mte natiu et vitatis

que per xpm facta e ut dicitur Jo
 e patribus prophetis quibus angeli
 revelabant secreta divina et apri vltis
 qpto denuncabant. nouissime diebus
 apus a tempore gre et vitatis memu-
 natio. que conspiciunt herodem vniu-
 forum qntu ad natam assumpta co-
 em apo q natura humana auerbo as-
 sumpta est in unitate suppositi co ipso
 constituta e se omes creatam. per q
 fecit et scula qntu ad naturam diuinam
 pr em opatur per filiu sicut p artes
 quia pdm augm filius e ars omi-
 potentis dei plena rambus omi cor-
 uentiu. Secula sunt reuelaciones et
 spacia temporum. Et quia a tempore
 per filiu non solum facta sunt mir-
 rabilia et eterna a parte post sed
 etiam corruptibilia et tpalia. **Quia**
 in sit splendor. Hic ponitur exortio
 in qua declarat illud quod premissu
 e s; eminentia noui testameti re-
 spectu veteris et quia dicitur vtriusq;
 testameti ex parte tempis manifesta
 est id har omittit tamq; manifestu
 in Sed pdm pbat et declarat s;
 eminentiam ex parte legislatoris et
 per qntu alia eminentia erit declarata
 que e ex modo tradendi. Ideo ex-
 ortio huius epte diuiditur in duas
 partes quia pmo ostenditur emine-
 tia datus noui testameti. 2o ostē-
 ditur qualiter et que ad hēndū est
 apri legislator et noue legi. 1^a p
 mapit in principio vnde ceteri capiti
 ubi est alia fides. **Inta pma** aduer-
 tendum q uetus testamētū tradi-
 tu e per angelos apri moysi et
 per moysen sacerdotibus et per sa-

cerdotes qpto. Et io pmo ostenditur om-
 nientia xpi legislatoris in respectu an-
 gelor. 2o respectu moysi. 3o respectu
 sacerdotu veteris testameti. 2^a incipit
 3o capitulo. **Vnde fies 3^a qnto cap^o**
 i. **Omne pncipes pma** diuiditur in duas
 quia pmo profertur apri xpi angelis
 2o concluditur qntu reuocata sit exhi-
 benda docthe noue legi. 2^a incipit 2o
 cap^o ppter abundantiam pma adhuc
 diuiditur in duas partes quia pmo p
 excellētia xpi et ostenditur q ab ea de-
 sciunt angeli. 2o pbat utiq; per
 scripturam veteris testameti. **Qui em**
dixit alii angelor. Excellētia autē
p tangitur in 2o pmo quia e pri
 coeternus. 2o quia gubialis. 3o quia
 equalis ei in pte. 2o quia equalis
 idignitate. Ab ipis autē deficitur angeli.
 Coeternitas autē tangitur ubi **Qui**
em sit splendor filius em pcedit
 apri ut splendor a sole qui splendor
 soli e coeternus si sol eet eternus
 Sed non solum filius dicitur splendor
 sed splendor glie. quia gloria e dāta
 natia cum laude. filius autē pcedit
 apri sicut notia denotia q filius
 est sapia genita nō dicitur splendor glie
 Consubstantialitas autē filij ad pmi
 tangit^r i figura subie eius. **Incipit**
 autē hic figura p ymagine filius ei
 e ymago pntis nalis apri pntis ho
 autē e q ymago artificialis qntu qd
 dicitur magis ad ymaginis dei quā
 eius ymago. Sicut aliter e yma-
 go regis in filio suo nali et in denario
 pti statua filius agitur in dnis est
 ymago nalis et io dicitur ymago. Vel

signa substantiae a eiusdem substantiae
 ai patre et quia illa est indivisibilis per
 gnis est eadem substantia ino in patre
 et filio Non sic autem est in tege et eius
 filio quia est eadem in specie tamen Equi-
 litas autem potentiae congruit in potens
 omnia in potentia cum dei patris appet-
 indubius primo in creatura aduentione
 et consuetudine Subtrahitur enim eius in flue-
 tia in nihilum redigentur et quia pater
 et filius sunt una causa creaturae id
 est causa consuetudinis creaturae pater et
 pater et hoc est quod dicitur portans omnia
 a sustentans et consuetudinis est Verbo in-
 titus sic a suo in pio virtuosus quod
 suum dicitur est facere Quod appetit dei patre-
 tia in sanctificatione in pio quia non
 nisi est in sanctificatione in pio quam creatura
 celum et terram secundum bonum augustinum In
 hoc autem filius est equalis patri et
 hoc est quod subditur Purgatione per
 rationem faciens equalitas autem filii
 ad patrem in dignitate tangitur tamen
 Sed et ad deo tamen manifestatis in eo
 celis quia si hoc referatur ad diuinitatem
 creaturae eadem dignitas est patris et
 filii sicut eadem natura Si autem
 referatur ad humanam naturam sic
 non est ibi equalitas quia secundum al-
 lam est inior patre dicitur tamen etiam
 secundum hoc filius sedens ad deo tamen
 patris per modum cuiusdam associationis
 in quantum humana natura Verbo
 est unita et sic eadem ueneratione
 uonatur Vel aliter dicitur sedere
 ad deo tamen et in imperioibus hominis
 Et quia aequior predictis excellen-
 tijs angeli deservit id concludit id
 concludit deo tamen tanto melior an-

gelis effectus quanto pro illis nomi-
 hereditariis quia ipse coetus deus
 et deus consubstantialis patri ipse autem an-
 geli sui dicitur. **¶** Qui enim dicitur
 hic consequenter probat de deo per
 condicere predictas excludendo eas
 ab angelis et primo probat hoc de
 substantia. **¶** Quod de equalitate potentiae
 ibi **Et tu domine in pio** Quod deo
 et tunc in qd pater probat deo de dig-
 nitatis equalitate ibi ad que autem
 dicitur angelos. **¶** Primum autem probat
 per quatuor auctoritates veteris tes-
 tamenti. **¶** Quod ponitur alibi **Et rursum**
¶ ibi **Et tamen tamen** **¶** ibi ad finem
 autem ad euidenciam primi aduer-
 tendum quod ea que sunt fidei non
 possunt efficienter per rationem probari quod
 procedunt facultatem intellectus in
 et id probatio moralibus debet fieri per
 auctoritatem diuinam quod non potest
 gtimere falsitatem et id per ipse
 est effectus probatio illis quod recipit
 eam ueritatem Quod autem recipit
 veteris testamenti tamen ad eo datur
 et id probatio apostoli effectus est quod pro-
 terit per auctoritates veteris tes-
 tamenti. **¶** Alius considerandum
 quod licet sacra scriptura habeat mul-
 tiplicem sensum non tamen habet
 effectus argumentum nisi per sensum
 litteralem **¶** Ut dicit augustinus in epistola
 ad uicentium donatistam quod argu-
 mento semper inesse equiuoca-
 tionis fallacia uel amphibolie per
 sensum multiplicat. **¶** Item of-
 tendendo quod auctoritas ab apostolo in-
 ducta intelligitur ad litteram de deo
 patet per illud quod habet actum et
 ubi apostoli habuerunt intelligentiam

scripturam per revelatione spiritus
 sancti exponit illud p^m Quare fre-
 muerunt gentes et de xpo p^dictu
 sicut patet luttam mueri et p^m q^u
 her auctores que hic inducitur ab ap^{to}
 de illo psalmo intelligenda e ad hanc
 de xpo hoc etia patet per luttam p^e
 quia ibi d^r ego hodie genui te quod
 non potest de dauid intelligi sed de
 filio dei cuius gⁿatio non transit in
 preteritum Item per hoc q^u abidem sub-
 ditur Dabo gentes hereditatem
 tuam terminos terre q^u no p^t
 intelligi de dauid cuius regnu no
 extendebat se ad gentes sed ad
 iudeos tantu Item regnu eius
 non se extendebat ad terminos
 terre sed tantum ad iudeam que
 est parua terra hoc etia dicit
 antiqui doctores hebreos super
 psalmu istu qd e de xpo intelli-
 g^e sicut plenius declarauit s^r libra
 psalmoru hoc autem supponens
 ap^lus tanquam manifestu illis
 quibus scribebat quia erant edoc-
 ti in lege et p^hetis dicit ei Qui
 dixit alii angelor^u filius meus et tu
 ego hodie genui te q^u d^r n^uqua q^u
 angeli non sunt eiusde nature cu
 deo q^u p^m q^u non p^t dici eius fi-
 lii p^hie loquedo sicut nec artifi-
 cu dicitur filii artificis q^u licet
 coru creatio possit dici gⁿatio lar-
 ge t^m de xpo non p^t exponi q^u
 d^r ego hodie genui te q^u corp^u cre-
 atio fuit ap^ha m^udi et io tra-

sient m^uditu Et io non p^t dici p⁻
 dictu nisi de dei filio cuius gⁿatio no
 transit m^uditu et sic p^hita est
 gⁿatio p^his ad filiu m^uditu nali
 et eternaliter ab eo gⁿitur et gⁿitur
 e ex quo arguit^r ydemptitas nature
 in vtroq^u saltem in specie et p^m q^u
 m^uditu quia natura diua non e m^uti-
 plicabilis ¶ Et rursu hoc etia
 p^hat per alia scripturam q^u h^r pa-
 lip 22 que licet sit dicta de salone
 tunc dicitur de eo put fuit figura
 xpi et io de xpo intelligit^r ad hanc
 ad cuius intellectu sciendu q^u nichil
 potest ee figura alius nisi in se
 sit res aliqua illud em quod nichil e
 non p^t aliquid figurare et io res q^u
 e figura uel signu alius p^t t^hic
 considerari vno mo ut res tantu alio
 mo ut signu tantu Tertio modo ut
 res et signu simul Sicut arcibus
 pendens tabernam p^t considerari
 put est corpus rotudu tantu 2o
 ut e signu venditoris vini tantu
 3o modo vtroq^u simul Eode mo
 dicendu e de salone qui fuit figura
 xpi q^u alia queiut ap^l salos p^dim
 se et talia de xpo exponenda sunt
 ad luttam et nullo mo de xpo ut q^u
 de p^uatus p^u mulies factus est y-
 dolatra et similia et talia p^t ex-
 ponenda de solo xpo ad hanc sicut
 illud quod h^r psalmo si et dnabit^r
 amai usq^u ad mare et flumine
 usq^u ad terminos terre orbis t^his
 qd non potest significari de salone cuius
 regnu fuit satis paruu sed t^h

de regno xpi qui ē lapis abstris
sine manibus et impleuit uniuersam
terram Dan 2 Et iō in psalmo
predicto sub nomine salōis destri-
bitur monarchia xpi hoc etiā pa-
tet per illud quod subditur in eodē ps
ante solem permanet nōmē eius
et illud quod ibidem dicitur adorabit
de apō semper que soli xpo que-
runt et non salōi Aliqua dicitur
autem in scriptura de salōe vtro-
q̄ modo vix sōm se et nō fuit
figura xpi et talia sunt illa que
impleta sunt vtroq̄ ad litteram
In xpo tamē p̄fuit in salōe m̄q̄
perfecte Et talia exponit ad litteram
non salōis de salōe sed etiā de xpo
et perfectius quam de ipō salōe
hoc nō autē ē auctas predicta i
palup̄ 22 quia salōis fuit filius
dei adoptiuus per gratiam salte
in p̄ncipio regni sui p̄pter quod
nathan p̄ph̄a vocauit eū amabi-
lem domino xpus autē fuit filius
dei nātus q̄ ē filius p̄fior Et iō
per hanc filiatōē p̄bat ap̄tus q̄
p̄ualitatem filij ad p̄m̄ tū dicit
ego ero illi in p̄m̄ it̄ dato etiā q̄
hec auctas nō posset exponi ad
litteram de xpo sed tantū secundū
sensum mysticū tamē cam b̄m̄ an-
duat ap̄tus ad sūm̄ p̄p̄tū h̄z argu-
mētū officax nō h̄c̄t̄ de scriptura
p̄ sensu mysticū ut sup̄ dictū ē
p̄pter qd̄ ex solo sensu in sūo nō ē
arguendū tū si p̄ns auctōs h̄c̄t̄
in sensu lrali ad p̄bandū p̄p̄tū b̄m̄

p̄ alia auctōitas adiūgi in sensu
mystico ad idem declarandū de regno
et hoc ē q̄ dicit augu⁹ in eplā ad ven-
tentū donatistam Quis autē nō in-
pudentissime videt̄ ad mallegariā
positū q̄ se adducit nisi h̄c̄t̄ et man-
festa testimonia quorū lucē illustrat̄
obscura Sic igitur auctōitas predicta
inducitur ab ap̄to q̄nter ad p̄p̄tū
sūm̄ Sed contra hac videtur q̄ ab iō
per modū futuri Ego ero illi in p̄m̄
Enācio em̄ filij eterna ē et p̄ q̄ns
non expectat ad futurū p̄m̄ nec
transit in p̄m̄ ut supra dictū ē
Dicendū q̄ loquitur de futuro p̄pter
nec nātōnem p̄tū futū p̄p̄
humana natura erat ad filiatōē
eterna assūmēda Et quia h̄c̄t̄ assūp-
to facta est virtute diuinitatis
ideo bene dicit Ego ero illi it̄ qua-
si dicit̄ virtute mei fiet hoc **¶**
¶ Et tū iterū h̄c̄t̄ ad p̄p̄tū osten-
dendū inducit aliam scripturā assūp-
tam de illo psalmo Dñs **gulte**
regnavit ex Adāus euidentiā con-
siderandū ē q̄ magister dicit in
glosa q̄ dauid fecit hunc psalmū q̄
restitutū ē ei regnū post mortē
absolon et dicit h̄m̄ cē titulu
psalmi psalmus dauid q̄ tertia eius
restituta ē ei Et secundū hoc of-
fer̄ exponendū ad litteram de dauid
Sed dictum magistri non videt̄
vni p̄mo quia in hebreo iste ps
ē sine titulo **¶** Quia titulu
quasi clauis ad intelligendū ea q̄
in psalmo dicuntur psalmus autē

iste non loquitur de regno dauid p[ro]fite
 sed p[ro]fite de regno xpi quando perficit
 omnia subyocentur quod est in iudicio
 Et ideo hic psalmus ad l[ite]ram e[st] exponen-
 dus de regno xpi et hoc e[st] q[uo]d dicit
 paulus et aduent[us] eu[m] i[n] a[nt]i[ca] cu[m] per
 scripturam facta ap[er]t[is] m[en]t[ur] adu[er]s[us]
 ad regnu[m] orbis terre p[ro]fite ex quo
 patet q[uo]d hec scriptura non loquitur de
 aduentu xpi p[ri]mo quia tunc venit
 cu[m] humilitate et ideo tunc dicit Reg-
 nu[m] meum non e[st] de hoc m[un]do No[n] ideo
Sed loquitur hec scriptura de p[ro]p[ri]o
 aduentu q[ui] venit in gl[ori]a cu[m] ambi-
 bus et maiestate ut dicit ap[osto]l[us] et
 dan[iel] 7. Et tunc cu[m] ambibus celi quasi fi-
 lius ho[m]i[n]is veniebat et usq[ue] ad an-
 tiqua dies p[ro]ueniet et sequit[ur] et
 dedit ei p[ro]p[ri]etatem et honorem et reg-
 nu[m] p[ro]p[ri]as eius p[ro]p[ri]as eterna que no[n]
 auferet[ur] i[n] e[um] Et ideo de ip[s]o m[er]ito
 honore constituto dici potest ad-
 uent[us] eu[m] anteq[uam] angeli i[n] **S**ed nos-
 tra l[ite]ra sic habet adorate eu[m] om[n]es
 angeli eius ap[osto]l[us] e[st] no[n] sem-
 per curauerunt allegare scriptura[m]
 de uerbo ad uerbum sed sufficit eis
 attingere sensum Ex hac autem
 scriptura ostenditur sufficienter
 q[uo]d in cristo sit diuina natura q[uia]
 nulla natura adoratur atata na-
 tura angelica ut superior m[en]t[ur] dicit
 Et ideo ex quo scriptura hec ostendit
 q[uo]d filius e[st] ab omnibus angelis
 adorandus p[er] q[ui]s ostendit q[uo]d xps
 sit deus et p[er] q[ui]s ostendit deo p[ro]p[ri]o
 q[uo]d filius quia natura diuina est i[n]
 diuisibilis p[ro]p[ri]um quod dicit[ur] exo.

2o Audi isrl[ael] d[omi]n[us] deus tuus deus
 vnus quidem est sequitur Et ad an-
 gelos quidem dicit .i. quid p[ro]fiteat
 ad natura[m] angeloru[m] exponit p[er] scripturam
 d. qui facit angelos suos ministras su-
 os flamma ignis q[uo]d dicit licet angeli tante
 excellencie sint q[uo]d sint sp[irit]ualis na-
 ture non tamen sint idem sicut
 filius sed sint serui et ministri no[n]
 solum ip[s]um adorando sed etia[m] nobis
 p[ro]p[ter] ip[s]um quodammodo ministrando ve-
 rumptame[n]t[ur] quia suu[m] ministeriu[m] in
 deum referunt ideo in hoc dicit[ur]
 sicut flamma ignis que semper as-
 cendit in altu[m] **¶** Ad filiu[m] autem
Hic adducit tertiam auctoritatem
 ad probandum suu[m] p[ro]p[ri]um que acci-
 pitur de psalmo quadagesimo q[ui]to
 ad eius euidentiam considerandum
 q[uo]d uideri ne cogantur recognoscere
 diuinitatem xpi exponit hunc
 psalmu[m] de assuero et dicit q[uo]d iste
 psalmus factus e[st] de mardocheo
 sed hoc patet falsum p[ri]mo p[er]
 psalmi titulu[m] quia non in totu[m]
 laudat mardocheo sicut aliqui
 psalmi in totu[m] laudat ab asaph q[ui]
 eos fecit ut patet in titulo psal-
 mi quadagesimi **¶** Nam et in plu-
 ribus alijs locis **¶** Iste autem psal-
 mus intitulatur adauid ut patet
 in hebraico et hoc etia[m] patet p[er]
 litteram psalmi sequentem quia is-
 te rex de quo e[st] psalmus habetur
 tamqua[m] deus adorandus p[ro]p[ri]um q[uo]d
 ibidem dicit[ur] Contempserit rex deco-
 rem tuu[m] quia ip[s]e d[omi]n[us] deus tuus

et adorabunt eum Et translatio vero
 nunc sic habet Et adora eum Si aut
 ista uerba dicantur de assuero rege
 sequeretur quod mardocheus induceret
 totum populum et potissime apud hebreos
 ad quam dirigantur uerba premissa
 secundum expositionem eorum ad adorandum
 assuerum sicut deum quod manifeste
 patet falsum quia in eodem libro
 dicitur quod noluit genii flectere coram
 aman ne honorem dei transferret
 in hominem Hoc etiam patet per
 translationem caldaicam super psal-
 mum asinum que autentica est apud
 hebreos ubi enim in hoc psalmo
 hinc sic Speciosus forma pre
 filio hominis diffusa est gratia mila-
 bis tuis Caldaici sic habet pul-
 tudo tua inessya maior quam fili-
 orum hominis datus est spiritus pro-
 pheticus in labiis tuis Sic agitur pa-
 tet ex predictis quod auctores qui hic in-
 ducuntur de illo psalmo intelligenda
 est ad litteram de christo Hoc autem suppo-
 sito probatur per hoc per hoc ap-
 pus tristi diuinitas et per con-
 sequens consubstantialitas eius ad
 patrem et distinctio in persona quod
 ubi dicitur Thronus tuus deus
in seculum seculi et cetera pro-
 pterterea inquit te deus tuus et sic
 patet quod est populus deus uir-
 tus adeo uirgente quia filius
 dei in humana natura unctus
 plenitudine gratie et cum non
 possint esse plures dii ut supra
 dictum est ex hoc sequitur generalis

tas patris et filii Acta que sunt in
 aucte patent **A** Et tu domine in prin-
 cipio hic consequenter probat qua-
 litatem potentie in filio et in patre
 et breuiter transit quia probato quod
 secundum diuinam naturam sit generalis
 patris per quod sunt probate alie tres
 conditiones scilicet equalitas potes-
 tatis dignitatis et diuinitatis poten-
 tia autem dei relucet potissime in
 creatione rerum de nichilo et cetera
 quod dicitur et hoc non solum querit
 deo patri sed etiam eius filio qui est
 eiusdem nature cum ipso non dicit
 applicata et tu domine in principio terra
 fundasti et opera manuum tuarum
 tu domine pater fecisti terra de nichilo
 et conseruas in stabilitate et
 hoc exprimitur per hoc quod dicitur
 fundasti **E**t quia nulla creatura
 est inferior ipsa terra sicut in
 domo illud dicitur fundamentum
 quod est in firmo Sed quod in hoc
 gignuntur filius cum patre tanquam
 eiusdem potentie non de in principio
 et per filium per quem operatur pater
 sic per parte sua ut supra dictum est **Q**
 autem filius dicitur per quod patris quod
 est uoluntas uidebitur quod et loquitur uobis et opera
 manuum tuarum sunt celi magis ad domine
 metha domine deus populi Noian-
 hic celi et terra que sunt extrema crea-
 turis ut per intelligatur creatura
 medie quia omnis creatura a pa-
 tre et filio simul est producta
 consuata et sic per equalitas potentie

qui p[ro]hibet hic consequenter ap[er]te
 p[ro]bat filii p[ro] coeterni ad cui[us] au-
 donam p[ro]cedim[us] quad[am] sicut tempus
 sequitur mat[er] et mutac[i]o[n]e[m] q[ui]a eter-
 nitas in mutac[i]o[n]e[m] Solus em[en] deus
 e[st] in imitabilis per om[n]es mod[os] to-
 t[us] ip[s]e solus mensuratur eternitate et
 co[m]m[un]io quo p[ro]t[us] ab i[n]v[er]sa mensura Q[ui]
 om[n]i in om[n]i creatura sit aliqua muta-
 bilitas patet quia angeli sunt im-
 tabiles s[ecundu]m act[us] intelligendi et
 volendi loquendo de r[ati]o[n]e et affec-
 tu naturali S[un]t etiam mutabiles de
 co[m]m[un]io ad non co[m]m[un]io si dimittantur ad ma-
 conp[er]tione[m] Similiter reli sup[er]iores
 s[un]t hoc 2o modo mutabiles et
 cum hac immutabilitate qu[od] ad p[ro]p[ri]a.
Reli autem in fiores s[un]t ignis et
 aer cu[m] istis modis mutac[i]o[n]e[m] s[un]t
 mutabiles qu[od] ad alterac[i]o[n]e[m] et g[ra]t[ia]
 conem et per q[ui]a alia elementa et
 mixta ex eis s[un]t om[n]i aut motu
 et mutac[i]o[n]e[m] e[st] aliqua corruptio s[im]-
 pli[ter] e[st] ~~etiam~~ q[ui]a et ca[us]a s[ecundu]m
 aug[ustinu]m Status aut[em] mundi i[m]muta-
 bitur in fine qui telum cessabit
 a motu q[ui]a p[ro]p[ri]o m[un]do electo[r]u[m] ad q[ui]
 m[un]di finalis ordinar[us] et p[ro]p[ri]o
 alterac[i]o et corruptio g[ra]t[ia] in ele-
 m[en]to que ca[us]a cla[m] per ignem co[m]-
 flagrac[i]o[n]e[m] purgabitur Et adio
 sicut dicit[ur] e[st] h[ic] tam meo[rum] co[m]-
 pore quam element[is] est mutac[i]o
 et sic p[ro]p[ri]o p[ro]hibet quadam[od]o a
 statu in quo m[un]do s[un]t et hoc est
 q[ui] dicit[ur] q[ui] p[ro]hibet s[un]t reli s[un]t
 et in fiores sed quia non corrupe-
 tur qu[od] ad substantia[m] no[n] p[ro]hibet
Et velut amictu[m] mutabilis cas
 Sicut em[en] cessante figore mu-

tabitur vestis que erat contra figu-
 randa non quidem tunc mutata p[ro]p[ri]o
 tis q[ui]a corrupta sed quia figuris res-
 pat Sic reli elementa dicitur mutata q[ui]
 motus reli et alterac[i]o elementor[um] que p[ro]
 p[ro]p[ri]o g[ra]t[ia] s[un]t s[un]t s[un]t p[ro]p[ri]o m[un]do electo[r]u[m]
 tor[um] quo impleto cessabit manet
 tunc s[un]t velox et elementor[um] ideo
 concludit tu autem ip[s]e es s[un]t per
 om[n]es mod[os] immutabilitatis et p[ro]
 q[ui]a anni tui non deficient a durac[i]o[n]e
 tua non q[ui]a durac[i]o[n]e[m] d[omi]ni s[un]t aq[ui]
 sicut sicut est manet sed quia
 eternitas d[omi]ni in se simplicissima no[n]
 p[ro]t[us] apprehendi a nobis nisi ex q[ui]a p[ro]
 ad tempus et p[ro]p[ri]o expectare ip[s]e
 cam ex p[ro]p[ri]o hoc patet coeterni-
 tatis p[ro]p[ri]o ad filii et ex q[ui]a ex quo
 s[un]t om[n]is s[un]t ex sup[er] p[ro]p[ri]o e[st]
 sequitur q[ui]a ip[s]e e[st] unam co[m]m[un]io eade[m]
 in mutabilitas et per q[ui]a eternitas
Ad quem autem hic consequenter
 p[ro]bat ap[er]te equalitatem dignitatis
 in p[ro]p[ri]o per auct[orit]em psalmi centesi-
 mi nam qui psalmus de xpo est
 intelligendus ad iustitiam ad cui[us] e
 uidentia[m] considerandi q[ui]a iudei et
 moderati aliqui dicit[ur] ap[er]te debere
 intelligi de abrah[am]a et q[ui]a eliezor eius
 dispensator fecit illu[m] psalmu[m] ad
 reddendu[m] g[ra]t[ia] deo de iustit[ia] quaz
 h[ic] abrah[am]a contra illos reges
 qui captivaverunt loth nepote[m] suu[m]
 s[ecundu]m q[ui]a h[ic] gen[esis] 16 Et hoc patet
 falsum ex titulo psalmi quia no[n]
 mutatur ab ip[s]o eliezor sed adauud
 no[n] dicit[ur] alij q[ui]a e[st] factus adauud no[n]
 tunc loquitur de xpo sed de angelo
 suo ut sic sensu dicit[ur] d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s meo
 r[ati]o deus reli dicit[ur] angelo me iusto-
 dienti Et hoc patet falsum quia
 infra dicitur tu es sacerdos in e-

termini ut quod non potest intelligi de
 angelo dauid quia sacerdotium non com-
 petit angelis Et ad dicendum quod ad hunc
 est psalmus factus ad dauid loquens de
 corpore et hoc patet per translationem
 caldaram quia ubi homo dicit dominus
 dominus meus Caldaram sic habet dicit
dominus uerbo suo et quem per illud quod
sequitur Et uerbo ante luciferum ge-
mi te et ex substantia mea ante
omnes creaturam hoc autem non potest
operari nisi soli deo filio qui filius
est uerbum dei hoc igitur supposito
patet quod apostolus bene inducit auctorem
huius psalmi ad probandum equalitatem
dignitatis in christo qualis in deo pre-
introducens uerbum dei patris ad fi-
lium dicens sibi Sede ad dexteram meam
et ad equalitatem dignitatis mee si
psalmus refertur ad christum secunda-
riam naturam sicut supra exponi-
tum est eodem capitulo sequitur Do-
net ponam inimicos tuos sub pedibus
pedum tuorum Hoc autem est inuidiosum
quod omnia subiciuntur perfecte christi pro-
quod ad executionem quia quod ad
auctoritatem omnia sunt iam ei sub-
iecta sed de hoc plenius videbitur
Sed in pingit hic dubium quia non
debetur quod populus non debuit sedere ad
dexteram patris in eternum sed tunc
usque ad tempus determinatum tempus
in quo omnia sunt subicienda quod in-
debetur importari per hoc ad uerbum do-
net Dicendum quod hoc ad uerbum do-
net tenetur aliter finite quod si signum
terminum illud cui adiungitur sicut cum
dicitur sede hic donec ueniam sensus
quod in adiectiuo meo terminetur personam
aliter tenetur indeterminate et tunc

non significat talem determina-
 tionem sicut cum dicitur iste non pen-
 tet de peccatis suis donec conu-
 sentis et quoniam penituit nec pe-
 nitentia quia per morem non est lo-
 tus penitens Iste ad meo pame hic
 illud ad uerbum donec cum dicitur sede
 ad dexteram meam donec ponam etc. Et
 hoc sensus est quod inquam cessabit se-
 dere ad dexteram et ad equalitatem dei
 patris hoc autem equalitas non
 operari angelis ad subdit apostolus.
 Nomen autem sunt ad ministracionem
 spiritus quod sic dicitur omni ministracione
 andromus quod aliqui precepit magis
 sed architectonici et principales alij
 exequuntur imperata sicut in fiores
 artifices mariam quare romo
 omnes isti dicuntur artifices ut habet
 primo mocharo Sic in angelis ad
 dicitur ad ministratores uel admi-
 nistracionis spiritus et spirituales sicut in
 ministracione missi Superiores enim an-
 geli mittuntur in missione tamen mediis
 mediis et in fiores alluando or-
 dine reuarchico In fiores autem
 annectuntur ad aliqua circa nos ex-
 quonda et sic mittuntur in missione
 exteriori et sic patet quod omnes sunt in
 ministracione licet diuersimode Istud
 autem ministracione operentur angeli pro
 salutem electorum ut natura huius
 que est in fiores reducatur in deum per
 angelicam tamquam perfectiorem quam
 hoc subditur Apertor eos qui caput
 hereditatem salutis Secundum enim
 dyonisiu hoc est lex diuinitatis per
 in fima per media reducat in sup-
 ma

Capitulum secundum
Propterea abundantius et
Postquam apostolus incipit

procederet declaravit emmoniam p
 hic consequenter ex hoc audit quia
 reuerentia sit exhibenda legi noue ab
 apō date et circa hoc duo sunt qz pō
 ponit quandam consequentiam. Quod
 confirmat apam ibi Non em anglie
 Consequencia talis e lex uetus data
 fuit per angelos immediato. Ut dicitur
 e capitulo procederet et tunc fuit sus-
 cepta aplo isrl ai reuerentia magna
 e dnm quod patet exo. 19. Vbi dicitur
 qz aplos ante susceptionem legis p
 duos dies ieiunauerunt sua lauit et
 aplos etiam ieiunauerunt contmuit ut
 est paratis die tertio ad legem re-
 uenter suscipiendi. Similiter et al-
 la lex fuit diligenter obseruata p
 eius transgressio puebantur. Ergo
 multo fortius lex noua q data est
 aplos in mediate apō qui est dñs
 angeloz et mediantribus aplos mdo
 diuulgata e p p dicatione et confir-
 matione miraculoz suscipienda e
 ai reuerentia et diligenter obseruanda
 et transgressores illius magis pui-
 ontur. Hoc e igitur qd concludit q
 concludit aplos qz a excellencia
 legis noue apō date et abun-
 dantius oportet obseruare nos p-
 anos ea que audiuit apō s et
 aplos ne forte per effluamz fluit
 em homo ppenam etalem p dñm qd
 dicitur. Quasi dilabimz mterea
 que non reuertimz. Sed vltius ef-
 fluit per culpam sed p effluit a
 perfecte effluit per eterna dap-
 nationem q contingit no obserua-
 tibus xpi legem ad bñ dicit aplos
 Ne forte p effluamus a eterna
 dampnatione meritis. Quod p-
 bat consequenter per lege vetez

q mōris auctōris e d. Qui em per
 angelos dictus e pmo i firmis i iustis
 ad iustitiam et omis pualitatis. i. iustis
 gressis legis per peccatis commissis qd
 e contra precepta negatiua et inobedia
 a peccatis omissis quod e contra
 precepta affirmatiua accepit iustā re-
 tributionem mercedis. i. penam debi-
 tam p dñm quantitatem et qualitate
 finis. Ut patet in vete testamento
 in multis locis si ergo ita e. quomō
 nas s catholici effugiemus penam
 debitam si tantam negligētiā salute
 a si in obediētes finis legi noue
 iniqua sola est salus ante eterne q
 d nullo mō. Et qm ostendit aplos q
 licet hec lex noua apō pmo data e
 aplos et p aplos publicata d. Quia p
 lex noua. em mōiū accepisset enar-
 rari per dñm qui aplos in principio ca
 dedit ab eis qui audierunt apō a
 ab aplos aplos et alijs discipulis. i. nos
 confirmata e p dicatione apō q
 testante deo. i. confirmate eoz p d-
 catione per miracula vana et multa
 sicut dicitur marci ultimo dñs re-
 portante et sermonem confirmate
 sequentibus signis. Sicut em ea que
 subsunt xpm confirmantur per h
 q ad pncipia p se nota redunt
 Ita similiter e de his q ex pō redit
 facultatem intellectus humani augmō
 sunt credulū sufficiens confirmant
 qm ad testimonii talis doctio miracū
 facultatem tacus exate nature ex-
 cedentia adeo ppetramen quia deus
 non possit e costis pntis per hoc
 sufficienter ostenditur q doctia tal
 in eam in psona et vritatem et hoc
 e q talis doctia dicitur hic in hoc
 confirmata s lex euangelica con-
 testante deo. i. confirmate apō pō
 epdigijs a varijs miraculis. Ad cuius

intelligentiam sciendū q̄ miracula
per que confirmata est ista doctrina e
wangelica sunt implexa dīa q̄
aliqua sunt que p̄nt fieri per naturā
quā ad substantiam facti non tamē quā
ad modū fieri. Sicut sanatio feb̄is
aliqui fit virtute nature et aliquid
virtute medicine ap̄am naturā ad
iuuante et tūc nō ē miraculu quia
h̄ causam naturalem. Sanatio tamen
facta isto modo fit in tempore quia
natura non p̄t opari in instanti. Si
autem sanatio feb̄is perfecta fuit
in instanti hoc non p̄t ēē nisi vir-
tute dīa. Sicut potius petri sana-
ta ē a febribus p̄ xpm̄ ut patet
machi 8 et talia miracula v̄nt
hic signa alia autē sunt que non
p̄nt fieri per naturā nec quā ad
substantiam facti nec quā ad modū
fieri sicut ē illucio ceci et sanatio
legisi et talia dicūt̄ hic prodigia et
dī prodigium q̄ p̄cul adigito et ad re-
motū ab ostensione vel cognitiōe hu-
mana ut est supra naturā h̄māz
et quā ad substantiam facti et quā
ad modū fieri. Alia autē sunt que
non excedunt solum naturam sed
etiam videntur ēē contra naturam
sicut q̄ vingo manens vingo p̄at
et q̄ h̄ns v̄nt corpus per corpora
absq̄ corp̄ diuisione portranscat.
Sicut xpus̄ mirauit ad discipulos
ianis clausis et q̄ similia et h̄a
dicuntur portenta. Et dī portenta
quasi in longinquū tensū vel q̄tē
sunt ad denotandū rei magnitudinē
talibus autē confirmata ē fides ca-
tholica ut h̄c dī. Signis et prodigijs
et non solum istis sed etia varijs vi-
tutibus et sp̄s sancti distributionibz

virtutes hic dicuntur fides spes et
caritas quas virtutes dedit deus
predicatoribus noue legis. Distribu-
tōes sp̄s sancti sunt diuisiones
gratiarz que date sunt ap̄tis ad e-
dificationē eccl̄e sicut domi linguarz
et q̄ h̄c et similia. Daquibus loquit̄
ap̄tus i ad cor 12. Ista autē non
dantur predicatoribus eccl̄e ex sub-
m̄is sed dīa liberalitate nō sub-
dicunt. Sed dīa voluntatem suam.
Non em̄ angelus. Hic q̄m a
postolus confirmat p̄dicat quā
s̄ q̄ magis est obediendū legi no-
ue date xpo quam legi veteri date
per angelos quia dominū x̄p̄ magis
et quam dominū angelorū. Igit̄
circa hoc duo facit. Primo ostendit
dominū x̄p̄ ēē maius domino
angelorū per scripturam. 2o cam
exponit de xpo i. Cum autē qui
iudicio ad euidenciam notandū q̄
duplex est status orbis. Vnus
qui p̄mis ē s̄ gratiarz et corrup-
tōis ad electōis p̄ductionē alius
status est p̄ iudiciū in quo cessa-
bit om̄is transmutatio. Nūc autē
ata ē q̄ licet sit idem orbis quā
ad substantiam nūc et p̄ iudiciū non t̄
est idem s̄dm̄ statuē vt visum ē
et id orbis quodamō duplicat̄ s̄dm̄
istam diuersitatem status ita q̄ dī
orbis p̄sens s̄dm̄ statuē q̄ currit
usq̄ ad iudiciū. Dicit autē orbis si-
turus s̄dm̄ statuē qui est post
iudiciū. Orbis autē s̄dm̄ statuē p̄-
tem p̄bictus ē quodamō ap̄ an-
gelis quia corp̄ n̄m̄ s̄dm̄ mouent̄
corpora celestia et p̄ q̄nd̄ transmi-
tantur ista in fidia per ap̄os et il-
lucantur hoīes deditis dīa

autem ista res habet in iudicio. Et
 idio orbis firmiter non est angelus
 subiectus sed ipse christus quia tunc omnia
 erunt ei plene subiecta non solum quia
 in adiuvantem sed etiam quia ad
 humanitatem. Et magis in facta iude
 bitur. Dicit igitur Non enim angelus
 subiectus de orbem terre futurum a or
 bom solum futurum statu. De quo loquitur
 quia de hoc statu aptus intendit lo
 qui quia ante orbis solum illud statu su
 binaatur christus per scripturas.
 d. testatus est in quodam loco a. m. pal
 mo dauid qui inquit dicit dicit in
 die aut loquitur aptus magis quia
 scriptura hoc nota erat illis quibus
 quibetant et similiter scriptor eius
 quid est homo quia memor eius et si
 ba sunt aptus dauid admittit ex
 altationis nature in ipsa incarnatione
 et ideo dicit quid est in quasi d. modicum
 et et quia in dicit respectu nature di
 ne et angelice et tamen memor
 es eius apud mirabiliter existendo
 et tibi comendo in incarnatione mu
 nisi est paulomus ab angelis quia
 natura humana per exaltata in ipsa
 incarnatione fuit per exaltata ab
 angelis in passione quia angeli non
 sunt passibilis nature. Sequitur
 Gloria et honore coronasti eum quia
 per meritum passionis obtinuit gloriam
 totis quia in passione et resurrectionis
 non fuit gloriosum sed passibile
 et mortale ad implendum nostre redemp
 tionis mysterium quia ex tunc auctore
 sunt ei omnia subiecta solum quod
 dicit apud ultimo d. aptus post re
 surrectionis suam. Data est michi
omnis potestas in celo et in terra. ad sequitur

et constituti sunt ei super opera manuum
 tuarum omnia subiecta sub pedibus eius. Ve
 rumpitur quia non omnia sunt ei subiecta
 excaute. Sed hoc temperatur perfecte
 in iudicio. Nunc autem a tempore moder
 no quod currit usque ad iudicium. nec dicitur
 videmus omnia subiecta ei sed quia ad
 expositionem. **¶** Sim autem qui in modico
 hic consequenter exponit predictam
 scripturam de christo. Et videtur in duas
 partes quia primo ponit expositionem suam
 2o remouet circa hoc quidam dubita
 tionem ibi. Decebat enim. Exponit igitur
 auctoritatem predictam como quo ex
 ponit et parte precedat d. Sim autem qui
 in modico quia angeli minoratus est sicut ihm
 christum qui minoratus est plus quam an
 geli in passione ut dicitur. Videmus
 aequum sic minoratus est in passione mortis
 a ex merito passionis gloria et honore
 coronasti eum. **¶** Differt enim honor et
 gloria quia honor est exaltatio alius
 in testimonium virtutis quo se facit se
 recto uel coram paucis dicitur honor.
 Sed gloria que dicitur talis honor a
 licui exhibitus coram multis. **¶** In
 solum ambrosius gloria est clara nonna in
 laude et ideo dicitur. Videmus alium gloria
 et honore coronatum quia per fidem
 feruenter tenemus apud exaltatum ad
 ram multitudinem cuius superiorum et
 hoc ex merito passionis. **¶** Ut dicitur est
 Et quia hoc non fuit factum ex
 merito meritis sed ex divina gratia et libe
 litate non sequitur. **¶** Ut gratia dei per
 omnibus gustaret mortem et dicitur
 per omnibus quia licet eius officia non
 se extendat nisi ad iustos eius tamen
 sufficientia extendit se ad omnes. **¶** De
 cebat enim. **¶** Hic consequenter remouet
 quidam dubium ex predictis articulis dicitur

em pmo cap[itu]lo q[ui] p[ro]p[ri]us p[er] emmet an-
 gelis sicut d[omi]n[us] seruis suis et in hoc
 capitulo dixit q[uo]d in passione fuit in-
 notatus ab angelis Et istud secundu[m]
 videtur repugnare p[ri]mo dicto no[n] q[uo]d
 remouet hanc repugnanciam appen-
 tem ascendens q[uo]d p[ro]p[ri]us quamvis sit
 maior angelis et actor m[er]it[us] salu-
 tatis gentis passus e[st] et hoc ostendit
 triplici r[ati]one p[ri]ma accipitur ex p[ar]te
 dei patris passionem filij ordinat[ur]
Qu[ia] ex p[ar]te dei filij q[ui] redemptio[n]e[m] n[ost]ra[m]
 passionem sustinentis i[n] d[omi]ni em-
 p[er]ficat q[uo]d ex p[ar]te nature hu[m]ane
 redemptio[n]e[m] indigentis i[n] m[er]ita[m]q[ue]
 angelos p[ri]ma ratio talis e[st] deus
 pater est causa efficiens et finalis om[n]i-
 et p[er]q[ui]s h[ab]et p[ro]uidenciam de omnibus
 deducendo ea ad finem debitu[m] sed spe-
 ciali m[er]ito h[ab]et p[ro]uidenciam de d[omi]n[is] q[ui]
 deducuntur ad beatitudinem sup[er]naturalem
 p[ro]pter quod predestinatio quo est res p[er]
 electio[n]e[m] tantu[m] dicitur quodam p[ar]te
 specialis ap[er]tissime d[omi]ni p[ro]uidencie ut
 patet p[ri]mo s[er]m[one] Igitur tu deus
 p[ro] om[n]ia q[ui] uolentissime faciat q[uo]d
 disponat om[n]ia p[ro]uidenter ut dicit
 sapie[n]tia d[omi]ni p[er]q[ui]s redemptio[n]e[m] electio[n]e[m]
 p[er] quam ap[er]tissime deducit ad gloriam
 uolentissime facta e[st] modus aut[em]
 uolentissime e[st] ut p[ro]p[ri]us qui e[st]
 uerq[ue] h[ab]et et uerq[ue] deus in hu[m]ana na-
 tura passus e[st] ut sic no[n] remaneat
 deditus culpe sine d[omi]no iuste et q[ui]
 p[er] culpam au[er]sus fuit adeo reducit
 p[er] penam q[ui]sissimam Est em[en]t[er] q[ui]s
 q[ui] hanc penam sustinet ille q[ui] est
 deus et homo ut sic puniret homo
 qui peccauit et satisficeret deus qui
 peccat quia offensa p[ri]mi h[ab]et q[ui]da[m]

in finitatem continebat hanc aut[em]
 sententiam breuiter tangit ap[er]tius
 d[omi]n[us] Decebat em[en]t[er] a[ut]em deum patrem
 p[ro]pter quem s[er]m[one] finaliter uerit[er]
 tim[et] et p[er] quem multos filios
 gl[ori]am adduxerat a[ut]em ad gl[ori]am adducere
 ab eterno disposuit et loquitur hoc
 de off[ic]io predestinatio[n]is q[ui] non p[ot]est
 falli Decebat em[en]t[er] d[omi]n[us] patrem consu-
 mare a[ut]em ad finem n[ost]re redemptio[n]is
 adducere ductore[m] salutis corp[or]is a[ut]em
 p[ro]p[ri]i qui est auctor salutis electio[n]e[m]
 p[ro]p[ri]e passione[m] quia passio sua fuit
 q[ui]s modus n[ost]re redemptio[n]is ut
 uisum e[st **Q**ui em[en]t[er] sanctificat h[ab]et
 p[ro]mittit secunda ratio quo accipitur ex
 p[ar]te p[ro]p[ri]e passionem sustinentis et
 e[st] talis p[ro]p[ri]us em[en]t[er] s[er]m[one]m humanam
 naturam est eiusdem speciei nobis
 tu et p[er]q[ui]s caro n[ost]ra et frater n[ost]r[us]
 et id sicut quicunq[ue] nobis s[er]m[one]m in natura
 passibili attingens fuit ut quicunq[ue]
 nobis in m[er]ita[m]q[ue] carnis ut
 p[er] hoc nobis m[er]ita[m]q[ue] donat
 hoc e[st] igitur q[ui] dicitur hic Qui ei
 sanctificat a[ut]em p[ro]p[ri]us et qui sanctificat
 a[ut]em p[ro]p[ri]us iudicatus catholicus **Q**u[ia] uero
 om[n]is a[ut]em p[ro]p[ri]us p[er] se est filius dei na-
 turalis nos autem s[er]m[one]m filij adoptiu[m] p[ro]
 qua[m] causam a[ut]em p[ro]pter quicunq[ue] in natura
 et filiatio[n]e[m] predicta non confundat
 a[ut]em non erubescit fr[ater] eos uocare
 a[ut]em nos fideles quos uocat fr[ater] d[omi]n[us] p[er]
Qu[ia] m[er]ita[m]q[ue] n[ost]re m[er]ita[m]q[ue] fr[ater] me[us]
 et ille em[en]t[er] p[er] salm[us] loquit[ur] de p[ro]p[ri]e
 passione **U**nde ibidem p[ro]mittitur
 foderunt manus meas et pedes
 meos quod no[n] p[ot]est intelligi de dauid
 nec de mardoch[us] de quo dicitur in
 dei moderni illu[m] p[er] salm[us] debere
 intelligi ex quo patet corp[or]is sal p[er]

qua nec mardachus nec dauid fuerunt sic confessi. Et illa scriptura ad lucam intelligenda est de xpo qui post passionem suam resurgens a mortuis mitavit nomen dei p[ro]p[ri]is fratribus suis. raptis et in medio ecclesie laudavit q[ui] in medio ap[osto]lor[um] et alior[um] discipulor[um] per xl dies eos docuit ut h[ab]eret aut[em] p[ri]mo Sequitur et it[em] ego ero fidens in eum. hec scriptura loquitur de certa expectat[i]o[n]e respicitur sic. quia expectabat populus a deo p[ro]p[ri]e. **Et it[em] hic ponit q[ui]dam** aliam aut[em] que h[ab]et q[ui]da[m] ad id[em] p[ro]bat[ur] s[ed] q[uo]d populus debuit p[ro]p[ri]e nobis in passionibus carnis quia vacat nos p[ro]p[ri]os suos et p[ro]p[ri]os eiusdem nature passibilis cum ip[s]o q[uo]d autem illa auctoritas intelligat[ur] deo p[ro]p[ri]e per illud q[uo]d ibi p[ro]mittit[ur] d[omi]ni exortat[i]o[n]e ap[osto]li sanctificate et infra sequitur. Et sic nobis in sanctificat[i]o[n]e in lapidem autem offensionis et petra[m] scandali. duabus domibus israhel quia gentibus recipientibus xpm iudei pro magna parte scandalizati sunt et exortati et sequitur ibidem signa legem in discipulis meis quia lex evangelica data est xpo ap[osto]lo ap[osto]lis et alijs discipulis et tunc sequitur illud q[uo]d hic ponit[ur]. ecce ego et p[ro]p[ri]i mei quos dedit in d[omi]no p[ro]p[ri]i hic vocantur fideles catholici dati xpo filio ad deo p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]i q[uo]d ip[s]e met[em] dicit. q[uo]d ia[m] manifestavi nom[en] tuu[m] hominibus quos dediti in tui erant et dediti eos in hoc igni supposito arguit ap[osto]lus d. Quia p[ro]p[ri]i p[ro]p[ri]i quia uerue carni et sanguini et fideles quia uerue xpo in natura passibili et ip[s]e similiter participat

eisdem per passionem carnis hoc et fuit decons ut per mortem sua destruet eum qui habet mortis impium et dyabolid manant ex persuasione sua natura humana ducta est ad mortem culpe et ex g[ra]tia ad mortem nature quia per culpa natura humana manit mo[n]di n[on] est liberaret s[ed] ip[s]e populus a p[ro]p[ri]e loq[ui]t[ur] eos qui timore mortis a per legem veterem que dura fuit quia erat lex timoris dicitur etiam timor mortis q[uo]d penam mortis in flugebat p[ro]p[ri]am vitam obnoxii et obligati erant p[ro]p[ri]i ab hac em p[ro]p[ri]e au eramus obligati per legem liberavit nos populus per suam mortem. **Nusquid angelos h[ab]et** ponitur tertia ratio que accipitur ex parte nature humane redemptio[n]e indigent. Nam indigent redemptio[n]e est natura intellectualis subiacens peccato remediabili. Cuius ratio est quia natura carens intellectu non potest peccare et p[ro]p[ri]os non indiget redemptio[n]e. Similiter humana per lapsum suo subiacet peccato et ideo redemptio[n]e non indiget licet indiget p[ro]p[ri]e ad beatitudinem dicit super naturali. Natura autem angelica p[ro]p[ri]e lapsum licet subiacet peccato tamen non indiget redemptio[n]e quia illud peccatu[m] est irremediabile. Nunc autem ita est q[uo]d natura humana assumptibilis est aucto ad opus redemptio[n]is ut satisfiat natura que peccavit et ideo natura humana assumpta est aucto et non angelica et hoc est q[uo]d dicit hic ap[osto]lus nusquid angelos apprehendit et in nullo loco sane p[ro]p[ri]e in dicitur q[uo]d natura angelica a supposito d[omi]no assumatur. Sed s[ed] s[ed] abrahe apprehendit et naturam humanam sibi amittit sicut p[ro]p[ri]e est sup[er] per scripturam veteris testamenti. Et hoc sequitur. Unde et debuit f.

ipse corpus per omnia fibus similitudine
 hoc est quod ad omnes peccata nature
 passibilis quia talia fuerunt ad apus nec
 redemptionis non tamen debuit affita
 ri eis quod ad defectum culpe quod hoc non
 valet ad apus redemptionis tunc sed
 magis impediret sequitur Ut mi
 fitoris fieri per hoc enim quod ipse hinc
 naturam passibilem hinc quidam apti
 tudinem ad comparandum nobis Et
 fidei pontifex addit se apum in fi
 corditer et caritative offerendo pro nobis
 Ut respiciat delicta quod per sa
 tisfactionem In eo enim in quo passus est
 ipse a natura humana in qua passus
 est et temptatus primo ad demone in
 deserto peccata ab hominibus in sua pas
 sione patens est et eis qui temptat
 auxiliatur a ex natura in qua passus
 est et temptatus hinc quidam apti
 tudinem et promptitudinem deferendi
 nobis auxiliatur in passionibus et tem
 ptationibus suis ad eundem hinc quod
 dicitur in hac capitulo et procedenti
 queritur Ut omnia sunt subiacenda
 christo secundum secundum humanitatem
 in futuro seculo Et arguitur primo
 quod non quia creatura intellectualis
 subiacetur christo per conformitatem
 voluntatis ad apum sed homines et
 angeli dampnati nunquam ei sic conformantur
 quia habent voluntatem resistentem
 ei quod poterunt argo nunquam ei suby
 acientur Item si angeli sunt ei subiac
 ti dicitur hoc est ratione nature a ratione
 gratie Non natura quia natura hu
 mana in christo in fide est angelica natura
 et corpus secundum quod homo fuit eiusdem
 spiritus nobiscum Nec ratione gratie quod
 bonis angelis data est gratia secundum

proportionem naturam secundum quod dif
 fusius tractatur De similitudine et pro
 in eis est maior gratia quam in christo
 quia corpus secundum humanam in fide
 est angelis sicut iam dictum est et sim
 hanc naturam est receptivus gratie
 et non secundum divinam **I**udeo in hac
 questione sunt errores contrarii
Omnis est error origenis qui ponit
 quod omnia subiacentur christo et quod de
 mones et homines dampnati suby
 acientur christo secundum conformitatem
 voluntatis quod ponit quod per aliquid
 tempus certum per iudicium demones
 et dampnati recuperent ad pen
 tentiam et volent ad gloriam **S**ed hic
 error dampnatur per illud quod
 hinc dicitur 2a vel 2a ubi unanimit
 ter destruitur eternitas penae dap
 natorum et glorie beatorum secundum ad
 ibidem dicitur Quibus hi in supplicium
 eternum usque autem in vita eterna
Et ratio pari ratione qua dampnati di
 cuntur redire ad penam eadem ratione
 dicuntur quod beati possent cadere
 a gloria Aliud est error negantem
 ipsum christum esse omnem hominem quod ad hoc
 sequitur quod christo nihil subiacentur
 quod ad humanitatem Si enim vera
 humanitas non fuit in christo nihil
 subiacentur ei in quantum hominem hoc ad
 sequitur ad dictum arrii qui ponit
 quod verbum assumpsit solum car
 nem humanam sed non assumpsit
 animam quia verbum supplebat locum
 anime Et confirmabat sicut per illud
 quod habetur quod homo primo **V**erbum tunc
 factum est et ad hoc autem sequitur
 quod corpus non sit homo quod ad hoc
 quod aliquis homo non habet animam
 est implicatio contradictoria in anima

sit forma hominis. Nec valet si di-
 catur quod verbum supplet locum aie qd no
 potest supplet locum vel aie cause foetilis
 materiam perficientis. Az adus aut di-
 cendi de spiritu scilicet quia caro non
 potest habere speciem carnis nisi per aiaz
 et ideo dicitur quod verbum assumpsit car-
 nem et non aiaz est implicare con-
 ditionem. Ad istud rationem euadendum
 dixit alius hereticus scilicet apollonia-
 ris et sui sequaces quod verbum as-
 sumpsit aiaz sensiuam non tamen
 aiaz intellectiuam quia verbum sup-
 plebat aie apud intellectiuam.
 Et ad istam sicut ad prima sequitur
 quod christus non sit homo quia homo
 recipitur in specie humana per
 aiam intellectiuam. Homo enim per
 intellectum differt ab alijs speciebus
 animalium ut habet primo methace. Similiter
 hoc opinio destruit se ipsum quod dato
 quod per aiam spiritiuam christus habuisset
 carnem non tamen posset dici quod
 habet carnem humanam sed tantum
 brutalem quia caro non potest dici hu-
 mana nisi ab aia intellectiuam que
 est hominis forma. Item vtriusque dic-
 tum scilicet arii et apolloniais est ma-
 nifeste contra euangelicam verita-
 tem et etiam contra veteris testam-
 ti scripturam sibi expresse sit me-
 mo de christi humanitate. Vnde quod
 dicitur in psalmo sed caro dicitur. Item v-
 triusque scriptura dicit christum venisse
 filium virginis secundum quod habet ante
 primo et ysaia. Ecce virgo concipiet
 et pariet filium. Et hoc aut non dicitur
 verum nisi christus esset eiusdem spe-
 ciem aia virginis et per quod dicitur
 homo a iulio etiam alijs vix pos-

sent impugnat dicit hereses sed quod
 plurimum vitanda ad primum amitto
 Supponendo igitur secundum veritatem
 fidei catholice quod christus sit verus homo
 et verus deus. Dico ad questionem
 quod omnia sunt subicienda christi christus et hoc
 secundum humanitatem quod quod sunt ei sub-
 iecta secundum diuinitatem non est dubium
 quod dicitur aut ostenditur triplici ma-
 niera accipitur ratione rationis quod
 cum aliqua natura creata est quod quod
 christi primo principio tanto est sublimior
 Sicut patet corpora celestia sunt
 quodammodo spiritus gradabilibus et corrup-
 tibilibus et ista gradabilia et corrup-
 tibilis sunt eis subiecta. per hoc dicitur
 primo methace quod elementa quod
 superioribus lacrimibus est omnis contra
 corpus gubernatur. inde quod aut ista in
 fidei magis distent a prima principio per
 per philosophum et de gradatione ubi dicitur quod
 ista in fidei corruptibilia sunt propter
 hoc quia longe distat a primo principio
 patet igitur assumpti quod incorpa-
 libus scilicet quod quod aliqua sunt per
 primam a primo principio tanto alia
 sunt eis magis subiecta. Et ad
 ratione natura angelica pre est spiritus
 corporalibus secundum quod dicit augustinus
 libro de trinitate. Nunc autem ista est
 quod natura humana. an christus quod
 est quod natura aliqua angelica. quia
 quod dicitur est spiritus deo non solum per am-
 onem operum sicut angeli beati. sed
 secundum esse copositum quia in com-
 mune supponit ergo tota natura an-
 gelica est sibi subiecta et per quod
 omnia alia. Quod non accipitur com-
 munitate sue passionis quod fuit quod in fidei
 efficacie ratione supponit per actiones
 sunt suppositorum. Et non licet nata

humana esset rō tollerandi passionē
et merendi illud tunc mīrē erat sup-
pāri dīnī. Nunc autem atā ē q̄ il-
lam passionem meruit suam ex alta-
rōnem super omēs creaturam hanc
autem rōne tangit ap̄tus ad phil. 2
hūmilitatē semetipm̄ factus obedi-
ens usq̄ ad mortem mortem autē
crucis q̄pter quod et deus exalauit
illū et donauit illi nomē quod est
super omē nomē. Ut in nōie testi-
ficatū omē genū celestū tē strū
et in fūoz 3° rō accipitur expte
status future beatitudinis qui re-
spicit ordinem gracie magis quā nō
et rō ubi ē grā maior est p̄ q̄nō 2
dignitas et excellētia sublimior. In
p̄pō autem homīe est grā maxima
non solum omnīs sed etiam p̄fecte
singulāis p̄dīm quod dī 1o 3. q̄ p̄p̄us
est ei datus non ad mensurā. Et per
q̄nō est excellētiō et sublimior
omnibus angelis etiam p̄dīm huma-
nitatem. Et hanc rōne etiam tangit
Iohēs p̄mo capitulo. Ordīnq̄ eū q̄
congenitū ap̄tē pleni grē et uita-
tis. Ungentū dicit q̄ ap̄tē solus
ē natalis filius et p̄ncipalis oēs
autem alij beati sūt filij tūmō adop-
tīui et p̄p̄ticipatōne dīcti et p̄
q̄nō ei subiecti. Considerandū tñ
p̄ solūōne argumētōz q̄ istā ex-
cellētia et dignitatem hūc p̄p̄us
p̄dīm quod homo abm̄stanti illius
beate omnīs nature humane in
dīno sup̄posito sed hoc fuit tantū aū-
toritatis eo q̄ illa natura ad hūc cō-
pābilis et subiecta passionibus
sed p̄ resurrectōz suā hūc cō spe-
ritate inquantū illa natura fuit

plena glōiosa et omnibus angelis
q̄p̄tā. Ideo tunc dixit ap̄tē. Data
ē michi omēs p̄tās celo et terra
m̄t colūmo. Sed plenā cam hēbit
p̄ iudiciū q̄ voluntas eius et sen-
tētia adimplebitur. moribus tam
beatis quam dampnatis. Per hoc p̄
responsio ad argumētū ad p̄m̄ dīctū
q̄ licet dampnati inquam sūt habi-
tū voluntatis p̄pō conformē tamē
erunt ei plene subiecti inq̄ntū sūt
sue sapie et voluntatis implebitur
in eis p̄p̄na debitam. Ad p̄dīm dī-
cendū q̄ angeli sūt ei subiecti rōe
grē duplicis s̄ omnīs et p̄fecte
singulāis ueritū ē. Et talis ordo s̄
icōmō competit status b̄titudinis
et ad id q̄ additū quā angeli recepit
grām p̄dīm q̄p̄tōne natalū. et
sūt ubi ē dignior natura i ē maior
grā. Dīcendū q̄ uerū ē si q̄p̄tū
angelorū natura ad m̄tē quā
sūt sūt excellētiōres i natura
et fortius q̄p̄tū sūt ad p̄dīm dī-
receperunt maiorem grām sed non
ē uerū si competit natura angelica
ad naturā humanā. Et quā grā nō
ē data ap̄tē p̄pō homī p̄dīm tona-
tū libōi arbitrij ap̄tē m̄tē quā
non recepit grām p̄ talem modū
sed abm̄stanti creatōnis illius aīe
et omnīs imp̄sona diuina quā
fuit adem in stans. Vtriusq̄ recepit
aīe plenitudinē gracie p̄dīm mensu-
ram. Voluntatis dīcē et potentia
obedientialem ap̄tē aīe et p̄ lig-
aīa xpi sūt in fīōt p̄dīm gradū
nature tñ recepit maius donū
gracie.

Capitulum III
Unde fr̄tēs sancti postq̄
ap̄tē declarauit excellē-
tiam noui testamēti. ac

spectu vocatis per hoc qd peminet
 opus angelis. **H**ic contra ostendit
 hoc idem per hoc qd excellit moysen
 Et dividitur in duas partes qm pmo
 ostendit qm et ad ex hoc concludit
 qm p opo obediendi ubi **Qua** p
 pma ad huc in duas quia pmo declarat
 quandam similitudinem **2°** ostendit
 opus opo ad moysen excellenciam
 ubi amplius em glorie **S**icut pmo
 advertendum qd dilatare illos aptus
 quibus studebat ut ait corp ad intel-
 lectu sequentiu magis allinat d. **Un**
fratres sancti Vocat em eos fratres
 ppter mutuam caritatem **sanctos** ppter
 corp puram et in nocentem qm p
 et talia debent resurgere in opo
 fidelibus **Vocatio** celestis para-
 tyces quia de iudaismo erant voca-
 ti ad fidem catholicam ad quam nul-
 lus pfficit et mitali perne-
 mte nisi pater celestis em traxit
 per tractu grē pdm quod dicit qd
Nemo pfficit ad me nisi p
qui misit me traxit em **Confessio**
aplm et pontificem qd fessio me
ahm **D**icitur autem pntifex qd
 pntem faciens quia per passione
 suam fecit nobis ponte ut posse-
 mus transire ad beatitudinem **D**icit
 em **pntifex confessio me** **p**
 non pfficit corde tude tm sed oz
 etiam confit ore pdm quod dicit
 aptus **Jo. 10** **C**orde traditur ad
 iusticiam **O**re aut confessio fit ad
 salutem **Qui** fidelis e ei qui fecit il-
 lum **vapam** **h**umanitatem **opo**
Dicitur etiam fidelis **deo** pff qd
 monitus querebat glaz pns et
 non suam **S**edm quod ape met

dicit **Jo. 8** **E**go glām meam non quero
 it **S**icut et moyses fidelis fuit **moni**
domo eius **a** **in** congregatōe fidelium
 que e domus apus dei qua hntat p
 gnanciam **Q**u autem moyses fuit in hac
 domo non querebat glām apam sed
 glōiam dei paret pntatem in p
 nent **Amplius** **H**ic consequet
 ostendit opm excellenciam moysen q
 licet **U**terqz fuit fidelis in domo di
 que est congregatio fidelium pma
 palior tunc in hac domo e opus
 qd moyses quia ille qui fabricat aliq
 domū et eam inhabitat ut pām ex
 cellencior e quam ille qui hntat in
 ea ut aliona **Opus** aut hntat in hac
 domo sicut dicit et fabricator opus
 qd homines non pnt congregari n
 dno deo hoc facit **M**oyses aut hnta-
 vit in hac domo tantū ut pnt er-
 go principalior in hac domo e opo
 opus **E**t hoc e qd dicit aptus **Am**
plius em glorie **a** **maioris dignitatis**
apto **a** **opus** **pre** **moysen** **dignus** **ha**
bitus e **Q**u pbat consequenter dicit
Quanto **amplius** **honore** **habet**
dns **a** **in** **domo** **ille** **qui** **fabricavit**
illam **a** **edificavit** **tamqz** **suā** **qz**
qd **verum e** **E**t hoc pbat contra
 dicens **omne** **naqz** **domus** **fabrnat**
a **qz** **agnatur** **ab** **aliquo** **S**icut em
 partes domus materialis nō qugnt
 admuam nisi per aliquē artificē
 eas **omnem** **ita** **similiter** **domus**
 em non e **qz** **agnata** **ex** **diversis**
 gentibus s; iudeis et gentilibus n
 per apm opm qui pff omne corda
 fidelium ppter hoc dicit **Jo. 10** **Ali**
as **ovcs** **hō** **que** **non** **sunt** **ex** **hō**
ouili **et** **illas** **oportet** **me** **adducē**
et **fiēt** **ovm** **ovile** **et** **ovm** **pastor**

Quia autem talis congregatio non pos-
sit fieri nisi adeo probat consequenter
cum dicit Qui autem creauit omnia deo
eiusdem auctore e reuere mundum et re-
creare homines per fidem et gratiam per
hoc dicitur iacobi primo Voluntas et
gemit nos verbo uitatis ut singu-
m aliquid creature eius Deus autem per
omnia operatur per filium quia indiuisa
sunt opera trinitatis et per quos fa-
briantur domum ecclesie non autem moyses
et hoc e quod dicit Et moyses quidem
fidelis erat in tota domo eius sed dei
tamquam famulus in testimonium coram
que dicenda erant a legis dande pro-
phetis populus uero tamquam filius in do-
mo sua a matre etiam habet que domus
sanguis nos quia ecclesia non habet preces
materialis sed fideles christi quia perit
in domo materiali requiritur firmitas
sic et in fidelibus christi ad hoc quod sit
domus principalis dei requiritur stabi-
litas fidei propter hoc soliditatem
condicionem si fiduciam et gloriam spei
usque ad finem firmam retineamus
Quia propter hic consequenter
cludit ex predictis quod christus firmiter
est obediendum et circa hoc tam factum
quia primo ad hoc inducit auctoritatem
scripture 2o exhortatione 2o exposit
allam scripturam i Videte fratres 3o
exortate et exortate probat suam in-
tentionem i tunc canis ergo fratres
in principio sequentis capitulo prima induit
quia in auctore scripture quam adducit
primo quedam monito ponit 2o ad
hoc exemplum ponit a Sicut in
exortatione Dicit igitur primo sic
quod populus excellencior est moysi ut

dictum est non quod concludendo et admo-
uendo per scripturam dicit Quia propter
sicut dixit spiritus sanctus loquens per os
psalmiste hodie in tempore gratie in quo
uitas e reuelata tempus legis fuit
tempus noctis secundum quod dicit apostolus
ad romanos 13 Nox precessit dies autem appi-
quabit et Si uocem eius audieritis et
spiritus christi et ponatur hic ly l p q
quia uox spiritus christi loquens audita
e in euangelio in natura humana appi-
ta in ueteri autem testamento audita est
uox prophetarum eius secundum quod dicit
augustinus libro de sermone domini in monte
exponens illud matthei 4 Et apponens
os suum docebat et Tunc enim ille ap-
puit os suum qui in ueteri lege apud
ora prophetarum nolite obdurare corda
uira per in obediencia homo enim in o-
bediencia deo ab eo se auertit et per quos
deus iusto gratiam suam ei subtrahit et
quia gratia dei cor mollificat per quos
sequitur spiritus hominis obduratio sic
plenius uidebitur **Sicut** in exorta-
tione hic ponit exemplum de ob-
duracione antiquorum iudeorum quod habi-
mus in 13 et 16 ubi dicitur quod exploratores
qui missi fuerunt ad conspiciendam
terram filijs israel permissam
terruerunt corda populi et tunc in te-
duli domino qui tunc signa et miracula
eis ostendebat in deserto uoluerunt
reuertere in terram egypti propter quod
dominus uocatus uoluit eos delere
sed precibus moysi impedita e per-
cussio populi **Scriptum** per 40 annos
impeditus e populus ab ingressu terre
per missionis quousque omnes qui egres-
si erant de egipto a viginti annis
et supra mortui sunt in deserto

nec intraverunt pmissiois sciam
 ppter corp incredulitatem duobus tñ
 exceptis sz iosue filio Nū et caleph
 filio nophane qui ingressi sunt tñam
 pmissiois ppter corp obediā et fide-
 litatem hoc est igitur q dicitur hic
 Nolite obdurare corda vā sicut in
 exarbitatioe sēdm diem temptatiois
 in deserto it dicitur em illud pec-
 catū exarbitatio per similitudinem
 fructus em acerbus non ē aptus ad
 cibū et apponitur manū qra peccatū
 illud fuit maxime obstinatiois quā
 sicut dicitur ē erant increduli dñō in
 sīs tot mirabilibus et signis Et nō
 noluit taculiter placū eis ut dicitur ē
 sicut fructus acerbus non acceptat
 sō recitatur sequit **Sēdm diem**
 temptatiois it quā plures in deserto
 temptaverūt deū ut patet in deusii
 veteris testamēti nō sequit **Ubi tep-**
 tavit me pccō cōn dubitando de
 dñā contra m eis et querendo sup
 hoc impotentē signa amoyse tñ tñ
 uident dei mirabilia quasi om̄ die
 et longo tempore sz xl annie quibz
 fuerūt in deserto et hoc ē q dicit
 pbauerunt et uiderunt opera
 mea xl annis Et nō grauis erat
 peccatū incredulitatis nō ppter ma-
 gis puniendū nō sequitur qd
 offensus sui gnācō hinc **In p̄sō**
 ponitur p̄pōm qū gnācō hinc p̄-
 mus sz ad puniendū in fidelitatis
 nō p̄pō et in idem reuertitur sequit
Et dixi semper hi errant cordo
 iste error p̄debat in eis qō ma-
 licia quā uiderant frequētissime
 dei mirabilem virtutē in eis et

nō dubitare de ea .et tandem neque
 non poterant ex simplici ignorantia
 p̄cedere sed ex animi obstinatioe in
 contrariū et talis error non excusat
 sed magis aggrauat peccatū ppter
 quod sequitur quibus iuravi in tra-
 mea et firmiter decreui et irrationabi-
 liter punire eos eos dicitur em deo
 natus methasote qñ punire q ad
 modū irati se h̄t Quis autē fuit il-
 la punitio subditur **Si introibūt**
in requiem in ea et non intrabunt
pmissiois terram que dicitur req-
ies quā in illa requieuerūt filii isrl'
 p̄p̄ca cuiusq̄q̄ subante sua et sub
 ficulnea sua sēdm quod h̄t tercio
 et 2o p̄p̄ implūbus locis et m̄s p̄
 porillam requiem signa ē requies q
 stie qua homo requiescit in deo per
 glām Et requies fructiois eterne q
 requiescit in deo p̄ glām **Q̄** autem
 requiem pmissiois non intrabit
 filii isrl' qui egressi sunt de egypto p̄
 exproditis quā mortui sunt in deserto
 ppter peccatū p̄dite exarbitatiois
Videte fratres hic consequenter
 exponit p̄dite auctōrē et quā
 impropria auctōritate tñā p̄missat
 sz exhortatōne ad bonū oporandū
 culpam maloz ad vitandū Et pe-
 nam p̄ ea inflatā ad timendū
 nō hic tñā facit qz p̄mo exponit
 quod p̄tinet ad exhortatōne **Q̄**
 quod p̄tinet ad malorū culpam
 ubi quidam em̄ audietes **Nō** qz p̄-
 tinet ad penam inflatā et quibz
 autem offensa **Arca** p̄mū dicit
Videte fratres a diligenter con-
 siderate quilibet in se ip̄o et etiam
 in proximo qz sēdm quod dicit **Et**

Uinculūq; mandauit deus de p̄p̄mo
suo ne forte sit maliquo v̄m cor
malū a voluntas mala Sicut em̄
ex corde oriūtur sensus et motus Tab̄
membra Ita voluntas mouet om̄s
potencias anime ad agendū Inire
dulcatis licet em̄ incredulitas sit
in intellectu sicut in subiecto sit et
fides que est melius app̄itū tamē
credere ē actus ap̄ius intellectus mo-
ti a voluntate et p̄ quōd discredere
discedit adeo v̄mo Sicut em̄ boni
anime est adherē deo per fidem factā
Ita malū aīo est recedere ab eo per
incredulitatem sequitur Sed ab hor̄
tamē uos metip̄os per singulos dies
continue constas ap̄as distuacido do-
net hodie cognominamur a Vocat̄ dice
per quandam similitudinē p̄pter no-
ticiam uirtutis reuelate quod nō est
tunc tempore legis ut supra dictū
ē ut non obduretur quis ex oculis
fallacia peccati hoc autē dicit quia
licet obduratio sit aliquo mō adeo
tamē principū eius ē alibero arbi-
tō melitate scad peccatū ut uidebit̄
participes p̄p̄i effiti sumy q; recipi-
entes fidem eius de plenitudine ei
accipimy Si tū m̄itū p̄b̄e eius us-
q; ad finem firmit̄ teneamq; qui cū
baptizatiū in x̄p̄o suscipit quanda
nouam naturam p̄ fidem factam
quia fides ē p̄b̄a sperandarū rerū
ut dicitur in fra capi° ii. et hoc
Vocatur hic m̄itū p̄b̄e quod delemy
usq; in finem firmit̄ retinē dū d̄
hodie a tempore gr̄e p̄ vocem eius
audientis it̄ hoc tantū ē supra ex-
positū ¶ Quidam em̄ audientes
hic tanquam expositū q; m̄itū

predicta dixerat de culpa exacer-
bationis predictae d. Quidam em̄ au-
dientes exacerbauērunt q; ap̄tus
ip̄s audiens uerba exploratorū in-
credulus dāmo uoluit in egyptū re-
uerti ut predictū ē sed non om̄isi
qui p̄fecti ab egypto per moysen
hoc dicit p̄pter caleph et isue q;
non exacerbauērunt d̄m cum alijs
sed fideles et obediētes d̄no p̄man-
serunt et sic patet qui peccauerūt
et qui non ¶ Quibus autem hic ex-
ponit de pena p̄pter culpam predictam
in fluita et hoc ē q; dicit Quibus
autem offensus ē x̄s am̄is deus
ap̄c s; deus p̄miciens eos nonne
a illis qui peccauerunt q; d. sic et
non alijs q; patet per sequētē ef-
fectū cum d̄ quoz cadauā p̄strata
sunt in deserto in penam predicti
peccati quibus autem iurauit a
firmior decreuit uel statuit nō i-
troire in requiem eius a in terram
p̄missionis nisi illis qui increduli
fuerunt q; d. alijs non iurauit q;
Caleph et isue qui fuerunt cre-
duli ip̄i intrauerunt et iō conclu-
dit ¶ Audiamy per effectū p̄ditū
quia non potuerunt intrare p̄pter
incredulitatem predictam ¶ Ad uen-
denciam predictorū quoniam ¶ Vnde
obduratio cordis sit attribuenda ho-
m̄i ¶ Et arguitur p̄mo q; nō quia
illud quod ē p̄p̄itū dei non est
attribuendū hom̄i sed obduratio
cordis ē huiusmodi ergo it̄ maior
patet m̄or p̄b̄am q; illud q; d̄
h̄i p̄o q; Cuius uult miseretur et
q; uult indurat q; tem p̄ illud q;
d̄ a p̄h̄y Nauta em̄ p̄ sui p̄i-
tiam est causa salutis nauis et

per sui absentiam est causa peccati
 tunc eiusdem sed deus per sui pre-
 sentiam est causa mollificationis
 cordis ergo per sui absentiam est
 causa duritatis Contrarium patet per
 illud quod dicitur in littera nisi enim
 obduratio cordis esset ab homine
 frustra admoneret apostolus d. nolite
 obdurare. Proinde dicendum quod
 non est iniquum eundem effectum
 attribui diversis causis diversis
 tamen obduratio cordis est obstina-
 tio hominis in peccato. Dicitur enim
 cor durum metaphorice ad similitudi-
 nem corporis. Corpus enim dicitur
 durum quod non cedit tangenti
 sed resistit ut habet quod dicitur metho. 2.
 Et ad similitudinem huius dicitur
 cor hominis durum seu voluntas
 quia cor hic accipitur pro voluntate
 ut dictum est quando non ce-
 dit uel non obedit momentani
 ad bonum sed magis resistit ta-
 lis autem obduratio est ab homi-
 ne inchoative et demeritorie
 et quantum per liberum arbitrium
 adheret peccato et per consequens
 aueritur a deo quantum in se est
 et sic demeretur quod deus subtra-
 hat eis gratiam suam. Sicut
 si ipse sol materialis illuminaret
 haec in inferiora per cognitionem et
 arbitrii libertatem iuste retra-
 heret lumen suum ab eo qui se
 velle quantum in se est ab eis
 lumen subtrahere. Deus autem
 beneficium gratie dat hominibus ex

cognitione et iusta libertate. et
 ideo iuste eum retrahit ab eo qui se p-
 peccatum auerit a deo. Cor autem huius-
 modi per gratiam mollificatur et idio
 ipsa subtracta per peccatum obduratur
 et sic patet qualiter obduratio diu-
 sine deo et homini attribuitur quia
 attribuitur homini in quantum est
 culpa deo autem attribuitur in
 quantum est pena iuste inflata.
 et sic ex predictis patet ad questionem
 et ad argumenta contraria parte
 inducta. **Capitulum III**

Uincamus ergo. Postquam
 apostolus in dicitur auctoritate
 scripture et expositione
 illius ad ostendendum quod christo
 est firmiter obediendum. Hic
 consequenter ex auctoritate predic-
 ta et expositione eius arguit
 ad apostolum. Et dividitur in
 duas partes. Quia primo osten-
 dit quod nobis in omni sollicitudo
 intrandi introque celestem quod
 per ingressum terre promissorum
 figurata. Secundo ex hoc con-
 cludit quod debemus ad hoc festi-
 nare ubi festinamus ingredi. Por-
 ma ad huc in duas partes dividit.
**Quia primo arguit apostolum. Se-
 cundo probat quoddam quod in
 argumento erat suppositum ubi
 Et quidem operibus. Virtus au-
 tem sui argumendi in hac consistit
 sicut patet promissa est requi-
 sita in terra promissionis. Ita si**

gualiter nobis promissa e requies
eternae beatitudinis quia omnia in
figura contingebant illis ut dicit
apostolus primo Cor. 10 Si illi qui
fuerunt solliciti seruare deo fidem
et obedientiam introierunt requiem
istam terrenam ut patet ex pre
dictis Truncamus id est solliciti su
mus quia timor sollicitudinem in
ducit. ne forte relictis sollicitudine
et promissione diuina introeundi in
requiem eius et requiem celestem
et exstruatur aliquis ex nobis de
esse Hoc dicit. quia illa completo
promissione diuine nulli deficit
nisi ipse deficiat. eterni nobis
innocenti est de requie. scilicet
eterna. Quem admodum et illis
qui fuerunt in veteri testamento
fuit primo innocenti de requie
eterna. sed non profuit illis
sermo auditus non admixtus
fidei quia licet promissio illa
fuerit omnibus facta tamen il
li soli qui fuerunt creduli per
ceperunt illius promissionis ef
fectum Et idem concludit Augre
dicimus omni in requiem scilicet
celestem. Qui credidimus apse
xpisto quem admodum dixit
ipse scilicet incredulis. sicut
intra amica mea et cetera patet
expositio per predicta. quia sicut
fideles admittuntur ad requiem
celestem ita increduli excluduntur

¶ Et quidem apertus. Hic pro
bat illud quod suppositum est mar
ginito videlicet quod requies
celestis sit figurata per requiem
terre promissionis Et diuiditur
in duas partes secundum quod hoc p
bat dupliciter per scripturam se
cunda ibi Et in ista rursus prima
probatio talis e productis omnibus ce
lestis in principio mundi Sicut
scriptura quod deus requieuit die sep
timo et ista autem requies non po
test intelligi requies terre pro
missionis sed magis requies p
quam deus requieuit in seipso.
et hoc e requies bonorum quia mens
humana non potest quiescere
nisi in deo. et ista figurat per
requiem terre promissionis sicut
perfectum per imperfectum. et ue
ritas per umbram hoc e igitur
quod dicit apostolus Et quidem opibus
ab institutione mundi perfectis in suis
spibus et naturis Dixit enim
in quada loco. 1. gen. 1. loquitur in
sic in generali quia illa septima est
nata et famosa die septimo.
sic scilicet loquitur predicta scrip
tura et requieuit deus die sep
timo ab omnibus opibus suis
in se ipso quiescendo et in hoc
stat antus rationis predictae
quia per hoc habetur quod e
alia requies vera et perfecta a re
quie data filijs israel in terra promissionis
et per quod figurata per illam ut dicitur e

Et in ista hinc ponit aliam septu-
 ram adhibendam hoc idem et o p baco
 talis dauid rex fuit per magnu tpus
 postquam filii isrl obtinuerant tra
 pmissionis sub iosue et m ca quicuerat
 et tam ipe determinat quenda nouu
 modu mirandi in requie d. hodie p
 Vocem eius audietis nolite obdurac
 corda vtra ne pueni requie pmissa
 sicut ptes vni pp suam mcedulitate
 Patet igitur ex dicto dauid quod e
 alia requies perfecta qui est quies
 vltor signata per quiete filior isrl
 in terra pmissionis quia si iosue de
 disse filijs isrl perfectam quiete
 et vltimam dauid qui p magnu
 tempus post eu fuit non hortaret
 fideles denovo ad ingrediendum re
 quiem hoc est igitur q dicit aplus
 et in ista rursum a in hoc loco scripte
 ipius dauid iam allegato si mtrouit
 in requiem mca patet quod iu co
 sequitur qm ergo super est mtrouit
 quodam m illam a perfecta requi
 em De qua dicit dauid Et his quibz
 pombus mtrouit e de requie mtra
 pmissionis que fuit figura huius
 non mtrouerunt ppter alioz mce
 dilicatem ut patet ex predicto Ideo
 iterum terminat a determinat p
 scriptura diem quandam hoc est
 tempus aliud ingrediendi requiem
 perfecta dicendo in dauid hodie it
 a post tunc tempus sicut sup dictu
 e a p q multu tempus p qm filij
 isrl sub iosue huerunt requiem in
 terra pmissionis. Dicit dauid hoc
 si vocem eius audietis it a isto tpe
 quod vocatur hodie respectu vtrius
 testamti Et hoc patet q eis loq

de alia requie quam fuerat requies t
 re pmissionis ppter quod subditur Na
 si eis a filijs isrl ihus a iosue requie
 presertim a requiem perfectam et vlt
 imam dedit in terra pmissionis
 eos mtrouitendo. nullam de alia loquit
 a tempore dauid non loqueret de alia re
 quie vel de alio tempore mtrandi in re
 quiem post hanc diem a post aliud tps
 in quo iosue dedit filijs isrl requiem t
 terra pmissionis Et quo concludit q
 relinquit sabatissimz pto dei a reqes
 perfecta beatorz vbi dei pntu recipit
 que quidem quies per quietem tpe p
 missionis figuratur. et alla quies per
 fecta consistit in fine vltimo perfecte
 et pntali apphensio. et hoc e q subdit
 Qui em ingressus e in requiem eius
 et ipe requieuit ab opibus suis de q
 hoc est dictu quia sicut p q vtriu
 p ditione deus requieuit in se ipso
 sicut beati requiescunt a laboribus suis
 et hnt quietem in deo ipso per fruendo
 licet em alia sit beatitudo dei et beatorz
 loquedo formaliter quia aliud e actus
 videndi et amandi hinc et ibi. tunc
 e eadem beatitudo obiectiue loquedo
 quia idem e obiectu. bñtudinis dei et
 sanctoru Considerandū tunc q beati
 non quiescunt ab omnibus opibus gnali
 loquedo quia continue et eternalit
 vident amant laudant deu sed req
 escunt ab opibus laboris sicut quod d
 apo. re amodo iam dicit pntu ut re
 quiescant a laboribus suis **E**t pntu
 ergo ostensio q deus e solliciti de
 ingressu ad requiem celestem hic
 tan scilicet concludit q deus fest
 tinare ad ipam Et diuidit m duas
 partes qz pmo hortat nos ad ista

festinationem 2° inducit ad hoc rōz
abi Uing est em sermo pmo igitur d^r
sic festinatus it qd ex quo ita e q
nobis manabit sollicitudo de mgrossi
requie celestis festinatus mgredi in
illam requiem que festinatio e p fide
per dilectionem operantem Ut ne indupm
quis madat incredulitatis exemplum
a ne madamg mgstem pena in qua
mademur maduli veteris legis q
pp incredulitatem suam fuisse excludi
arquite t^re pmissiois et pena exp da
ta e nobis in exemplū ne qsimiliter
puemur requie celesti si firmus tar
di et pigri ad mgrediendū ¶ Uius
em est it postqua posuit aptus sua
amomōne hic consequēter ponit sic
monitōne rōnem Et diuidit^r mduas
partes pdmū duas rōnes quas facit
2^a ponitur ibi 2^a ponit^r ibi hntes
ergo pontificem pma ratio pcedit
ex xpi excellētia in natura dimitat
et e talis ei qui h^r excellētia dīne
nature et virtutis in fūite gūalis
ragmōis et supme auctōis credendū
e de mpletiōe sue pmissiois et per
gūe pcurē est festinandū ad apam ob
tinendū sed xpus in natā dīna h^r
quatuor ergo it In ista rōne sic
pcedit aptus q maiorom pūitōnem
supponit tamquam manifestam sed
mōrem ponit et declarat dicens
Uius em e sermo dei in quo pmiū sz
excellētia dīne nature significat i
xpo tangitur quia sermo hic acci^r
p xpo verbo Unde et mgreco hic
hctur logos q significat Verbum Ver
būm autem mdmū e eiusdem nature

cū eo cui e verbum Uius igitur
xpus sit verbum dei pdm q h^r
10ª Verbum caro factū e sequit^r
q mco sit excellētia dīne nature
et bñ dicit^r Uius e pmo quia dei
Verbum vūit vita nobilissima
quia eius vūit est dīni intelli
gere quod est respectu obiecti no
bilissimi Et q^u hoc concludit p^ris
et methare q pmiū ens sine deo vi
uit vita nobilissima et optima Et
sic patet pmiū Consequēter declarat
pdmū salūter q in xpo sit efficiētia
virtutis in fūite cum subdit Et
efficax tanta est em eius efficiētia
q se extendit ad omīa pdm quod d^r
sapie a dīni em e artifex omēz
habens virtutem it Sed conside
randū e q virtus alioz po artifi
cūm attingit tantūmō rei factibi
lis exlora sed virtus dei tanta
e q attingit aūglit^r rei intima
quia e causa eius dans e et cons
uans et pūcipia rei aūglit^r
vūens et gūgēs q^u ter quod in
timor e apō ipi rei quam ipa
res sit sibi apt et ad hoc dēndū
dicit et penetrabilior omī gladio
antipri a hūit actūem ex ut^r
q parte et sic non impeditur ei
penetrabilitas ex utraq^u pte Si
mīle e de vūite xpi que a mīlo
pe impediti q^u ptingat ad ma
marei Et ad maiorem hūg expres
sionem subdit Et p^rtingēs usq^u
addiuisiōem aīe et spūs aīe dicit
q^u potētiās eius aīales que sūt
aīe et corp^u gūēs Spūs dicit q^u
potētiās aīe abstractas quibus q
uenit cū pūis spūalibus per hoc

vult dicere qd virtus xpi attingit in
 intima quicquid sunt subtilia. sequitur
 Compagium quorum et medullarum co-
 pagas sunt cordis virtute nervus illi-
 gate medulle sunt intra ossa melu-
 se. Per hoc vult dicere qd virtus ad atti-
 git omnia quicquid sunt ligata et melu-
 sa et sic patet secundum effectum virtu-
 tis. Consequenter declarat tertium scilicet
 gradualitatem sue cognitionis que se exten-
 dit ad omnia etiam imperceptibilia quicquid
 sunt subtilia et hoc est qd dicitur
 Et distat cognitio que soli deo
 cognita sunt secundum quosdam opinionem
 doctorum. Et hoc videtur per illud
 qd dicitur primo. Deus autem intue-
 tor. Considerandum est qd licet alii
 doctores dicant opam cognitionem nostram
 esse cognoscibilem pure substantie spiriti-
 tu de intentione cognitionis ipsi con-
 fedunt quod est cognoscibile deo soli.
 Viginti Si cogitem de nihilis dicitur
 qd licet potest cognoscere angelus bonus
 sine malis etiam ex nihilis suis sed
 si cogitem de nihilis intentione decepti
 opam vel ad bonum in formandi cognoscit
 solus deus. Propter hoc subdit apostolus
 et intentionem cordis quia cognitio
 christi non solum extendit se ad ipsam co-
 gnitionem sed etiam ad cognitionem in-
 tentionem. Et quod dicitur patet qd christus cog-
 noscit ea que sunt ad cognoscendum
 difficilia. Quoquo concluditur vultus qd
 cognoscit omnia alia d. Et non est vlla
 creatura misibilis in respectu eius et
 qui non solum videt res in superficie
 sicut nos cum videmus heros vestire
 non videmus ea que latent sub veste sed
 omnia in profundo id subditur ad omnia

munda et aperta sunt oculis eius et sic per
 tertium. Consequenter patet quod sic ex
 tollentia alicuius in christo cum dicitur ad
 nobis sermo. Ipse enim est constitutus iudex
 vivorum et mortuorum id est noster hominis finis
 ad ipsum quia oportet nos totum reddere deo
 de omnibus factis nostris et cogitationibus et sic
 patet quod et per quod patet minor pars
 se vult quod ad eius partem patet scilicet
 qd in christo vult divinitatis est excellentia
 nature officii cognitionis et virtutis
 et per quod debemus festinare ad id quod
 nobis precepit et permittit sic ingredi in
 requiem celestem. **H**inc ergo pon-
 tificem. Hic ponitur secunda ratio ad id
 ostendendum et accipitur ex parte huma-
 nitatis christi. et est ratio talis. Christus
 in sua humanitate habet magnitudi-
 nem per quam patitur est nobis copati
 et condescendit ergo potuit festinare
 ingredi in requiem celestem confisi de
 eius adiutorio in tempore oportuno quod
 est tempus presens quod est tempus gratie finita
 vult sic procedit apostolus quia primo de-
 clarat christi magnitudinem etiam secundum sua
 humanitatem. Dicebat enim pontifex in
 lege magnus quia semel in anno in-
 trabat sanctum sanctorum in sanguine
 alieno ergo multo fortius christus debet
 dici pontifex magnus qui intravit
 celum sanguine proprio. Itaque dicebatur pon-
 tifex legis magnus quia erat de filiis a-
 aron et multo fortius christus debet
 dici magnus qui est naturalis dei filius ne-
 que dici filius adoptivus etiam secundum hu-
 manitatem et hoc est qd dicit apostolus
 Hinc ergo pontificem magnum
 penetravit celos alium filium dirigere
 ex quo est ita magnus. Tenemus con-

per nos in hac
 hinc causa presens
 conitudinem per

feffionem et ore et opere eius magnitudinem confitendo et ei obediendo. Non sequenter ostendit pietatis tenacitatem in populo cum dicit. Non enim ut populus enim in carne passibili assumpta pro nobis passus est crucem et temptatus in deserto ad monem et non ex tali experientia habet quendam aptitudinem ad compatiendum in firmitate nostra et hoc est quod dicit apostolus. Non enim habemus pontificem qui possit operari in firmitatibus nostris temptatus autem per omnia. Considerandum tamen quod licet ipse temptatus fuit in carne passibili sicut et nos tamen alio modo quia ex temptationibus frequenter in delatione peccati et consensum merendum. Iste autem in illo modo et non temptatio fuit tantum ex parte et hoc est quod dicit apostolus per similitudinem ab ipso peccato quod in simili carne sed non simili modo. Et quia populus habet pietatem nos adiuuandi et aptitudinem ad hoc per pietatis tenacitatem non concludit apostolus. Ad eam ergo in fide per dilectionem operante cum fiducia de ipsius pietate et misericordia ad thronum gratie eius. Ut misericordiam assequamur ingrediendo requiem celestem et gratiam in ueniamus sine qua non possumus ingredi illam in auxilio optimo hoc est moderno tempore quando est tempus gratie. Ad euidenciam maiorem corporis que dicitur per circa principium huius capituli queritur. Unde requies beatorum fuit figurata per requiem filiorum israel in terra promissionis. Et arguitur quod non per statum figuratur. Atque per nouum testamentum quod nouum testamentum modum est inter statum ueteris legis et inter statum beatorum

et ideo sicut ea que fuerunt in ueteri testamento sunt figura corporis que sunt in gloria celesti. Sed illud quod est spiritum noui testamenti non est attribuendum ueteri ergo requies filiorum israel in terra promissionis non fuit figura requiei celestis. Item si requies beatorum esset figurata in ueteri testamento ubi promittitur alio modo sed hoc est falsum quia lex ueteris non potest illam requiem dare ut patet ex predictis et sic promittit illud quod est sibi impossibile ergo ideo. Item figura debet respondere figurato sed moyses legislator ueteris testamenti requiem terre promissionis non intravit ergo nec lex ueteris requiem celestem figurauit. Contra tamen patet in libro. **P**rimo hic duo sunt uidenda. Primum est quod sit requies beatorum. In qualiter figurata fuit per requiem in terra promissionis. Inter primum considerandum quod requies non accipitur hic per ut apponitur motui et lassitudini corporali et hoc duplici de causa. Primo quod talis requies per huiusmodi in uita presentis sed beatitudo non per huiusmodi in uita presentis. Secundo quia requies beatorum idem est realiter quod beatitudo ipsorum beatitudo autem ista est perfectio ascensionem partem superiorem corporis secundum uoluntatem et intellectum uel requies que apponitur motui corporali et fatigati non habet locum. Et ideo requies beatorum non accipitur per apponitur motui in spiritualibus quod mouentur ad aliquid per amorem et desiderium. Sic enim mouentur amo-

ribus sicut corpora pondibus sidem
 quod dicit libro qd Amov. meq pon-
 dus meū. eo fevor quociqz fevor. Et
 sic quies beatorū consistit in hoc qd
 appetitus eorum totalitē quietat per
 adeptōne sūmī boni patētis quietā-
 re appetitū. Quod dicit auguſt
 libro qd. In quietū ē dno cor meū
 donec requiescat in te. Ex predictis
 patet qd eadem realiter est quies dei
 beatorū si tamē accipitur quies abie-
 ctive quia idem ē obiectū beatitudinis
 utriusqz. Si autem accipiat formalitē
 differunt sicut accitū et amecitū sic
 de beatitudine dei et sanctorū dictū ē
 et sic patet pmi. **¶** Circa sūmū conside-
 randū quod qd ē figura alicuius apar-
 tet qd in se sit res aliqua quia quod
 nichil ē in se non p̄ aliud figurare
 Et ideo illud quod est figura alicuius
 p̄ accipi tripliciter. Qmo nō ut res
 tantū. Alio mō ut ē figura tantū. 3o
 mō ut ē res et figura simul. Isto r-
 plici modo in venitur in scriptura ad
 dictū de requie terre p̄missionis qd
 alii ad di. de rpa sūmū se et hoc mō
 non p̄ dici figura requiei beatorū
 sicut ē illud qd scribitur deut. 32. In
 nassanus ē dicitis et recalcitrauit it
 quia quies in abundantia illius t̄re
 fuit actō idolatrē. Invenitur etiā
 ad scriptū de rpa m̄m̄tū ē figuratū
 sicut est illud qd h̄t eze. 37. ubi fili ho-
 m̄is locus filij moi et locus vestigi-
 orum pedum meorū. Vbi h̄to in
 medio filiorū meteorū. Sensus h̄alis
 huius auctis ē t̄m̄mō de requie celesti
 Invenitur etiā aliud scriptū de re-
 quie predicta inquantū erat recit-

figura simul sicut ē om̄e illud qd p̄mit-
 titur de requie intera p̄missionis filijs isrl
 m̄p̄m̄i virtuose opacōis quia promittit
 debet excedē meritū sicut finis melior
 est his que sunt ad finem. Nūc ita est
 qd opatio virtutis melior ē quam fuit q̄es
 illa corporalis et ideo quies illa cōlis non
 potuit ēē p̄m̄pale p̄missioni virtutis
 sed fuit q̄dam m̄g bonū sensibile tamē
 cōp̄missum et hoc sub hac intelligitur
 p̄missa p̄m̄paler quies beatorū. Ita
 autem quies beatorū hic inchoatur per
 gratiam sūmū quod dicit lūc 2. Interea
 pax hominibus bone voluntatis et
 confirmatur in futuro per gl̄iam. Utriusqz
 autem datur nobis per xpm̄ xpm̄ qm̄
 ē auctor noui testamēti et sic patet qd
 quies terre p̄missionis fuit figura requiei
 celestis. Ut exhibende nobis per xpm̄
 et sic non fuit figura ap̄ius im̄diata
 sed mediāte statu noue legis et sic p̄
 none secūdn̄. Ad argūta patz per dicta
 quia non concludit nisi qd requies t̄re
 p̄missionis non fuit figura im̄diata
 ta requiei celestis. Ut patet m̄t̄er.

Omnis capituli .v.
 namqz parit foz postquam
 aptus ostendit excellenciam
 noui testamēti respectū veteris per ho-
 qd xpus p̄mittet angelis et c̄m̄ may-
 si per quos data ē veteris lex. Hic dicit
 hoc idem per hoc qd sacerdoti xpi
 p̄mittet sacerdotio aaron. et circa hoc
 duo facit quia p̄mo ostendit xpm̄ ēē
 excellenciorē pontificem. 2o dicit
 ap̄m̄ ēē excellenciorē pontificē veteris
 testamēti. 2o p̄ mo magis in p̄ncipio
 septimi capituli ubi hoc em̄ m̄d̄r̄se
 de h̄. Circa p̄m̄ duo facit quia p̄mo
 ostendit xpm̄ ēē pontificem. 2o p̄at-

9

nos auditoro respectu sequentium ubi de
quo nobis grandis sermo prima ad huc
induas quia primo ostendit quid requirat
in pontifice Quod declarat ea in christo si-
asse Quod sic et christus ait Prima ad huc
inter partes quia primo describit pon-
tificis status Quod sui officii debent v-
sus ubi Qui condoleat possit Quod debent
consecrationis modus ubi Nec quisquam
Circum primum considerandum quod ille qui in-
stituitur pontifex debet esse homo non
angelus quia debet esse talis nature
quod subditi possint ad eum familiariter
et facilliter recurrere Et hoc est quod dicit
apostolus Omnis pontifex ex hominibus
videmus hominem esse Verumptamen licet
sit similis aliis in natura tamen debet
alios excedere in gradu dignitatis et
in vita non sequitur assumptus et
ex quo status hominis elevatus super eos
non debet querere proprium commodum vel hono-
rem sed subditorum salutem Non sequitur
per hominibus constituitur Et quia non in-
stituitur ut preest in temporalibus sed ma-
gis in spiritualibus non subditur In his quod
addit et in spiritualibus et dominis et quod
talia debent exerceri libere et non
coacte nec mercenarie non subditur
ut offerat dona et voluntarie oblata
non a violenta ex tortis et sacrificia
per peccatis sed apostolus Qui condoleat
possit hic consequenter describitur
modus debentis utendi officio pon-
tificali quia cum sit vicarius apostolus dei
tunc proprium est parere et miserari adeo
debet peccantium miserari et hoc est quod
dicit qui condoleat possit his qui ig-
norant et errant et his qui peccant

et in firmitate vel quocumque alio er-
rore quia in firmitate passionis per-
vertit iudicium rationis Debet autem pon-
tifice moueri in misericordiam circa tales ex
consideratione proprie fragilitatis Unde
et dominus permisit beati petri impetra-
tum cadere ut sciret aliis compari ex
consideratione proprie delicti propter hoc
sequitur Quia apostolus in veritate est in
firmitate propterea debet et quod ad
modum apostolus ita per se metipso offerre
dona peccatis Unde et in veteri
lege determinatur proprium sacrificium per
peccato pontificum et in noua lege
dicit sacerdos in canone misse nobis
quod peccatis id peccando proprium
peccatis in recognitione sui peccati pro
offerre sacrificium pro et pro peccato
apostolus Nec quisquam hic consequenter
ostenditur debentis modus assumendi
pontificale officium quia homo non debet
sibi ipsum assumere violentia pro pe-
ccato et similitudine sed sibi ipse ponat
pontificale apostolus debet cum timore
suscipere Unde dicit augustinus quod deus
dei Omnia sancti querit caritas ne-
gotium iustum suscipit neccitas caritatis
quam faciemus si nullus imponit
et ex parte vicariis vacandi est et hoc
est quod dicit apostolus Nec quisquam
sibi honorem sed qui vocatur ad vocem
quam aaron Ille enim adeo vocatur
qui modo debet in instituitur Et
et christus ostendit quid requirit in
pontifice hic consequenter ostenditur
illud christus querere Et id dividit
induas partes quia primo declarat per
partem Quod ex hoc concludit in

tonat ubi appellatus e adco Circa
 pmi sic pcedit quia pmo ostendit
 xpm factu ee pontificem adco 2o
 agit de eius officio ubi Qui mdiebus
 3o de pietatis exercitio ubi et quidem
 cum eet filius dei Pma mdias qz
 plar xpi pontificatu ee adco parte per
 duplicem autem scripturam Qu ubi que
 admodum et malio loco Circa pmi
 dicit sic continuans smaz hie in
 mediate pcedenti Sic et xpus no
 se xpm glificauit ut pontifex fieret
 admodum ambicosi et yppote ut pas
 sit ad dignitates ecclesie ascendere Sed
 qui locutus e adcu r. deo p d. d. fi
 cauit apm xpm et hoc e intellige
 dum scdm naturam humana qz
 d. ma natura habet eandem claritate
 et gliam cum patre xps etiam intel
 ligi scdm diuinam naturam non si
 qz deus pater filio alqz claritatem ul
 gliam deuouo dedit sed inqntu di
 mitatem quam abeterno hnt apte
 antempore pr manifestauit ppter
 quod petebat saluatoe 1o iz Clarifica
 me pater apud te meipm claritate
 quam hui psp. mundus fiet har
 autem claritatem filij declarat pr
 d. qd lo. et accip. de ps 2. filius meq
 es tu ego hodie genui te et hoc eo
 poiti e supra pmo capitulo ¶ Qui
 admodum et malio loco hic consequo
 inducit apus aliam autem pte
 ad pbandum sacerdotiu xpi ee adco
 quia e uerbi patris ad filiu dicit
 tis tu es sacerdos in eternu scdm
 ordinem melchisedech Dicit aut
 in eternu addiam sacerdotij ueris
 legis quia illud tantu erat tpale

et figurale sacerdotiu autem xpi qz
 eternu et uim quia nos introducit ad
 uisionem claram uita eterna qz non
 potat facere sacerdotiu ueris legis ad
 dicitur etia alia dia per hoc qz dicitur
 scdm ordinem melchisedech quia sa
 cerdotiu ueris legis fuit scdm ordi
 nem aaroniu seu leuitiu sacerdo
 rum autem xpi scdm ordinem san
 ctionem qui figuratim tangit cu de
 scdm ordinem melchisedech scdm qd
 in suis diffise determinabit septimo
 capitulo et ibidem plenius hoc uer
 bum exponetur ¶ Qui mdiebus h
 consequet agit de officio pontificatu
 xpi pmo declarans tempus debitu
 dicens Qui mdiebus carnis sue r.
 passibilitatis quia ante resurrectione
 suam hnt carnem passibilem sed no
 peccabilem. et illud fuit tempus debi
 tum utendi officio pontificis offeret
 pndis sacrificiu 2o tangit modum
 offerendi deuoti cum dicit pteces
 supplicatoes qz Dicit pteces qz apud
 ptem fecit pteces dicit supplicatoes
 quia in orando hnt modu huilem
 et deuoti adcu qui posset cu saluae
 amorte r. ad ptem qui potat cu sal
 uare amorte. faciendo qz no mouet
 si uellet sed tu noluit pr redempto
 nam adimplendam qz per mortem
 xpi genisse impleta saluauit tu
 cu amorte alio mo sz cu mortuus
 resuscitando Cu clamor ualido et lar
 mis offerens sz corpus suu cum
 precibus inuice Qz aut moions va
 lide clamauit dicit euangelisto qz
 qz ibi lacrima fuit no hie de euano
 xpo. pr tame hnt p site qz 1o.

por dicit qd popus in morte lazari lac-
manus e copietate et magis pbabile
e qd lacrimatus fuit merite p tatus hu-
manis gnis redemptioe Dicitur etia qd
ultimo qd multa fecit iesus q non sunt
scripta et id cum aplos dicat ipm tur
lacrimasse tenendum e tamq totu q
uis in euangelio non sit scriptu Ex
quo patet ex dictis q oro et oblatio p
facta fuit huili mo deuoto et feruetti
et id mto fuit exaudibilis et accep-
ta et hoc e quod subditur et exaudi-
tus e p sua reuon i a quia utendo
officio pontificis s3 orando p pto et
offerendo sui sacrificii hnt modu
deuonit et reuonitissimi ¶ Et quide
hic consequenter ostendit qd xpus
fuit maxima mta que debet ee in
pontifice quia tu ee deus ab eterno
inqua nata pati non potat ex sua
pictate et mta quia uisitauit nos
orionis exalto assumpsit naturam
passibilem inqua p nobis patetur
ut ex pientia ad comparandm nobis
quoddam aprior reddetur et hoc e
q dicit aplos ¶ Et quidem cum ee
filius dei ab eterno existens i nat
dima didit ex tempore in natura
humana ex his q passus e obedi-
sed hoc fuit tantu noticia ex pme-
tali quia in noticia hntuali non p-
ferit sed cum tota ab instanti con-
ceptis hnt Et quia per suam pas-
sionem meruit glam sui corporis
exaltatione et gne alioz glificatoz
no sequitur et confirmatus fuit in
breui quia in sua resurrectione hnt
gloriam confirmatam in corpore q

pus erat perfecta tantu ex parte
anime factus e obtempantibus sibi
per ueram fidem causa salutis etne
Videmus em in natalibus q id qd
est perfectu pr facere alteru sibi si-
mle Similiter xpus in gla perfec-
tissimo e alijs causa glie in qm
deus p modu pncipalis effectus
in qm homo per modu meritis
et in strumeti gneti tu comitate si-
ppote Alij autem sancti se hnt ad
deu per modu in strumeti separi
Sicut manus artificis est in strum
eius gnetu Alter autem scntis q
hoc e separand ¶ Appellatus et of-
tens qd xpus hnt perfite illa q
debet ee in pontifice hic conter
concludit ppointe pncipale s3 q
popus e appellatus pontifex re-
aliter et uere d. Appellatus e adeo
pontifex scdm ordmem melchise-
dech hoc autem addit quia sacerdo-
tiu xpi non consistit in oblatioe
brutoz animalu sicut consistebat
sacerdotu leuitu sed consistit in
oblacione corporis et sanguinis ihu
xpi sub specie panis et uini sicut
melchisedech qui erat sacerdos dei
altissimi obtulit panem et uinu
ut h3 Gen 14 ¶ De quo nobis
grandis pmo ostensio qd xpus
sit uere pontifex hic conspiter
ppat amnas audientia respectu
sequentiu Et diuidit mtes partes
qz pmo reddit auditores attentos 2o
dociles in pncipio sequentis capiti
i qua ppter intermittentes 3o
beniuolus i et hoc quod faciemus

Intra p[ri]mū considerandum q[uo]d aming
 auditoris contentur ad attentos q[ui] doctor
 ei in sumat dicendorū difficultatem
 que quidem difficultas p[ro] contingit
 duplici[ter] Vno mō p[ro]pter mane ardu-
 itatem alio mō p[ro]pter audiens in beal-
 litatem ad capiendum et carditatem
 sed utiq[ue] contingit m[er]ito q[uo]d matia
 incarnatōis de qua ap[osto]lus ē valde
 ardua et difficilis q[ui]e illi quibus p[ro]
 bebant s[ed] iudei erant imbecilles ad
 capiendum p[ro]pter afflicatōne ad con-
 trariū et hoc ē q[uo]d dicit ap[osto]lus De quo
 s[ed] pontifice mō ihu xpo est nobis
 grando s[ed]mo interpretabilis ad distēdi
 et interpretatōe indigens p[ro]pter mane
 difficultatem Et iterū alia mō ē q[uo]d
 imbecilles facti estis ad audiendum
 et ad intelligendum de quo eos rep[re]-
 hendit d[omi]n[us] c[um] debetis m[er]ito c[um]
 p[ro]pter tempus et p[ro]pter duritate
 tempis hoc dicit ap[osto]lus q[uo]d ap[osto]li s[un]t
 in structi auuentura in lege et
 p[ro]phetis **Quia** indigetis ut vos
 doceam[us] que s[un]t elemēta exordij
 sermonū dei In grammatia elemē-
 ta dicit[ur] l[ite]r[is] quas p[ri]mō addis-
 cunt ad similitudinē huius dicit[ur]
 elemēta illa q[ui] s[un]t p[ri]ma et g[ra]m-
 ma in fide que quilibet debet s[er]uo Con-
 siderandum tamē q[uo]d ap[osto]lus non dicit
 hoc ut velit eos de talibus instrue
 ut in p[ri]ncipio sequens capituli p[er]
 sed ut sit loquendo possit eos meli[us]
 exortare p[ro]pter quod etiā ad huc sub-
 dit Et facti estis quibus lacte op[er]-
 sit non solido cibo **Sicut** em[im] par-
 uulis datur lac quod ē cibis de
 facti g[ra]m[m]atib[us] et non dantur

cis carnes uel p[is]ces uel alius cibis
 dure digestionis Ita similes nantijb[us]
 in fide et simplicibus non s[un]t p[ro]po-
 nenda fidei difficilia sed ea tantū que
 p[ro]nt defacili capi p[ro]pter quod sequit[ur]
Omne em[im] qui lactis ē p[ri]ncip[us] et indi-
 gens doctrina facili ex p[er]s[on]a ē p[ri]mo
 iuste et in ep[isto]la ē ad capiendū diffici-
 lia que tantū s[un]t p[ro]ponenda perfectis
 cuius rō subditur parvulus ē em[im] a-
 nonellus et impotens ad talia per-
 fectoz[um] autem ē solidus cibis et doct-
 na subtilis in his que ad fidem per-
 tinent est tantū p[ro]ponenda perfectis
Et qui s[un]t tales ostendit consequet[ur]
 d[omi]n[us] eos qui p[ro]p[ri]a consuetudine in ex-
 ercicio scripturaz[um] exortatos h[ab]ent s[un]t
 et virtutes intellectuales qui p[ro]sens[us]
 aliq[ui] designantur Sicut al[ia] arcu d[omi]n[us]
Vides tu hoc et intelligis **Ad** quid
 valeat tale exortatū subdit d[omi]n[us] ad
 distēctōne boni et mali et veri et
 in his q[ui] s[un]t fidei quia verū est
 bonū intellectus et falsū ē malū
 ap[osto]lus ad euidenciā maiorem huius
 partis ultime queritur utid mys-
 t[er]ia et subtilia fidei s[un]t in omib[us]
 p[ro]ponenda indiffēter **Et** arguit p[ro]
 q[uo]d sic quia d[omi]n[us] marci ultimo p[ro]p[ri]-
 tate ewangelij om[n]i creature p[ro]d[omi]-
 ewangelio continentur om[n]ia fidei
 myst[er]ia q[uo]d it[em] credē articulos fi-
 dei copluite est de necessitate salu-
 tis quā ad om[n]es sed non p[ro]nt talia
 credē nisi eis p[ro]ponant[ur] ergo articuli
 fidei s[un]t p[ro]ponendi om[n]ibus sed ar-
 ticuli continent fidei myst[er]ia et dif-
 ficilia ergo it[em] **Contra** p[ro] q[uo]d h[ab]ent
 m[er]ito Et facti est[is] quibus lacte

opus sit non folido cibo it. Unde
mystia fidei pnt dupliciter pponi vo
mo ut credenda simpliciter p simplice
assenfimi. Alio mo pponit ut aliquale
intelligenda per rone pnt patet hri
metali matia loquendo igitur de pmo
mo pponendi dicendit q fidei mystia
non sunt omnibus pponenda quia no
debent pponi infidelibus obstinatis q
ex hoc non sequitur corp comisso. sed
tantu fidei densio. et pponenau more
sue occasio et hoc e q dicit saluator
ait nolite sanctu dare canibus ne
q mittatis margaritas ante porcos
ne forte concilient eas pedibus
suis. et canes qsi disipant nos p
sanctu et p margaritas bn intelligit
hoc doctna fidei sancta et preciosa per
canes et porcos intelligunt peccatores
obstinati in infidelitate et in inmi
dicia sua. Sed fidelibus et crede vo
lentibus et illis de quibus sperat q
sio pponenda est fidei doctna adu
tendum tunc q indoctna fidei ad
sunt omnibus quia quia omes tenet
credere illa coplente sicut e articuly
incarnacione xpi xpi passionis et
resurreccois et qsimilia q qm p
tantu in certis et hia sunt omnibz
pponenda etiam simplicibus no tam
subtilis sed per grossa qempla alias
pceptibilia quia aliter daret oco er
randi. Alia que sunt indoctna fidi
que scit ex articulis que ad crede
dum coplente non tenet simplice
sed illi tantu qui sunt in certis pntes
talia non sunt simplicibus pponenda
nisi pabiliter tmeretur q mentalibz
cent male in forti ab heretias q

tali em capi sunt de talibus imp
endi quia perfidia heresis non tm
contingit in errore et articulas s
etiam in errore corp q scit q arti
culis. Sicut em hereticu e dicere q
deus non sit incarnatus qra hereticu
e dicere q non assumpsit ea que s
deitate humane nature. Et ideo
manichei q dempniatus ut hereticu
qui dixit dei filiu assumpsisse carne
carnem fantastam. Similiter
multi alij qui negauerunt mo
e aliqua q pertinet ad naturam
humanam. Si aut loquunt de pmo
mo pponendi ea que sunt fidei s
mquantu sunt per rone intelli
genda sit tmno sunt pponenda hai
bus intelligentibus et qritatis in
scriptura qui pnt capere talia no
autem simplicibus et capere non po
tentibus quia hoc posset e eis er
rois matia. Argumta patet per
predicta. **Capitulum Sextum**

Quia ppter intermitentes
In parte in mediate pre
dena apud reddidit au
ditores attentos ostendendo dice
dorp difficultatem. Sic consequens
reddidit eas doctes ostendendo corp or
dinem quia ostendit que sunt di
mittenda et que psequenda qlicet
quibus scribat etiam qritati et
scripturis et id dicit q intendit di
mittē ea q solent dici nauis et
hoc est q dicit sed intendit p
sequi ea que solent dici perfectis
et hoc e q dicit Quia ppter inter
mitentes methoatōis xpi pmo
s; factia a quibus incipit fidei

doctrina ad perfectos feram. a ad doc-
 tumam pfecto. Et que sunt illa q
 intendit dimittere breuiter tangit
 et sunt sex pmi est pma aprib
 pccatis Sicut em in motu nali por-
 est recessus aho aquo q accessu ad
 terminu ad quem Ita mpressi graue
 que pfiat naturam pm e pme sa-
 cramentu quod e quidam recessus a
 peccatis et hoc tangit cum dicit
 Non inuisus rationes fundamentu pe-
 nitencie ab quibus mortuus a peccis
 que sunt opera mortua Dicitur aut
 pma fundamentu qm e illud quod
 e pmi mpressi grae ut dicitur e p
 fundamentu est id quod e pmi in e-
 dificatione Qm quod e dimittondu e
 fides simpliciu perquam fit accessus
 ad deum scdm quod dr in fin vnderio
 capitulo accedentem oportet credere q
 eic et hoc tangitur ibi Et fides Qm
 e bapma quod e quidam spualis gnatio
 et hoc tangitur i baptisimati doctrine
 et dicit m plurali mo quia triplo est
 bapma solumis flumis et sanguis
 Necmptm hnt tantu virtute amq
 bapmi Et id dicit aprib ad eph. e
 Vna fides vnu bapisma Qm est
 sacramentu confirmato in quo dat
 sps sanctus ad robur sicut i bapmo
 datur ad consequendu ee spuale et hoc
 not spmomo q manu Qm et
 sextum pertinent ad terminu spua-
 lis pcessus expectamus em resurrec-
 tionem corpis futuri q hoc amoto
 in amnis et fides nra ut dr pma
 ad Corpis de resurrectionis mortu-
 oru que est quatu. expectamus et

remunatoz nobis fiendam in iudicio ex-
 tremo et hoc e sextum qd notat i Et iu-
 dicii eterni Dicitur aut illud iudiciu ex-
 tremu eternu quia ibi sententia danda
 in eternu durabit Ita sex predicta non
 intendit aprib psequi mo quia sunt
 quedam fidei rudimenta de quibus fidei no-
 uicij sunt instruendi et de talibus instru-
 dantur m pmitina ead. Et patz actu id
 et m plurius alijs locis **¶** Et hoc quide
 facimus hic consequenter aprib reddi-
 auditores boniuos ostendendo eis sic
 doctrine possibilitate et valitate Et dicit
 tres partes quia pmo apponit mgnali
 q sua doctrina e gens et possibilis Qo
 ostendit in spali quibus e impossibile
 ibi quipole em eos Qo quibus e polis
 ibi Confidim autem Circa pmi consi-
 derandi q m aprib m pncipio hugra
 dixit se m struere illos quibus scribat
 debis que pertinent ad perfectos doc-
 tine xpi et qm istud sit difficile tamo
 hoc e bn possibile cum aduersio dei
 hoc e q dicit aprib et hoc quide faci-
 mus si quidem pmissit de. a adiuuet
 m q em dixit et plus significat **¶**
 quipole em hic ostendit quibus sua
 doctrina est impossibile Et dicit in d.
 partes quia pmo dicit apponit Qo ad
 hoc inducit exempli i terra em Et
 igne q sua doctrina est inutilis illis
 qui p multa beneficia dina recepta
 per ingratitude labuntur de peccato
 m peccatu quia dese resurgere no pnt
 et iuste adeo pmittit depresso onis
 peccatoz talibus sic m peccato pfi-
 datis et p qm quodammodo obstratis
 scdm quod scribit p i b. Impius cu

in profundum peccatorum venit et tempore
mortis est doctrina apostoli quia non peti-
puit humanam persuasionem et hoc
est quod dicit apostolus Impole est enim eos qui
semel illuati sunt recipientes baptismi
sacramentum quod dicitur sacramentum fidei Per
illuati per fidem et bene semel dicitur quod
hoc sacramentum non potest adhiberi homini nisi se-
mel tamen non sit irabile Consuetudine
etiam domini celestis quia in sacramentum bap-
tismi confertur gratia quae de caelo datur
Et participes facti sunt spiritus sancti Per
vacua dona spiritus sancti dantur cum gratia
que quidem dona sunt in christo perfecte
ut habet psalmo xxi Et in nobis sunt par-
ticipatue quia in christo recipientes non so-
lum donorum spiritus sancti largitione sed
etiam spiritali unitate personam doctrina
Non enim in solo pane vivit homo sed
in omni verbo quod predicat ab ore dei et
et Virtutes quae feruntur Virtutes
iste sunt dotes carnis et corporis Dotes
autem sunt aperta dei in isto forma ten-
tio tantum fructus que habentur in prima
parte sed hic auctus perfectio habet incho-
ariue per in fide spe et caritate quibus
succedunt ille dotes habentur etiam alii ex
speciali gratia in quadam domine dulcedine
experiencia que conceditur alii omnis sub
motiva Dotes vero corporis non habentur hi
nisi in spe Et quia magna in gratitudi-
do est per tanta divina beneficia eadem gratia
et fide id sequitur Et lapsi sunt illi
si qui peccata peccaverunt rursus renouati ad
primam est impole quia adhuc refertur
illud impole simpliciter quam diu sunt in via
sequitur Rursus crucifigentes sibi met-
ipsum filium dei quia quatuor est in ipse re-

terunt causam sine crucifixione et
ostentum habentes quia videntur irridere
mortem christi quae per modum est habentes.
Aliter exponitur ab aliquibus littera apostoli
ab illo loco Et lapsi sunt et dicitur
quod apostolus hic remouet errorem quidam
qui de iudaismo erant quasi ad fidem ca-
tholicam et id sicut apud iudeos ablu-
tiones et baptismata frequenter fiebant sicut
patet ex euangelio in pluribus locis quia
operabantur baptismum christi posse plures
reiterari circa eundem hominem ad delenda
eius peccata sed hoc remouet apostolus
dicens Impole est eos qui semel illuati
sunt per baptismum qui est fidei sa-
cramentum rursus renouati ad primam
si lapsi fuerint quia per primam se-
quentem non potest redire ad reno-
uationem baptismalem quia baptismus est
lauacrum renouationis et regenerationis
ut habet ad thim 3. Et id dicit apostolus quod
est impole penitere sed renouari non
predicatio quia sacramentum baptismi non est
iterabile sequitur Rursus crucifigentes
sibi metipsum filium dei in bap-
tismo enim configurantur morti et
sepulture christi ut habet ad rom 6. Qui-
cumque baptizati sumus in christo ab inmor-
te ipsius baptizati sumus cum sepulti sumus
tum illo et Et per quos dicitur bap-
tismi dicitur quodammodo morte per irra-
bilem et sic dicitur cum propter quod
sequitur Et ostentum habentes licet
autem hoc exponitur sit subtilis tamen
magis videtur concordare littere
Terra enim quae in parte precedenti dicitur
quod illi qui per in gratitudinem diuini
beneficiorum labuntur in peccatum quoda-
modo sunt impoles ad resurgendum quod
hic quatuor inducit ad hoc exemplum

de terra q̄ multo labore culta ē et
 arigata si faciat fructus bonos b̄ndi
 si autē sp̄mas et tribulos maledi m̄ḡ
 quam si non fuisset diligenter excolta
 Sic ē m̄p̄orto de h̄m̄ne b̄nficia dei
 recipiente et iō in fine q̄cludit̄ Cuius
 confirmatio m̄ḡb̄stronem̄ quia h̄c̄
 ingratū finaliter adducunt ad gehē
 nam illa l̄t̄a patet ex d̄ictis **¶** Con
 fidimus autem h̄ic consequēt̄ audir̄
 apl̄us quibus sua doctrina ē h̄ens et
 utilis Et diuiditur in duas partes q̄
 p̄mo p̄p̄t̄ m̄tentiū Q̄o p̄bat q̄p̄t̄
 ibi Non em̄ iustus Intra p̄m̄ū p̄cedit̄
 q̄ ex p̄d̄ictis v̄is apl̄i possent̄ illi
 quibus scribat̄ op̄mal̄ q̄ apl̄i cōt̄
 tales pro ut in mediate p̄d̄ucāt
 et per q̄n̄s eius doctrina ois̄ m̄ialis ef
 fet̄ iō apl̄us hoc remouet̄ dicens
 Confidim̄ autem de vobis dilectissimi
 Et per q̄n̄s ostendit̄ q̄ eos reputabat̄
 cō aptos ad capiendū perfectōz̄ doct̄
 ne x̄pi q̄ quod subdit̄ meliora et
 cariora fidei salutē s̄z̄ confidim̄
 de vobis tamē et p̄ta loq̄m̄r̄ q̄ d̄
 non sit lonitus s̄m̄ in p̄cedentibus
 eo q̄ tales sitis s̄z̄ ingratū et ad doctrinā
 x̄pi in epti sed ad cautelam futurorū
 ne efficiam̄ tales per casum **¶** No
 em̄ iniustus h̄ic p̄bat q̄p̄t̄ p̄mo
 ex corp̄ commisiōis et 2o ex abrahe p̄
 missione i abrahe namq̄ In p̄ma
 igitur parte dicit̄ sic Rationabili
 dixi q̄ Confidim̄ meliora de vobis
 Cuius causa subdit̄ Non em̄ iustus
 ē deus ut obliuiscatur op̄is v̄ri a p̄e
 commisiōis v̄re et dilcōis q̄ audist̄
 in v̄re op̄us et que sit ista dilcō
 ostendit̄ ex facto d̄ q̄ m̄m̄strat̄

sanctis a fidelibus x̄pi paup̄ibus m̄tia
 p̄bendo et ministrans op̄us caritas q̄
 nuando Et quia virtus laudata crescit iō
 p̄q̄ cōmēdationē horat̄ eos ad virtutū q̄
 t̄nuatōz̄ et augmētationē dicens Capm̄
 em̄ v̄m̄queq̄ v̄m̄ eandem ostentare
 sollicitudinem et monstrare p̄ effectū e
 uidentem ad expletōz̄ sp̄ei usq̄ in fine
 quia per q̄t̄nuatōnē boni op̄is usq̄ in fi
 nem expletur sp̄es que est certa expec
 tatio future beatitudinis magnitudō q̄ seq̄r̄
 actualit̄ gl̄orie p̄m̄iū et iō subdit̄ ut nō
 segnes efficiam̄ et pigri sed virtuosī
 in bono p̄ficientes sicut fuerunt s̄i
 p̄res et hoc ē q̄ dicit̄ Verim̄ p̄ sed
 m̄itatorēs corp̄ qui fide et pacia herē
 ditabunt p̄missiones s̄z̄ hereditatē celest̄
¶ abrahe namq̄ h̄ic consequenter
 idem p̄bat q̄ p̄missionem abrahe factā
 Et diuiditur in tres partes quia p̄mo p̄p̄t̄
 illam p̄missionem Q̄o ostendit̄ eius in
 fallibilitatem ab hominib̄ em̄ 2o ex
 hoc concludit̄ certitudinem m̄tentiā ab iō
 per duas res Circa p̄m̄ū sciendū q̄ a
 brahe facta ē p̄missio de bonis t̄p̄alib̄
 et etiā celest̄ibus q̄ hoc dicit̄ orat̄
 ei q̄ s̄omen eius erat futurū sicut a
 arena m̄als et sicut stelle celi et pro
 missionem illam iuramento firmavit
 et hoc ē q̄ dicit̄ abrahe namq̄ pro
 mittens deus bona t̄rena et celest̄ia
 etiā confirmatōz̄ huius p̄missionis iu
 ravit per semetip̄m̄ q̄m̄ n̄ciem̄ et mil
 lam rem h̄uit̄ por̄ que iuraret ma
 iorem et quid iuravit subdit̄ dicens
 nisi b̄ndicens t̄ndicam te iō sub m̄el
 ligitur deficiat vitas mea nisi fiat
 sic et sic longamur̄ ferēs et abraha
 patienter expectans adeptus ē v̄p̄

missionem: quia tandem consecutus est
gloriam. **H**omines enim hic consequens
ostendit huius promissionis in fallibilitate
Adaug intellectum sciendum quod dispositio dei
eterna in mutabilis est que est idem quod
eius consilium. Et id quod in sacra scriptura ad
denuntiatur prout habet in domino consilio et
mutabilis est nec retractatur. Et hoc modo
primus 14 dicit de obiecto spiritus saul por-
ro triumphator israel non pariter nec per-
titudine flectetur. Quia autem in sacra scriptura
ad denuntiatur secundum exigentiam merito
non tamen prout habet in domino consilium sic
subuersio immitatur ad domino predicta propter
primam eorum fuit retractata et hoc est
quod dicitur id est 12. Repete loquar aduersus
gentem et aduersus regnum ut radicem
cedestruam et disperda id si primam e-
git gens illa amalo suo. agam et ego
primam super malo quod cogitavi ut fa-
cerem ei. Et quia talis generatio dei prima
dei id dicitur doctores nostri quod prima dei
imitatur non eius consilium. Nunc autem
ita est quod in sacra scriptura ad denun-
tiatur adeo sub iuramento illud prout dicitur ex
domino quod plius. Et id promissio facta abrahe
pariter in fallibilis ex duobus primo uocem
domini quod plius ex quo prout quod non imi-
tatur et ex additio iuramenti domini por-
quod confirmat. **H**ic rursus attendendum
est ad litteram homines enim per maiorem sui
iuramentum. quia confirmatio animus rei non est
nisi per ad etiam et stabilis propter hoc
dicitur plius pro machare. Antiqui posuerunt
aquam precipitum omnem quia dixerunt ipaz
et iuramentum deo. et omnes controuerse fi-
nis est iuramentum. quia facta hominum sunt
fallibilia non ad confirmatos omnes recurrere
adnam ueritatem in fallibilem que iuramento

uocatur iuramentum. In quo. i. in iura-
mento abrahe facta abundantius uo-
lens deus ostendit pollicitationes heredibus
quia facta est abrahe pro se et heredibus
suis in mollitatem consilii sui interpo-
suit iuramentum. per hoc ex abundantiam
in mobilem ostendit erat enim factum
ex hoc quod reddat domino consilio et
non iuramentum additum firmavit et ex
abundantiam in promissum prout factum ipse
abrahe fuit additum ut habet Gen 22. **U**t
per duas res. **H**ic ex predictis con-
cludit aptus intencum uiz quod illi qui sunt
de semine abrahe si fuerint imitatores
fidei apud certitudinaliter consequuntur
promissionem abrahe factam predicto non
firmatam. Et hoc est quod dicitur hic. **U**t
per duas res in mobiles sunt domini con-
silio et iuramentum. quibus impole est
mereri deum fortissimum solacium horum
et certissimum de obtinenda promissione
quia sumus imitatores abrahe quod
quod subditur. **Q**ui configuntur sunt
per baptem ad christum. per quem adimplet
promissio abrahe facta. id sequitur
ad tenendam perpetuam spem. a cer-
tam glorie expectatorum. qui sicut ancho-
ram haurimus in terram et firmam.
Sicut enim anchora maritima tenet
nauem in mobilem inter fluctus
mali. Ita spes tenet animas in mo-
biles inter fluctus uale et mul-
tiplicis temptationis. Verum ipse
ipsa spes habet contrarium modum fir-
mitatis respectu anchora maritima
quia ipsa anchora maritima per hoc
quod figuratur in terra habet firmitatem
veram anime autem nec
non potest in terra stabiliri id quod
tenet quod anchora spei firmam fir-
mitatem in loco contrario. scilicet in celo

et hoc est quod subditur. Precedentem us-
que ad interiora velaminis. et ad secreta ce-
lestia que sunt nobis velata. ad que
lucem ascendit spiritus. ut ibi figeret
anchoram manuum. quia per hoc habemus
firmam spem veniendi ad gloriam.
 et hoc est quod subditur. Ubi presens
iesus pro nobis interuenit. factus pon-
tifex in ceteris secundum ordinem moyses
sedeth. Hoc autem subdit apostolus quod
 presens locutus fuit de pontificatu christi
 et interposuit aliqua ad confirmationem
 audientium. Et sic gentes veniunt ad
 suum christum. sed ad loquendum de ponti-
 ficatu christi de quo ad huc loquitur. et ad
sequenti ad eundem maiorem eius-
dem dicti in hoc capitulo queritur
utrum in cadentibus per baptismum prima habeat
lucem. Et arguitur quod non. sicut bap-
 tismus habet efficaciam a passione christi quia
 et prima sed baptismus non potest accipi sine
 gratia. Item spiritualis curatio que fit per
 penitentiam signata est per corporales curaciones
 quas populus operatus est sed populus
 non legitur aliquibus his curasse ergo
 in Contra cetera. Ad id secundum magni-
tudinem eius sic et misericordia illius sed
magnitudo dei in finita est ergo
etiam misericordia eius et per quod non semel tantum
sed totiens quotiens recipit reuer-
tentem ad penitentiam etiam per baptismum. Ad
ideo in hac questione fuerunt he-
reses contrarie. Ad rationem enim huius quod
dictum est in hoc capitulo. quod impossibile est
enim eos qui semel alluati sunt iterum
per quod intelligitur baptismus ut dic-
tum est sequitur et plures sunt
nusquam renouati ad penitentiam. Quod
quidam presbyter romanus nomine
nouatus quod nullus potest resurgere

ad penitentiam per baptismum. Sed hoc
 falsum et erroneum est secundum quod dicit
 athanasius in epistola ad sapionem et probat
 per scripturam per illam corinthum inter
 timotheum de quo loquitur apostolus in Corinthios
 qui tante enormitatis erat quod uxorem
 patris sui habebat quod apostolus iussit eum
 tradere sathane affligendum. ut spiritus
eius saluus fiet in die domini nostri ihesu christi
ut ibidem dicitur quod non est verum
nisi prima in eo non habet locum. Item
de illo eodem scribitur. Corinthios quod
domandato apostoli fuit iterum receptus
ad quercionem fidelium per quod patet
quod prima habet locum in cadentibus per baptismum.
 Item paulus apostolus scribens galatis qui
 post receptionem fidei et per baptismum
 fuerant decepti a falsis apostolis. Et gal
et filii mei quos ante parturitus don-
formetur populus in vobis. Quod quod
quod recepit eos ad penitentiam per baptismum
posset etiam error nauari per rationem
impugnari sed hoc dimitto quia ha-
bit tractat in quarto sententiarum. Error
autem contrarius fuit error origenis
qui nimis laxauit penitentiam prout nauari
nimis restringit dicens quod non solu-
um locum penitentiam rationis quoniam in
penitentia vita sed etiam habet locum in futuro
quia dicitur demones et dampnatos per
aliquod tempus per iudicium ad gratiam
et gloriam reuerti. Sed hoc est contra rationem
et scripturam sacram. Eadem enim
ratio videtur quod beati possent eadem
absentia et quod dampnari reuer-
tantur ad dampnationem. Item autem erro-
neum est ergo et secundum. Item scriptura
eadem modo loquitur de damnatione

dampnationis et beatitudinis h^{ic} 2^a q^u
 ibi Et abitur hi in suppliciu eternu ius-
 ti autem uitam eternam multa et
 absurda alia continent in errore orige-
 nis que dimittit p^{ro} phetiam et
 quia sufficienter tractant ad octauibus
 2^a et 3^a p^{ri}ncipales fides autem catholica in
 duos errores predictos tenet modu scz
 q^u mouit p^{ri}ncip et p^{ro} bap^{ti}sm p^{ro} p^{ri}ncip
 tationis quociens itat Et io uerba
 apli supra quod mouit nouat ad di-
 cendum contrariu exponendu e sicut
 exposui Sed contra errorem origenis
 tenet fides catholica scz q^u p^{ro} uitam
 astam non h^{ic} lacu p^{ri}ncip quia amplis
 non sunt inuia sed interminio Dar-
 gmentu p^{ri}ncip in contrariu dicendu q^u no
 e simile de bap^{ti}smo quo imp^{er}it^{ur} karact
 indelibilis et io bap^{ti}sm non carabit
 p^{ri}ncip autem karactem non imp^{er}it^{ur}
 io it Ad un dicendum q^u non aptz
 omnimodam ee similitudinem inter
 figuram et signatu et io figuratio co-
 palis non fit itata a xpo circa eude
 hominem non p^{ro} hoc sequit p^{ri}ncip
 ee irremediabilem preterea licet no le-
 gatur xpus curasse eunde homine
 plures non p^{ro} hoc h^{ic} q^u fuit fac-
 tum quia multa fecit xpus que non
 sunt supra arch^{ic} 90 col^o **Capitulu**

Hic em melchisedech **vii**
 Quibusdam interpretis ad ex-
 citatione audientiu hic aplus
 reuertit ad sim^{ilitudinem} p^{ro}bandu
 excellenciam sacerdotij xpi Et diuis
 induas partes quia p^{ri}mo ostendit ex-
 cellenciam huius sacrificij respectu sacer-
 dotij leuitici 2° ostendit q^u fideles de-

bent huic sacerdotio reuenter s^{er}-
 di 2^a pars incipit in medio capi-
 decim ibi h^{ic} itaq^{ue} fides fiducia
 Cetera p^{ri}ncip sic p^{ro}cedit quia p^{ri}mo on-
 dit excellenciam sacerdotij xpi re-
 spectu leuitici ex parte persone s
 sacerdotis 2° ex parte sui mⁱⁿist^{ri}
 2^a incipit in p^{ri}ncipio octauu cap^{itulu} ibi
 Ca^{pitulu} aut^{em} Ad huc p^{ri}mo ostendit exelle-
 nciam sacerdotij xpi per auctoritate
 xpi d^{omi}ni 2° ostendit huius sacerdotij
 necessitate i tales em decebat C
 ca p^{ri}ncip aduertendu q^u aplus p^{ro}bat
 p^{ro}uitu suu per auctem p^{ro} 109 qu
 ratur d^{omi}ni et non potestbit cu it
 Unde ta ostendit ad suu p^{ro}uitu p^{ro}
 bandu p^{ri}ncip e illud q^u maureto ista
 p^{ro}uitu p^{ri}ncip ordinem melchise-
 dech 2^a incipit q^u ibi p^{ro}uitu quatur
 d^{omi}ni it 3^a incipit illud quod sequitur
 tu es sacerdos in eternu Et deo di-
 uiditur in tres partes in quibus apl^{us}
 ta predicta p^{ro}sequitur 2^a incipit
 ibi Et quia e hac non sine uereu-
 rando 3^a incipit alij quidem plures e-
 ca p^{ri}ncip ta facit quia p^{ri}mo declarat
 similitudinem ap^{osto}li melchisedech
 ad xpm cuius fuit figura 2° ostendit
 excellenciam ap^{osto}li melchisedech
 p^{ro}uitu aut^{em} 3° ex hoc concludit
 p^{ri}ncipale intentu scz excellenciam
 sacerdotij xpi respectu sacerdotij
 leuitici ibi Si ergo confirmaco p^{ri}ncip
 adhuc indias quia p^{ri}mo par-
 titiones ap^{osto}li melchisedech
 2° ex hoc concludit similitudem
 eius ad xpm sicut figure ad fi-
 guratu ibi Assimilatus aut^{em} p^{ri}ncip

induas quia pmo pmt apus melchisedech multiplicatio gradus 2° pmt carum interpretaco ubi pmi quidem Cnta pmi describendo condicōnem apus melchisedech pmo pmt regā dignitatem dicens hic em melchisedech rex salem Dicitur aut hebrei qd pē fuit sem filius noe pmagentis et erat tū trecentor nouem annor. Salem autem Un quosdam est ide q ntm quia allam ciuitatem apē sez pmo edificauit et in ea regnauit ut dicit ysidorus xov ethimoliaz Sedm alios est idem q salm ubi baptisabat aahes ut hī qoz. Qo dicit aplo eius dignitatem sacerdotalem dicens Sacerdos dei sum et addit^r hac s dei sum. ad ostendendū q non erat sacerdos ydolorum Et quia ydolatra tunc tempis urgebat per totū mdu Et quia adu pertinebat offerre deo sacrificia et confere aplo spūalia id occurrit abrahe de uictoria reuerteti ut bndicet ei et hoc s quod subdit^r Quia abmanit abrahe regresso acode regni et bndixit ei. et hoc hī En re Et quia ille qui confert aplo spūalia debet accipere ab apō temporalia id abraham dedit ei decimas de preda et hoc s q dicit^r Cui et decimas dimisit abraham per hoc em ostēdit^r se imperfectū respectu melchisedech et quia ei dabat partem decimā que significat perfectionē eo q mō dicit^r est perfectus Sibi autem retinebat nouem partes q signit impfectionem

C pmi quidem hic conter-

aplus interpretat^r quod dicit^r qd de melchisedech dicens qd nomē eius interpret^r rex iusticie melchos em idem q iustus rex Sedech autem ide est q iustū Salem etiam interpret^r pax et id per nomē predicta intelligit^r q melchisedech regnabat impato et iusticia ista em duo se comitantur sedm quod dicit^r ysaia 32 Et est opus iusticie pax et hoc s qd dicit^r pmi quidem qui interpret^r rex iusticie rex qd nōis

Demde autem rex salem quod est rex pacis quod designatur ex loco sui regni sequitur Sine pte sine mte sine genealogia neqz initū dierum neqz finem ante hūc per hoc non ē intelligendum qd melchisedech apus caruit. sed quia de apis scriptura mentionem non facit quia non loquit^r de pte eius nec mte nec de pte ante eis uel sine Sed per hoc uidetur qd dicit^r hebreorum sit falsum qui dicit^r apm fuisse sem filiū noe quia scriptura describit ptem et mtem apus sem et genealogiam Sed ad hoc possit dici q scriptura de predictis non loquitur sub hoc nōis melchisedech de quo arguit apus et hoc sufficit ad rōnē figē que frequēter defiat a figurato tptibz

C assimilatus autem. Sopredictis dicit apus apm melchisedech fuisse similem xpo et eius figuram pmo rōnē nōis qd interpret^r rex iusticie 2° ex loco regni quia dicit^r rex salem a rex pacis Et ista duo pte queniūt xpo sedm quod dicit^r ps^l 118 Simil dicitur iudicibus eis iusticia et abundantia pacis dancet

secundum legem Et quod nomen ipse
non solum intelligatur alie tribus
sed cum hoc etiam simplices leuice ex-
ponendo subdit quod est asinus suis
quod qua et ipse exierunt delictis ab-
he. sed melchisedech cuius generatio non
annumerat in eis. quia scriptura non
facit mentionem de prece et matre et ge-
nealogia eius ut supra dictum est De
cimas scripsit ab abraham sicut maius
annuere. **¶** Et hinc hic ponitur
2^a ratio que talis est benedictio ma-
ior est eo cui benedicit. quia benedictio
medius est inter deum et illum qui ben-
dictionem ab eo recipit. Sed melchi-
sedech benedixit ipse abraham ut dicitur
Gen. 14 ergo fuit maior eo. et in hoc
patet magna excellencia ipse melchi-
sedech qui benedixit eum cui facta est
remissio de peccatis et hoc est quod dicitur
Et hinc a abraham. qui habet rem-
issiones benedixit ipse melchisedech
sine ulla alia contradictione a generalis
verum est. quia minus est meliore be-
nedicitur a maiore. quia in his que
sunt quantitate magna idem est
et maius quod melius. **¶** Hic qui-
dem hic ponitur tertia ratio que
talis. Ille qui semper vivit maior
est eo moritur sed abraham moritur est
et sacerdotes veteris legis erant mor-
tales non sic autem melchisedech.
ergo maior est quam abraham et sacer-
dotum eius maior est sacerdotio leui-
tico. et hoc est quod dicitur. Et hic quidem
a. in statu legis moysi. moventes ho-
mines decimas accipiunt a sacerdo-
tes. qui sunt mortales. Ibi autem.

hoc est magis melchisedech contestatur
sed scriptura. quia vivit. per dicta non
est intelligendum sicut intellexit aliqui
heretici quod ipse melchisedech fuit immor-
talis. Sed hoc dicitur quia scriptura non
facit mentionem de morte eius sicut
facit de morte abrahe et sacerdotum ve-
tustis testamenti et hoc sufficit ad rationem fi-
gure que debet afigurato desicere sicut
umbra auitate. Et ideo melchisedech per
hoc quod de morte eius non fit mentio
scriptura sufficienter fuit figura populi
sacerdotis novi testamenti qui vivit in
eternum. **¶** Et ita hic remouet quoddam
dubitium per predicta oritur quia rationes predictas
precesserunt ex hoc quod abraham dedit
decimas ipse melchisedech. Et posset ad-
dicere abraham fuit decimatus non quod
hoc sequitur quod leui decimatus fuit hoc
remouet apud d. quod primo sequitur quod leui
et omnes qui per abraham descendissent
adhuc erant in lumbis abrahe quando dedit
decimas melchisedech. et ideo leui in abra-
ham decimatus est et hoc est quod dicitur.
Et ita ut dictum sit a sequitur ex dictis
quod per abraham et ipse leui decimatus est
qui tamen decimas accepit quia illi de
tribu leui accepit decimas a quo ipse
ipse adhuc est in lumbis patris a abra-
he a quo tunc accepit decimas. **¶** Si-
cut de hoc predicto arguit quod ipse de-
cimatus fuit in abraham quia descendit
de eo. Dicendum non valet quia des-
cendit de abraham secundum corpus etiam
suum tantum sed non secundum rationem se-
minalem et ideo non fuit decimatus
in eo quia non fuit conceptus de se-
mine virili sed virtute spiritus sancti
et hoc habet diffusius tractatum in summo
ipse quod ad patrem dimitto. **¶** Si

ergo confirmatio. **H**ic copredicitis pbat
apltus sacerdotum xpi ee excellencius sa
cerdotio leuitico. et euariare apm per ho
quod e secundum ordinem melchisedech
sdm quod dr p^o uo Vbi dr de xpo Cu
es sacerdos in eternu scdm ordinem
melchisedech ut supra dicitur e pmo cas
Et diuiditur in duas partes sdm duas
rōnes Q^a incipit ibi Et amplius ad
huc Ad euidenciam pme rōnis nōndū
q sacerdos non e sine lege sdm qd
dicitur in glosa ppter quod lex uetus
administrata fuit qto per sacerdotes
uetus testamētū Et similiter lex noua
per sacerdotum xpi et ideo lex et sa
cerdotū sese gōdicantur. Ita q mutato
vno et admutatur. Et quo patet q
cum scriptura dicit p^o uo q sacerdo
tū xpi debebant surgere sdm ordinem
melchisedech qui e alius ab ordine leui
tico q sacerdotū leuiticū fuit i p^o f^o m
aliter non eet necessariū vno sup
flūi surgere sacerdotū nouū scdm
ordinem alū et id sacerdotū leuiticū
cessat adueniente sacerdotio qd sicut
vmbra adueniente vltate et imperfectū
adueniente pfecto. et eodem mō lex
vetus adueniente noua. quia lex et
sacerdotū pari passū currunt et ho
e q dicitur hic Si ergo confirmatio a
perfectio per sacerdotū leuiticū erat
supple non eet nōm aliud sacerdotū
Cuius causa subditur apltus em subapo
r sacerdotio leuitico. legem accepit in
monte synai ut patet exo 20. Si
ergo illud sacerdotū fuisse pfectū
quid ad huc nōm fuit sdm ordinem
melchisedech alū surgere sacerdotū
et nō scdm ordinem aaron dicitur.

quia non dicitur sacerdos scdm or
dinem aaron. sed scdm alū ordinem
qd nō fuisse nō. Et id em hoc nō
apparet ex scriptura p^o uo que dicit sur
gere sacerdotū xpi scdm ordinem
melchisedech per hoc manifeste patet
q sacerdotū leuiticū et aaronicū qd
idem e euariatur per p^o sacerdotū et
per qm lex uetus que illud pfectū
concomitat. Q hoc e q subditur t^o s
lato autem sacerdotio nō e ut leg^o
translatio fiat. Q aut sacerdotū ve
t^o legis sit translatim declarat vlt^o
apltus per hoc q p^o uo aquo incipit
sacerdotū noui testamētū non fuit
de tribu leui. de qua erant sacerdotes
sdm de tribu iuda. de qua sacerdotio lo
psalmus et hoc e q dicit in quo
em dicitur. et in xpo de quo p^o dicta
scriptura implei dicitur de alia tribu
et de tribu iuda. de qua nullus alius
p^o fuit ad ministrandū ut sac
dos manifestū e em ad littā pat^o
Q Et amplius hic ponitur p^o d^o
ratio que talis e. Nō e surgere alū
sacerdotem ut patet per rōne p^o
dictam ergo nō fuit surgere alia
legem. quia sacerdotū et lex pari
passū currūt. Vnde et sicut sacerdo
tū illud consistebat in quibusdam
sacrificiis carnalibus. sic et lex q
mittēbat bona carnalia lex aut
noua p^o mittit bona spūalia et
eterna. et id lex uetus et eius sa
cerdotū euariantur sicut quoda
imperfecta et in firma. et hoc est
q dicit apltus Et amplius ad huc
manifestū est. et alia rōe pat^o
q dicitur. si sdm similitudine mel

thysedech conuincat alius sacerdos nō
 scādit legem mandati carnalis factus
 ē a m p r i u i u s sicut erat in statu
 sacerdotis veteris legis. sed sēdm con-
 titum vite in solubilis a eterne. Ad
 declarat per scripturam d. Contestat
 em scriptura de xpo tu es sacerdos in
 eterm at qđ quod sequitur. Repbaro
 quidem a euacuatio. sit precedentē mā-
 dati. a veteris legis que fuit pōr no-
 uo ordine tempis. non tamē ordine
 dignitatis. quia m p r i u i u s p r e d i c t e p e r-
 fecta in tempore. Et subdit causam
 euacuationis. qđ in firmitatem eius
 mutilitatem. Dicitur em lex veteris
 in firma. quia non potat inducē ad
 beatitudinē que ē finis legis dīne.
 Dicitur etiam mutabilis quia non cōse-
 rebar gratiam. hēbat tamē utilita-
 tem m p r i u i u s r e t r a h e b a t a b y d o l a t a e t
 disponebat ad gratiam xpm. sicut eius
 figura. Et qđ hoc subditur. Nichil ei
 ad perfectiōem adduxit lex quia nō cō-
 ferbat perfectiōem grē et glīe sed ser-
 uabatur ad perfectiōem legis noue.
 que confert bēnēdictionem et hoc est
 qđ subditur. Introducto uero melioris
 spēi per quam p r o x i m a m q u a d d o n i .
Et qđ est ostensa excellētia
 sacerdotis xpi ad sacerdotū leuiticū
 per illud quod in uicte p m i s s a d r .
 Sēdm ordinem melchisedech hic
 consequenter ostendit hoc idem per
 illud quod ibidem d r . Iurauit dñs
 Et arguit sic illud qđ statuit subiu-
 ramento firmitus ē quam illud qđ sta-
 tuatur sine iuramento. Unde et iura-
 menti dñi signū est certissimū p u

qđ illi quod ē in m m t a b i l e u r d i c t u m e s t
 capitulo sexto Sacerdotū autē x m
 statuit ē adeo subiuamento ut patet
 per scripturam pōr 109. Iurauit dñs et
 nō pemtebit ei tu es sacerdos et Sa-
 cerdotū autē leuiticū in statu ē adeo
 sine iuramento ut patet. xoo. 28. Vbi
 dicit sic applica aron frēm tuū in
 filiis tuis de medio filiorum isrl. ut sa-
 cerdotio fungatur in. ubi nullū inter-
 pamentū iuramenti dñi. ergo sacerdotū
 xpi firmitus et excellētia ē sacerdo-
 tio leuitico. Et hoc ē qđ dicitur hic et qđ
 tūm ē hoc sine iuramento. qđ mag-
 nū ē ualde sacerdotū non sine iura-
 mento dño. quia non sic factū ē de sacer-
 dotibus veteris legis. Apert quod
 subdit alij quidem sine iuramento fā-
 sint sacerdotes sicut in veteri lege hic autē
 a xpo. tū iuramento m p r i u i u s e s t
 it. Et quia sacerdos mediū ē m d e u et
 qđ dñi. et dñi et beneficia dei ad p m i u s i o
 quanto melius est sacerdotū. x tanto
 meliora beneficia per xpm p m i t t u r
 qđ dñi et hoc ē qđ subditur. In tantū me-
 lioris testamenti. a meliora bonorum
 sicut eternorum quia uicte testamenti desig-
 nantur alij boni quod datur p testamē-
 tū. Testamentū autē nauit p m i t t u r b d
 celestia et eterna. quod p m i t t u r ē xpi tes-
 tamentū sō sequitur. Sponsior frū
 ē iesus. In uicte autē testamento non
 p m i t t u r nisi bona carnalia que
 mente hominis non quietat. Et alij
 quidem hic tamē pbat sacerdotū
 xpi excellētia sacerdotū leuiticū p
 hoc qđ dicitur in uicte p m i s s a
 de xpo. Tu es sacerdos in eterm

Et diuiditur in duas partes quia primo facit
quod dicitur 2° cohor. concludit efficaciam
ubi dicitur et saluare. Circa primum sciendum quod
illa que sunt corruptibilia in corruptibilibus multi-
plicentur in eadem specie sicut patet ad
sensum. Illa autem que sunt incorrupti-
bilia non sic multiplicantur sicut patet
quia terminus sol et unica luna. In sa-
cerdote autem leuitico fuit plures sacerdo-
tes sibi in uicem succedentes quia deazar
successit aaron et phinees apostoli deazar
et sic de alijs. In sacerdote christi
est unus tantum summus sacerdos sicut
alii autem omnes non sunt nisi ministri.
Sciendum quod dicit apostolus ad cor. 2° Si-
nos existimet homo ut ministrus
sicut. Quibus patet quod sacerdotium le-
uiticum fuit corruptibile et transito-
rium sacerdotium uero christi incorruptibile
et eternum eternum autem excellens est
corruptibili ergo et hoc est quod dicitur. Et
alii quidem plures facti sunt sacerdo-
tes in lege ueteri. Et tamen subditur quod circa
a. 4° hoc quod morte prohibentur permanere
tamen essent corruptibiles. Hic autem. 1° 1°
co. quod maneat in eternum sempiternum
habet sacerdotium. **¶** Unde et saluare
Hic copredicatio apostolus concludit efficaciam
sacerdotii christi. Effectus enim eternus non
potest induci a causa temporali sed tantum a causa
eterna et ideo christus qui est sacerdos in
eternum potest dare salutem eternam et hoc
est quod dicitur. Unde et saluare in perpetuum per
modum autem per quem hoc fit est
nature excellentia et pietatis abundan-
tia primum patet quod licet habeat naturam

humanam per quam distat a patre
et tamen unitam non dicitur perquam
distans est ab eo et hoc tangitur ad subdi-
cedens personam ipsam ad deum. Atcedere
enim ad aliquem non quirit nisi ei quod aliquis
modo distat ab eo christus autem distat
a patre secundum humanam naturam tantum
et hoc modo appetit accedere ad patrem ve-
rumptamen quia habet eandem natura-
ditatem cum patre. et ideo accedit personam
hoc autem non potest appetere actu pure
creaturam quia in christo est excellentia
nature diuine sequitur quod semper uiuit
quia diuina natura est eterna. et hoc est
quod dicitur. Semper uiues. Excellentia autem
pietatis tangitur cum subditur ad me
pellendum pro nobis. quia licet sit tan-
te excellentie ut dicitur est tamen ex
sua pietate est aduocatus in. Sciendum
quod dicitur 1° 10° aduocatum hominis apud
patrem deum christum interpellat in pro nobis
interiore quia pro nobis assumpsit ipsam
patris reputando. Similiter in actum per
apertam naturalem desiderium de nostra sa-
lute expellendo. **¶** Talis enim postquam
ostendit sacerdotii christi excellentiam
hic consequenter ostendit eius meritum
perfectum enim meritum est ad conclusionem
imperfectioris. Sacerdotium uero
leuiticum fuit imperfectum et ideo meritum fuit
sacerdotii christi quod est perfectum. Et
non ostendit primo quod perfectioris fuit
in sacerdotio leuitico tantum fuit excel-
lentius in christo. 2° quia ab eo concludit
quod erat in mysterio. Qui non habet
meritum. Circa primum sciendum quod
sacerdotii leuitico. Veteris testamenti
requerebat sanctitas ut habet leuiticus
2° panes dei sui offerunt non facti
erunt. Requerebatur etiam in no-

tencia leuit. 22. Custodiont precepta
 mea ut non subiacent peccato. In-
 nocentia enim est puritas a peccato. Re-
 quirebatur etiam puritas leuit. 22. hō
 de semine aaron sacerdotis qui hūit ma-
 culam non accedat offerre etc. Item re-
 quirebatur segregatio a comānat. leuit.
 21. Nisi quiescat stirpem gnis sui vul-
 go gentis sue. Ita etiam perfectissime
 sunt in xpo et hoc est quod talis em-
 debat ut nobis esset pontifex suus
 quia xpus ab in statu conceptionis sue
 fuit sanctus sanctus. Sem enim idē est
 quod applicatū ad dīmā propter quod etiā
 res maculata si ad dīmā tūcā applicet
 dīmā sancte sicut calyx altaris et gilia
 humanitas autem xpi ab in statu
 conceptionis fuit deo applicata in v-
 mtate supposita que est maxima appli-
 catio. Innascens. Hoc etiā maxime
 appetit xpus qui peccatum non fecit
 nec in uentris edulus in ore eius
 ut hī pma petri. 2. Inpollutus et
 sine cōili deformitate quia talis de-
 formitas causat uel accusa misera
 sicut ad defectū virtutis formatiue uel
 ex defectū matie per quem modus
 contingunt monstra in natura hu-
 mana. Neutrum hūit locū in xpo
 quia corpus eius fuit fortit. Vir-
 tute spūs sancti que est in finita ma-
 tiā autem sui corpūs fuit pīssimū sag-
 nis bātē uirginis. Aliter causatur
 deformitas accusa ex misera sicut quod
 ab ipso peccatū suū pūctur māū uel
 pedē uel oculo. aut quia malo regi-
 nūc se perdit oculo pedē uel māū
 quod in xpo non hūit locū ut patet
 Segregatus a peccatis. Et scdm

hoc uidetur falsum de xpo quod dicitur
 est et distibante ihū in domo eccē mlti
 publicam et peccatores uolentes disti-
 bebant tū ihū et discipulis eius. Dicitur
 quod xpus uenit tamquam medicus peccatores
 et ideo non debuit segregari a peccatis
 quod ad cohabitacionē et ideo legitur tū per-
 tatis uis comedisse et bibisse. et tamquam
 clemētissimū medicus condescendisse propter
 eorum salutem fuit tū segregatus a pecca-
 tibus quod ad pānaparōnē tū eis ipso
 quia talis segregatio erat uirtuosa et
 saluti nre accommodata non sic autē segre-
 gatio pma. Et extollentior relis factū
 quia secūdit natura dīmā extollit et
 extollit. ¶ Qui non hēt nēritatem
 hic consequenter excludit xpus in-
 perfectos que erant in sacerdotibus
 uetis testamēti. Erat enim in xpo quod
 sacerdos uetis testamēti non solum offe-
 rebat sacrificiū pro peccatis quod in die ex-
 piationis. sed etiam offerebat uentilū
 pro peccatis quibus item in xpo erat quod hoc
 fiebat non tantū semel sed plures quod
 oblatio una non sufficiebat pro peccatis
 peccatis quod sui in xpo autē
 unam tū hostiam sicut corpus suū ob-
 tulit in cruce non tantū pro peccatis
 sed tantū pro aliis et hoc est quod dicitur
 qui non coctis nēritē etc. et patet hīc
 usque in lexem homines constituunt sacer-
 dotes in firmitatem hūit et pmitate
 ad peccandum et sic peccabant alii
 sicut et alii homines non sic autē x-
 et hoc est quod subditur. Sermo autē in-
 ris mandati qui per legem est filii in-
 ceterum perfecti et uerbum dīmā loquē
 de sacerdotio xpi constituit p uirginitatē
 dīmā ut supra dicitur. ¶ Dicitur quod filii

dei est constitutus sacerdos noui testamenti
quod est per legem moysi ordine temporis sed
non ordine dignitatis Ad euidentiā alius
uerbi q̄ hitum ē in hoc capitulo quod
magis ē a maiore b̄ndicitur Videtur q̄
non sit vni ḡnraliter p̄mo quia p̄ con-
secratur ab ep̄o hostien et tamen p̄ maior
ē q̄ ip̄a sua et̄e etiam anteq̄ consecra-
tur Item archiep̄us consecratur a p̄sby-
teris n̄p̄o m̄oibus In contrariū aut̄
ē auctas apl̄i quia dicit illud ēē vni p̄
vlla contradic̄ōe Dicendum q̄ circa hoc
errauerunt quidam heretici q̄ noīant̄
paupes deluḡ quia em̄ quilibet iustus
maior ē quocūq̄ peccatore. nō dixerūt
q̄ sacerdos peccator non p̄t b̄ndicere
iusto et etiā puo layco. sed cōtra q̄libz
iustus etiam puo laycus ē sacerdos
verus et nullus alius Sed hic error
minis ē p̄uocatus quia si p̄sbyter m̄p̄
sit de n̄tate sacram̄ti nulla ē certitudo
in sacram̄tis et̄e quia nullus sit ex-
traudmaliter se ēē in statu ḡo Ant̄
magis p̄t hoc s̄uo de alio et̄p̄ ḡn̄ de
nullo sciretur v̄tū ēē baptizatus uel
non. nec de quocūq̄ alio sacram̄to esset
aliqua certitudo Et̄ dicitur q̄ q̄ndo
aliquis agit in v̄tute p̄p̄. tūc querit̄
de ip̄o quis uel qualis sit. quia eius
bonitas uel malicia nauat̄ q̄nam actoz
Sed quando agit solim̄ in v̄tute al-
tius non nauat̄. **B**ona em̄ elemos̄a
datur ab ano p̄ malū seruū Et̄ eodē
mō deus confert bonū et̄ verum p̄
m̄ctim̄ p̄ malum ministrū nō dicit̄
apl̄i v̄m̄est q̄ m̄or a maiore b̄ndicit̄
quia quilibet in statu m̄p̄ter x̄pi ma-
ior ē quocūq̄ alio m̄p̄ter ē h̄o il̄ p̄t-

tator Sed ad huc ē vna obiectio de
sacerdote corpus x̄pi consecrate et nō
videtur q̄ sacerdos aliquo mō sit maior
ip̄o Dicendum q̄ sacerdos consecrat
ap̄am mat̄iam qua maior ē. **O**p̄us aut̄
m̄p̄ter deus consecrat corpus suū et
sic patet q̄d̄it̄ Ad argum̄ta dicendum
q̄ patent̄ ex dictis. **E**t̄ em̄ in p̄m̄
submitte se v̄oluntate m̄p̄nanti
ē homo ep̄o hostien m̄p̄nanti ē m̄p̄-
ter dei Et̄ eodē modo archiep̄us
suis p̄sbyteris **Capitulum viii**

Capitulum super ea que dicuntur
postquam apl̄is ostendit
om̄niam sacerdotis p̄
respectu sacerdotis leuitici et hoc v̄o
fit persone sacerdotis hic autem idē
ostendit rōne officii sacerdotalis Et̄
diuiditur in duas partes quia p̄mo os-
tendit hoc magis. **Q** magis in spe-
ciali **Q** m̄p̄ter et̄ m̄p̄ter et̄
nom̄ ibi h̄nt̄ quidem **P**ma in duas
quia p̄mo p̄ponit m̄tentū et̄ **Q** p̄bat̄
ibi **Q** m̄p̄ter em̄ pontifex In p̄ma p̄te
p̄ponit m̄tentū suū q̄ntū addit̄ p̄m̄
ē modus dicendi dicens q̄ m̄tentū
hic p̄cedere s̄m̄t̄ et̄ hoc ē q̄ dicit̄
Capitulum super ea que dicuntur **Capitulum**
em̄ dicit̄ a capite quia sicut m̄capite
virtualiter ḡtinetur q̄ q̄ ē in corpore
non tamē f̄c̄l̄iter et̄ explicit̄ Ita
declaratio capitulac̄is d̄i q̄n̄ aliqua ē
s̄m̄ta tractantur **Q**m̄ ē in quo p̄at̄
sua m̄tentio est respectu dicendū
quia m̄tentū dicit̄ de dignitate illi
pontifis cuius dignitas consistit in
nature excellencia in qua ē equalis
p̄ri et hoc ē q̄ dicit̄ talem h̄m̄s pon-
tificem q̄ considerat̄ m̄d̄ḡtā p̄dis mag-

carne[m] suam in cruce que fuit oblatio
optima et quoniam saluti nre q[ue]
oblata fuit commo[n]ia caritate et d[omi]no
Sed contra hoc videtur q[uo]d esse illud quod
e[st] predictu[m] s[ed] q[uo]d ministeriu[m] p[ro] non est t[er]ra
aliquid t[er]ra[m] Caro autem xpi de terra e[st]
de Dicendum q[uo]d licet caro xpi abso-
lute sumpta sit de terra non tamen de
terra ut e[st] caro xpi p[ri]mo quia e[st] d[omi]ni
vinita 2o quia virtute sp[irit]us sancti for-
ta Et ap[osto]lus har[um] d[icit] q[uo]d 3 aliu[m] de terra est
de terra loquit[ur] qui aut[em] de celo venit su-
per om[n]es e[st] ¶ Quarta melior hic red-
dit causam dicit videlicet quare sit melius
ministeriu[m] xpi Contra quod sciendum
q[uo]d ministeriu[m] sacerdotu[m] e[st] reducere p[ro]p[ri]um
inde[m] administrando legem d[omi]ni ap[osto]lo
quia e[st] mediator dei et p[ro]p[ri]i et 1o q[ui]nto
melioris testam[en]ti mediator e[st] tanto h[ic]
melius ministeriu[m] ¶ autem novu[m] testa-
m[en]tu[m] melius sit cuius administrator e[st]
xpus p[ro]bat dupliciter 2o p[ro]batio ponit
ibi Nam si illud p[ri]ma aut[em] p[ro]batio h[ic]
e[st] illud testam[en]tu[m] quod p[ro]mittit meliora
est melius sed testam[en]tu[m] novu[m] p[ro]mittit
meliora quam vetus testam[en]tu[m] ¶
p[ro]mittit bona sp[irit]ualia et eterna ut p[er]
mat[th] 4. et in multis alijs locis Vetus
autem testam[en]tu[m] p[ro]mittit bona ut
patet ysa[ai] p[ri]mo Si audieritis me bo[n]a
terre comedetis et hoc e[st] q[uo]d dicit q[uo]d xpus
hic melius ministeriu[m] quanto melioris
testam[en]ti mediator e[st] quia in meliorib[us]
re[m]issionib[us] sanctitu[m] e[st] et firmatu[m]
¶ Nam si illud hic ponitur 2o ad
adidem Et dividitur in duas partes
quia p[ri]mo inducit p[ro]bat[ur] p[ro]bat[ur] rationem
2o dicitur concludit p[ri]ncipalem in

tenonem i[n] dicendo novu[m] Circa
p[ri]mo duo facit quia p[ri]mo ponit sua
rationem 2o p[ro]bat minorem illius
rationis per scripturam i[n] vituperans No-
stra talis e[st] illud quod e[st] perfectu[m] et
sine defectu melius e[st] quam imperfectu[m]
et defectuosu[m] testam[en]tu[m] aut[em] novu[m]
perfectu[m] e[st] et sine defectu Vetus aut[em]
imperfectu[m] et defectuosu[m] sicut m[ulti]
declaravi in p[ri]ncipio huius op[er]is et p[ro]p[ri]e
hoc n[on] fuit de terra ad tollendu[m]
vetus testam[en]ti imperfectione[m] et hoc
e[st] q[uo]d dicit Nam si illud p[ro]bat evocasset
culpa i[n] sine defectu fuisset Non
om[n]i p[ro] h[ic] accipi culpa p[ro] peccato q[uo]d
dicitur No[n] a mandatu[m] sanctu[m] et
iustu[m] non curat p[ro] d[omi]ni et novu[m] testa-
m[en]tu[m] locus inquitur quia non fuisset
necessariu[m] si p[ri]mu[m] fuisset sine de-
fectu ¶ Vituperans Hic p[ro]bat
minorem s[ed] q[uo]d p[ro] imperfecto p[ro] test-
tam[en]ti n[on] fuit d[omi]ni An p[ro] aut[em]
q[uo]d h[ic] q[ui] et licet verba sint aliq[ui]o
mutata quia ap[osto]lus allegat op[er]am p[ro]
translatione h[ic] et in illa auct[orit]ate p[ro]
tangitur conditio vetus testam[en]ti 2
2o dicitur novu[m] i[n] quia hoc e[st] testam[en]tu[m]
dicit igitur sic vituperans et co[n]tra
d[omi]ni d[omi]ni d[omi]ni m[ulti]p[er]ando eis q[uo]d
erant sub veteri testam[en]to dicit p[ro] q[uo]d
illud quod sequitur Et dicit Vetus
dicit d[omi]ni confirmatio a p[ro]p[ri]am
quia novu[m] testam[en]tu[m] continet per-
fectionem ut supra declaravi m[ulti]
in p[ri]ncipio huius op[er]is supra d[omi]ni
ast[er] et supra d[omi]ni uida quia ad eos
venit xpus in p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]am
quod ip[s]e met[em] dicit h[ic] q[uo]d 1o No[n]
sunt missus nisi ad eos q[uo]d p[ro]p[ri]am

tendo in p[ro]p[ri]a et peccatoris corp[or]e iam n[on]
memorabor ad p[ro]m[itt]endum in futuro
Dicendo nouu[m] Sop[er]dictis c[on]cludit
p[ri]ncipale in t[er]m[in]o ex quo c[um] d[omi]n[u]s per
reuerentia[m] uocauit testam[en]tu[m] n[ost]ru[m] x[rist]u[s]
e[st] mediator nouu[m] ut patet p[er] p[ro]p[ri]a p[er]
per q[ui]s q[ui] p[re]cedens testam[en]tu[m] dicitur
uetus quia nouu[m] dicit[ur] respectu uet[er]is
et hoc e[st] q[ui] dicitur Dicendo aut[em] nouu[m] de
testam[en]to x[rist]i uet[er]is p[ro]p[ri]a e[st] q[ui] p[re]
cedens testam[en]tu[m] debet dici uetus q[uo]d
autem uet[er]is p[ro]p[ri]a m[er]it[us] temp[or]e
et om[n]i[um] tale deficit in temp[or]e ut h[ic] p[er]
p[ro]p[ri]a n[on] sequitur q[uo]d uetus testam[en]tu[m] sit
c[on]tinuand[um] per nouu[m] et hoc e[st] q[ui] p[ro]p[ri]a
Q[uo]d autem antiquatu[m] et senesit p[ro]p[ri]a
m[er]it[us] e[st] ad euidencia[m] maiore[m] eius q[ui]
dicit[ur] e[st] in parte in mediate p[re]ceder[et].
Dicitur uet[er]is lex noua debuit
dari a x[rist]o in scriptis Et arguitur p[ro]
q[ui] sit quia scriptura defuit memo[ri]e
in futuru[m] sed lex x[rist]i erat durat[ur]
usq[ue] ad finem m[un]di p[er] illud l[ite]re
Et celum et terra transibunt uerba
autem mea non transibunt ergo uide[re]
q[uo]d x[rist]u[s] debuit doctrina[m] suam scribere
Item lex uetus fuit figura noue ut
h[ic] in hoc capitulo sed lex uetus fuit
descripta ad eo[m] p[ro]p[ri]a quod h[ic] exo. 24
Dabo tibi duas tabulas lapideas et lego
ar mandata que scripsi ergo lex noua
debuit scribi a x[rist]o quia figurand[um] debet
corru[m]de figure Contra si x[rist]u[s] ad
scripsisset illud potissime debet in co
m[em]oratio[n]e sed nil tale ibi h[ab]et[ur] ergo i[n]
uideo dicend[um] q[uo]d doctrina x[rist]i n[on] de
luit ab eo describi p[ro]p[ri]a quia excellens
sim[il]is modus docendi debet excellere

issime doctrine Nunc autem ita est
q[uo]d efficacior e[st] modus docendi uerbo q[uo]d
scripto quia scriptura n[on] e[st] nisi uox
morta[m] Et n[on] x[rist]u[s] qui e[st] doctor ex
cellenssim[us] non querebat modus
docendi per uerbum qui e[st] perfectis
sim[us] Discipulis aut[em] suis recedentib[us]
atanta perfectio[m] querebat doctrina[m]
x[rist]i scribere p[ro]p[ri]a quod scripsisset e
uangelia et alios libros noui testam[en]ti
contine[n]tes doctrina[m] x[rist]i Similiter
inueniuntur apud antiquos p[ro]p[ri]a quia
aliqui inter eos excellentissimi s[un]t
pythagoras et socrates d[omi]n[u]s nihil scri
psisset corp[or]e t[ame]n discipuli multa scripserunt
Non e[st] g[en]s illam doctore[m] p[ro]p[ri]a
eius doctrina non p[otes]t h[ab]eri q[uo]d h[ab]eri talis
fuit x[rist]u[s] p[ro]p[ri]a quod d[omi]n[u]s q[uo]d colat.
Sunt aut[em] et alia multa q[ui] fecit i[esu]s
que si scribant[ur] per singula nec ap[er]t[um]
arbitror m[un]du[m] capere eos qui scribe
di sunt libros Q[uo]d exponens b[eat]us
augustinus dicit q[uo]d non e[st] intelligend[um] p[ro]
excessum quantitate[m] mol[is] sed uirtute[m]
Et n[on] x[rist]u[s] doctrina[m] suam scribere n[on]
debuit quia si eam scripsisset recederet
q[uo]d eius doctrina non plus contine[n]t q[uo]d
q[uo]d illa scriptura p[re]tenderet non sit
autem recedit[ur] per scriptura[m] p[ro]p[ri]a dis
cipulo[rum] et maxime quia p[ro]p[ri]a
se doctrina[m] x[rist]i non scripsisset ad ple
ni[m] ut patet per uerbum ioh[ann]is p[ro]
allegat[ur] Considerandum t[ame]n q[uo]d
x[rist]u[s] non scripsit doctrina[m] sua[m] in
carta morta[m] scripsit t[ame]n ea[m] in carta
uua s[un]t in cordibus suis discipulo[rum]
ut p[ro]p[ri]a e[st] et sic erat p[ro]p[ri]a p[er]
reuerentia[m] ut patet in h[ic] Et asse
ruit n[on] g[en]s scribendi hanc doc
trinam q[ui] inducit efficacior adiuua

ma mltius diuidens longitudinem in
partes equales. quia ex una parte cor-
tine erant decem cubiti tantum et dice-
bat illa pars tabernaculi sanctu sanctorum
quonia uero parte erant viginti erat
viginti cubiti et dicebatur illa pars san-
absolute uel etiam sanctu et sic disti-
guiebantur due partes tabernaculi sic
marchis mris chorus et nauis n q op-
posito mo erant sic. quia chorus tunc
e vpus orientem in tabernaculo uero mo-
si sanctu sanctorum erat ad occidentem
Vltius considerandū q in sancto sanctorum
erant tā archa testamij duo cherubim
et ppriatoriu dplud aut hic addit qd
sz q erat ibi thimbitū q exponit
aliqui dicentes q per hoc intelligitur
altare incensi Sed hoc patet falsum p
totum exodi vltio vbi dicit q altare
incensi erat in alia parte tabernaculi
hoc etiam dicit Iosephus et acrom
et id dicendū q p thimbitū nō intelli-
alud n q? erat incensariū in quo si-
mis sacerdas incens sanctu sanctorum
ponebat incensum ut nebula in
consurgens impeditet aspectū aliorum
qui erant in alia parte tabernaculi
ne uiderent ea q erant intra sanctu
sanctorum Similiter in alia parte ta-
bernaculi que dicebat sancta erat
tā sz mensa pprie in latē aquilo-
nāi Candelabru autē in latē austrāli
Et altare thimbitū in medio corti-
cortinam diudentem sanctu et san-
sanctorum p dicitur autem assignatur p
duplo id vna litalis alia m pta. lit-
talis est ista Tabernaculu em illud
erat ordinatū ad cultū vī dei creatoris

totius mundi in quo sunt due partes
vna nobis inuisibilis vix illud qd
e vltia telum siderū v e hitano sb-
stanciarū spūaliū Et hoc figurabat
per illam partem tabernaculi q dice-
batur sanctu sanctorum in quo erant
cherubim repntancia naturam an-
gelicam. et archa testamēti clausa
ad designandū q rōnes corp que
sūt in hoc seculo ~~supra~~ vpbili
continent clausa et nobis occulte
illo seculo supior. sicut rāces effectū
māis et arcificatorū martirice q-
tinentur quodāmo clausa Et per h-
tā in archa contenta sz tabulas q
repntant sapiam qua dirigūt res hu-
mane et per virgam aaron qua de-
signatur pfas regis per quā coher-
centur homines amalis Et māna p
quod designatur vita humana p
ppriatoriu vero quod erat quasi
locus dei et inde vnde bat sumo
sacerdoti designabatur apē de glo-
sū et sublimis p fides omnibus
teaturis et sic patet quō per san-
sanctorum ea q sunt sup telum sy-
derū nobis inuisibilia per alia
uero partem tabernaculi que di-
cebat sancta absolute designalia
alia pars mundi Per textū em ta-
bernaculi quod erat quedā corti-
na varijs coloribus distincta de-
signabatur telum siderū varijs
stellis ornatū Per candelabru
in quo erant septem lucis designa-
bantur orbcs septem planetarū
p hoc erat positū in parte austrāli
quia cursus planetarū in emispro
mō semper e ad austrū p mēsa

uero ubi erant panes suppositi desig-
 nabantur clementia ex quibus conspi-
 citur et mittitur hominibus quia ex
 eisdem sumis et mittitur ut dicitur 2°
 de generatōe designabat etiam illa me-
 sa filius illi qui in altari deservit
 reatōi omni se reatōe de altari de-
 bent uiuere. **P**o autem allegatōe pre-
 dicta est quia per illam partem taber-
 naculi que dicebatur sancta designaba-
 ctus testamētū in quo uitas dīnoꝝ
 erat latens sub uelamibus figurat
 sicut aspectus corū que erant intra
 sanctū sanctorū erat interdicta per cor-
 tina mediam inter utramque partem
 tabernaculi ut predictū est. **P**er illud
 uero partem que dicebatur sanctū pa-
 torū in qua erant illa que representabant
 spūalia et dīna ut dicitur est et signifi-
 cabatur nouū testamētū in quo reue-
 lata est uitas dīnoꝝ. **P**pter quod in pas-
 sione dīni in qua confirmatū fuit nouū
 testamētū fissa fuit illa cortina
 templi que prohibebat aspectū corū que erant
 intra sanctū sanctorū. **H**ec luce
 luc. 23. hanc autem expositōem sēdm
 psequitur aptus ut patebit psequētibus.
His uisibilibus accedendum est ad lūtām
 que tangit tabernaculi dispositōem d.
 tabernaculū em factū est p m. taberna-
 culū p m. hic dicitur illa pars
 tabernaculi que dicebatur sanctū
 quia ab illa erat ingressus templi que
 quo erant candelabra. **D**icit cande-
 labra in plurali quia licet cēt ubi
 unū candelabrum tantū tamē hē-
 bat septem lucernas que hic dīni
 candelabra. **E**t mensa et ppositio pa-
 ni quia duodecim panes erant posi-
 ti super mensam illam. **I**n autē

qd erat ubi sū altare incensi omittit
 aptus quia sēdm quod sequitur in sta-
 non intēdebat de istis dicitur per sin-
 gula sequitur que dicitur sancta. **H**oc
 refertur ad tabernaculū p m. quia sic
 est illa pars p m. tabernaculi in qua
 erant ista dicebantur sū absolute post
 uelamētū autem a. p. q. cortinam inter
 mediam erat. **I**n tabernaculū a. p. dā
 pars tabernaculi que dicitur sanctū sū
 aureū hūc thuribulū et archam testa-
 mētū circumtectam ex omni parte auro
 quia erat delignis sēdm aperta auro
 intus et extra ut hē exo. 24. p. in qua ui-
 ua aurea hūc manna. sēdm qd hē exo.
 16. et arca aaron que stondeuerat sēdm
 qd hē m. 12. et tabule testamētū. **I**sta
 erant inclusa in archa ut predictū est
 Super que erant cherubim glōie a.
 glōise facta. uel potius quia erant
 glōie dei cui deservit angeli signū.
Unde sequitur obūbrancia pparatōnū.
 qd representabat locū dīni ut dicitur est
 de quibus non est mō dicendū per sin-
 gula. quia aptus psequitur ista breuiter
 et sēdm sensum allegatōis em
 ut dicitur est. **H**is uero hic aptus g m.
 describit ministriū sacerdotū in taber-
 naculo moysi ad aug. intellectū sēdm
 dūm q m. m. sanctū sanctorū solus p m.
 mus sacerdos mirabat in festo expi-
 atōis tantū. **I**n alia parte taberna-
 culi que dicebatur sancta absolute alii
 autem sacerdotes mirabant bis qua-
 libet die ad perficiendū sacrificia. **S**ma-
 latio em sacrificiorū et oblatio eorum
 fiebat extra tabernaculū sub iuo
 altari holocaustorum. **S**z confirmatō
 sacrificij fiebat in tabernaculo per
 cremationem incensi in altari in

intensi. quia sacrificia illa nil conse-
rebant et non erant accepta ex se sed
tantum ex fide et deuotione offerunt. que q-
dam fides et deuotio per intensum fi-
guratur et hoc e q dicitur hie uero
ata q pntis a. d. pntis modo predicto
In prior quidem tabernaculo r. in parte
tabernaculi que dicebatur sancta. semp
a. cotidie mirabant sacerdotes sancti-
tatis officia confirmatos per recomatoz
intensi. In festo autem r. in sanctis
sanctoz semel in anno solus pontifex
sup mirabat. Glosa dicit hic q pntis
in anno mirabat et sine sanguine
sed hoc non inuenitur scriptu in lege
nisi solum qn moiseda erant castra
tunc em aaron et filij eius mirabat
ut in uolunt ca q erant mira snt
sanctoz et disponunt leuitarum dicit
alias autem non legitur mirasse quis
nisi solus snt sacerdos in festo ex-
piationis ad offerendum ubi tota pnti-
tatis de sanguine hostie immolante
pnti pnti et pnti pnti et hoc e q
dicitur Non sine sanguine r.
Hoc sgnite hic ostendit q figura-
bant predicta et pmo ostendit qn-
tum aduentus testamenti. Ad quantum
ad nauu i. xpus aut assistens In p-
parte dicit sic **H**oc sgnite snt sancto
non dnm pntiam ee sanctoz dei.
quia sicut dicit e per hoc q non pa-
tebat accessus sacerdotibus ad sanctu
sanctoz designabatur q uia ueni-
endi ad celestia non erat tunc pntia
sicut nnt in nouo testamento. et quia
uetus testamentu ad huc habet cur-
sum suu quod significabatur pntia

partem tabernaculi ut dicitur et hoc
e q subditur ad huc pnt tabernaculo
a. ueti testamto hnt statu qui pntia
a. figura e tempo in statu quia
uetus testamtu fuit figura noui
iuxta quam snt parabolam mntia
et hostie offerunt que non pnt uo
constram pfectu facere. quia in ue-
ti testamto quod fuit figura noui
munera oblata non auferbant pntia
ut dicitur e et causa subditur seru-
entem solum mntis et potibus qd
dicit quia obseruatores legaliu mnti
constram mntis mntia aquibus
tibis et potibus in lege pntis. et
uarijs bapntibus r. ablucombus q
fiebant in emundatoe legi. et in q-
similibus. omnia em ista erant q-
dam pure rntia. et io non poterant
mundare constram. sed tantu tollere
quidam in mntia rntem uel r-
regulacitatem. qd quod dicitur iustie
rntis et hoc e q dicitur **E**t iustie
rntis usq ad tempus correptionis
impositis r. usq ad tempus noue lo-
gis que corrigit ueterem no ama-
lo in bonu reducendo quia lex ueteris
fuit bona et iusta ut hnt ad Ro. 7.
sed ab imperfecto ad perfectu redu-
cendo quia sicut pnt quam diu est
sub pedagogo imposita aliqua opem
bona ad assuefactoz uirtutis q tam
miseretur adueniente etate uulsi
inqua perfectiora opa ei imposita qnt
per legem moysi snt imposita
legalia pnt iudaco ut ex reu-
mentu amig dei quia tam em
erant imposita io per legem x-
ad pfectione snt reduita. pnt qd

apostolus ad gal. 3. comparat legem moysi
 si pedagogo sub eius disciplina te pui
 quam diu est paruulus ut plenius
 declaratio e principio huius epistole a
 principio epistole ad hebraeos. **C** Christus assistens
 hic consequenter exponit illud
 quod predictum fuit de tabernaculo moysi
 inquit fuit figura noui testamenti.
 Circa quod apostolus duo facit. Quia primo
 declarat quodammodo. 2o probat quoddam
 suppositum ubi. Si enim sanguis. Circa
 primum apostolus quatuor tangit primo digni-
 tatem loci quia illa pars tabernaculi
 que figurabat nouum testamentum vo-
 cabatur sancta sanctorum. 2o dignitatem
 ministrum quia solus summus pontifex
 illuc intrabat. 3o modum mirandi
 quia cum sanguine intrabat. 4o quod
 tempus mirandi quia tantum semel
 tantum. Circa ad quod intrabat sed ad
 placandum sibi domini et quilo. Circa ista
 signa ea que sunt in nouo testamento
 quia Christus qui est summus pontifex
 intravit celum quod figuratur per summum
 sanctorum ut supra dictum est et per ipsum
 sanguinem ad nos placandum
 deum patrem et hoc est quod dicitur Christus
 autem in. Sciendum tamen quod in hac
 capitulo constructo est multum si-
 pensua et ideo ut clarus et breuis
 preterea ego ponam litteram non sum
 quod iacet in libro sed secundum ordi-
 nem sententiarum. Christus hic tangit
 dignitatem ministrum noui testamenti
 quia Christus est nomen suppositum ex-
 istentis in natura dupli. Omnia sunt
 et hinc summus pontifex hic tangit

nomen officii quia Christus est princeps
 aliorum pastorum secundum quod dicitur in 1 pe. 4.
 Cum apparet princeps pastorum et assistens
 a semper parus ad suum officium sed ad in-
 terpellandum pro nobis et ad adui-
 landum nobis contra impugnatores hos-
 tis intravit in terra et in celum ut pa-
 tobit infra. quod quidem celum est taberna-
 culum per amplius a ualde amplius
 in mensuram bonorum celestium. 2.
 perfectius quam fuit tabernaculum mo-
 ysi quod fuit mobile et portabile de
 loco ad locum. Istud autem est mobile
 et eternum secundum quod per christum fiat
 predictum. Ysa. 33. oculi tui uidebunt
 urbem ciuitatem apulenti tabernaculum
 quod non potest transferri pariter. In enim lo-
 de celesti urbem non manufactum a no-
 per hominem sicut fuit tabernaculum
 moysi per manum bezeleel et hoc
 est quod subdit apostolus exponendo illud per
 dictum quod est non huius creaturam et hu-
 mane facturam. Tangit etiam tempus
 mirandi ubi semel quia totum tem-
 pus non est nisi unus annus re-
 spectu pontificatus christi. et ideo eo quod semel
 intravit semper est ubi. Tangitur etiam
 modus mirandi cum dicitur. Non per
 sanguinem hyrcorum aut uiculorum
 sicut mirabat pontifex uetus testa-
 menti sed per ipsum sanguinem qui pro
 nobis fuit fuit effusus merito. Tan-
 git etiam ad quod intravit cum dicitur
 eterna redemptio inuenta quia per
 hoc habemus eternam redemptionem
 per modum gentissimi christi ad inuen-
 tum inquit facti sunt qui parat

inquantū deus et soluit qui debeat
inquantū homo. **¶** Si enim sanguis
hic probat quoddam suppositū circa ul-
timo dictum scilicet sanguis christi fuit
efficax ad uitam redemptiōis eternā
et facit talem rationem Sanguis pro
ex unione ad suppositū dñi hñ con-
tinet maiorem ad emundationē aīe
quam sanguis hircorū et vitulorū
et aqua lustrationis ad tollendū in-
mundiciam corporalem seu impedimētū
irregularitatis de quo predictū ē. **¶** Vitae
huius suppositio patet quia sanguis
christi ex sanguine ad suppositū dñi
contrahit quandam in finitatem vir-
tutis sed predicta in ueteri lege tolle-
bant in mundiciam corporalem contrar-
tam ex tactu alicuius in mūdi ad dño nil-
impediente ut patet in 19 ergo mlti-
to fortius sanguis christi emundat aīam
et reddit eam aptam ad salutem e-
ternam et hoc ē quod dicitur. **¶** Si enim sang-
uis hircorū et vitulorū hoc fiebat
in festo expiationis et tunc vitule a-
spersus quia in aqua lustrationis qua
debent in mūdi aspergi ponebantur
tunc vitule gluste ut dicitur. **¶** Num
19 Inquinatos sanctificat ad emun-
dationē carnis quia aīa mundare nō
potat quāto magis sanguis christi e-
mundabit corpiam mām ab opibus mō-
tibus a peccatis et mortificant aīam
culpe et morte ichenne ad fruendū
deo uiuētū. **¶** Hoc dicit ad dñm illos
qui putabantur dii sed sunt mortui
ut iupiter hercules et huiusmodi. **¶** Tangit
etiam tā p que sanguis christi hñ effi-
cax ad predicta p mū ē ipse

offerens scilicet christus. cuius mām est
efficax in finite pū gūctōis eius ad
dimitatem et hoc tangitur cum dicitur se-
metipm obtulit. **¶** Quia fuit magis ob-
latū quod fuit sanctissimi iō dñi pma-
tulatu. **¶** Quia ē modus offerendi qui p-
cessit ex maxima caritate quod natus
per spū sanctū. **¶** Cui aut facta sit illa
oblato ostenditur emundat dō scilicet per
¶ Et iō nō te. **¶** Hic tōm expedit
que pertinent ad uetus testamentū
et ex pōitōe corp arguit ad pōmāpa-
le intentiū scilicet quod nouū testamentū sit
excellētius et efficacius ueti. **¶** Et dñi
induas quia pmo facit quod dicitur. **¶** Quod
probat quoddam suppositū in sua rōne
ubi ubi enim testamentū est. **¶** Circa p-
mū considerandum quod in mediate p-
dixit apłus quod christus p spū sanguinis
intrauit telū et sic in uenit magis
redemptiōis eternā. **¶** Hoc autē non
patat fieri in ueti testamēto. **¶** Ex quo
sequitur quod ad testamentū ē p xpī
et per quō debet dici nouū testamēto
quia illud quod sequitur pcedēs dñi nouū
respectu illius et hoc ē quod gludit
apłus et iō nouū testamēti mediator
ē scilicet ipse christus. **¶** Et per quō modum
sit mediator subdit. **¶** Ut morte i-
tercedēte a xpī morte adueniente
per quam eius testamētū est con-
firmatū in redemptiōe caris pre-
uicacōnis que erant sub pōi tes-
tamēto a quas uetus testamēti
non potat auferre sed p xpī
mortem sunt oblata. **¶** Regni illorū
eternae hereditatis accipiant p
efficaciam passiois christi quod nōnati

sunt. ad percipiendum ipsam p
 veram fidem et sacramentorum nove
 legis susceptionem et sic patet q
 testamentum novum est efficacius ve
 ti quia mundat animam et confert glaz
¶ Vbi enim testamentum hic pbat
 quod suppositum est qd testamentum no
 vum sic confirmatur per mortem xpi
 et hoc pbat dupliciter pmo per legem
 humanam 2o per legem divinam i
 Unde nec pmo Circa pmi scdm
 q leges humanas civiles et canonicas
 testamentum non habet robur qd dum vi
 vit testator quia tunc semper p
 mutatur tunc per ultima voluntate an
 te pmi sed in morte confirmatur
 Ita similiter testamentum novum quod e
 est testamentum xpi in sua morte fit
 roboratum et p hoc tunc dicit Con
 firmatum e ut hie 1o 19 et hoc est
 q dicitur Vbi enim testamentum est
 mors necesse e mterdat i mter
 veniat testatoris sic patet litta
¶ Unde nec pmi hic pbat idem p
 legem divinam In qua pbat 2o pmo
 ponit nom testamenti et uicis qntia
 2o corp divini i necesse est ergo Cir
 ca pmi scdm qd verus testamtu
 quod fuit figura nomi fuit confirmat
 per aspersionem sanguinis ut hie
 1o 2o et sic per legem divinam p
 q testamentum novum per effusione sag
 uinis debuit confirmari ut figura
 tu videt figure et hoc e q dicitur
 nec pmi quidem a testamentum verus
 qd fuit pmi dedicatum e a confirmat
 sine sanguine lecto enim omni man
 dato legis a moysi amissa pto. hoc

dicitur exod. 24 Vbi dicit qd plus re
 cepit testamentum et obligavit se ad obe
 diendum et tunc moyses ad confir
 mationem huius aspersit sanguinem et ho
 e q dicitur accipiens sanguinem vitu
 lorum et hircorum cum aqua et lana car
 mea et ysope **¶** Sed contra hoc posset
 aliquis q in exodo 24 capitulo non fit
 mentio nisi de sanguine vitulorum et non
 de alijs s; lana et ysope de quibus hic dicit
 Dicitur qd aptus fuit instructus mte
 ge et consuetudine faceret quia
 liter talia fiebant s; per aspersionem
 sanguinis hira et aque ut sic sanguis
 esset datus lana vero carnea et ysope
 exant i quasi asperserunt ad sanguinem
 aspergendum et p hoc moyses tacuit
 ista quia non exant permapalia tunc
 tradendum e aplo q fuit ita ut destri
 bit non enim omnia in exodo sunt supra
 sequuntur qm quoz libere s; legem et
 omni plus qui legem susceperat aspersit
 dicens hic sanguis testamti a confir
 matus testamenti quod mandatur ad
 uos ~~deus~~ et tabernaculu. no q
 aspersit tunc tabernaculu quia no dicitur
 erat factu sed p qca illud sanguine
 aspersit qm illud consecravit et omnia
 uasa ministerij quibus utebantur
 in tabernaculo moysi. sanguine s; i
 aspersit et omnia pene in sanguine
 a per aspersionem sanguinis p dicitur
 legem mundant dicit pene quia aq
 mundabantur per ignem s; illa que
 potant ignem sustine ut hie nu 21
¶ Copiatio tamen pto non fiebat s; i
 effusione sanguinis in signum qd p ef
 fusionem sanguinis no fienda erat
 remissio peccatorum que non potest

fieri animalium sed tantum significat. ¶
Necesse est ergo ut postea gentia non
testamenti et veteris quod ad confiteor
et emendatione hic consequenter ponit dif-
ferentiam ostendendo primo quod emendatio non
in testamento est melior. Quod quod est per-
fectior ubi. Neque ut sepe. Circa prima per-
tom dicitur sic. Necesse est ergo exemplum
quidem celestium hinc mundum a taberna-
culum veteris testamenti quod fuit quodammodo
exemplar celestium ut declaratum est. In
capitulo debuit mundum talibus hostiis
que fiebant de animalibus hinc quod
veteris celestia melioribus hostiis quod
supple debuerunt mundum et ideo mundum
sunt sanguine christi. Sed dices quod
intelliguntur mundum celestia quod nulla
sunt mania. Dicendum quod sicut dicitur
emendatio tabernaculum non quia in se
haberet aliquam in mundum sed quia
collebantur quedam irregularitates quod
impediabantur homines accedere ad
sanctuarium. Ita dicitur mundum celestia
per christi sanguinem et per sacramenta
novae legis ex eodem sanguine hinc
efficaciam inquit purgant peccata
que impediunt ab ingressu celestium et
ideo dicitur hostiis plurali quia licet
sanguis christi sit una hostia tamen
eius efficacia nobis quod per unam
novae legis sacramenta. Et quod taberna-
culum sanguine christi mundum sit
melius tabernaculo moysi declarat d.
Non enim in manifestata sed alius in-
venit quale fuit tabernaculum moysi
ab homine factum quod fuit figura
tabernaculi celestis ut predictum est
et subditur. Exemplaria vero sedi

apud celum introiit res ut
apparet nunc oculis dei pro nobis
Sicut enim pontifex legis veteris
sancti sanctorum ut apparet coram
affinitate quod orat quasi sedile
dei sic christus quod ad humanum
introiit celum ad hoc quod dicitur
faciem dei patris de novo quod videtur
eam ab instanti conceptione sed
quia eius humanitas de novo trans-
lata fuit ad celum ubi facies dei
clare videtur ab eis. et per hoc
coram deo pro nobis interpellat
reputando humanitatem quam
pro nobis assumpsit. ¶ Neque ut sepe
Hic ostendit quod emendatio non tes-
tamenti perfectior est. Et dividitur in
duas partes quia primo per bartholomaeum
Quod ad hoc adducit simile est. Et
quam fidem. In prima parte fuit
talem rationem. Illa emendatio quod
non reiteratur quia semel facta
sufficit est perfectior illa quod fiebat
a pontifice veteris legis in festo ex-
piationis quodlibet anno reiterabatur.
Expiatio autem facta per christum semel
facta est quia eius unica pas-
sio sufficit ad deletionem omnium peccatorum
ergo est perfectior et hoc est quod dicitur.
Neque enim ut sepe offerat semet-
ipsum est christus pontifex quod admo-
dum pontifex veteris legis ministrabat
sancti per singulos annos in sa-
crifice alieno quia aliter faceret
inveniens sed quod christus peccata debuisse
pati a principio mundi sicut et peccata
veteris legis ministrabat per singulos an-
nos sancti sanctorum pro peccatis per-
tati populi a filitici. Nunc autem ita

est p sicut pontifex veteris legis in
 trabat sancti sanctorum p pto qpt
 isrl qta xpus passus e p salute
 totius mundi qui incipit a principio
 aeternis sicut aplos isrl ad aetate lego
 Et id si xpi oblatio est stabili de
 buisset frequenter pari ab origine mundi
 sicut pontifex legis quolibet anno i
 trabat sicut sicut ad aetate legis et hoc
 e q dicitur alioquin oportebat eu fee
 quenter pari ab origine mundi et q
 hoc est magis ad subdit aplos Nunc
 autem a tempore grce semel in sa
 cratione seculorum a in ultima eta
 te in qua gsumatur misericordiam xpi
 ad destructione peccati per hostia sua
 appuit se opm in conspectu omi offen
 do merite **E**t que admodu hic
 adducit simile ad suu ppositu sicut q
 sicut ex peccato pmi peccati statutu
 e ex dno sua q homines molant
 et p qca in iudicio dno manifeste p
 tabuntur Sic xpus p salute homi
 nuerue est mortuus p qca appebit
 in iudicio non iudicandus sed magis
 per suu iudiciu fidelibus suis eterna
 salutem reddimus et hoc e q dicit
 Et que admodu statutu e hominibus
 semel in aetate originale pmi
 Post hoc aut iudiciu sicut extremu
 sicut cu xpus semel oblatu e mte
 non ex gditate originale peccati
 quod non conuaxit sed ex gditate
 mortalis nature qua uoluntate
 assumpsit ad multos exhaure
 da peccata quia dicit licet em pas
 sis xpi se extendat ad delendum
 omnia peccata quod e de se in

aliqui se reddunt indignos et id dicitur
 multos non omnes Sequitur pto sine
 pto appebit a in forma glorioza et
 sine similitudine peccati sicut aut ad
 uentu appuit in forma hominis hinc
 similitudinem peccati sicut quod dicitur
 aplos ad Ro 8 capitulo ad maiore eu
 denciam dictoru in hoc capitulo que
 Vtru sanguis xpi fuit oblatio xpi
 deo acceptissima Et arguitur pmo q
 non quia effusio sanguinis innocen
 tis est coram deo abominabilis q
 aut fuit in nocentissimis ergo ic qm
 illud quod hinc similitudinem cu sac
 ficij gentiliu non e deo acceptu s
 oblatio sanguinis innocen e huius
 sicut quod dicitur in psalmo effuderunt
 sanguinem innocentem sanguinem
 filiorum suorum et filiarum suarum q
 significat in scripturis thanaan ergo
 ic Contra per illud quod dicitur in
 libro magis sanguis xpi qui p
 spiritum sanctu semetipm obtulit i
 maculatu deo emundabit consciam
 mram Pudeo q non e hoc intel
 ligendum q solus sanguis xpi
 fuit oblatio p nobis qmo tota hu
 manitas et hoc patet ex aucte i
 ducta in qua dicit obtulit semet
 ipm fit aute mentio i in hac
 oblatio segregati de sanguine
 in qua fuit separatus a carne tunc
 utiq e de oblatio integritate
 ppter qd in sacramento altaris qd
 e memoriale illius oblatio conse
 cratur simul caro et sanguis in
 subuersis speciebus Sicut mil
 la oblatio fuit separatus a carne
 Similiter aia xpi fuit p nob

oblata in quantum per passionem fuit a
corpore separata ad sacrificandum pro nobis
1o pro animam meam pro omnibus
meis et sic patet quod tanta humanitas
christi pertinet ad christi oblationem seu sacri-
ficium. Quia autem hoc fiebat habebat per-
fecte rationem oblationis uel sacrificii pro
quia sacrificium in lege fiebat typici de
causa primo ad tollendum peccata pro
hoc in lege dicebantur aliqua sacri-
ficia pro peccato. 2o ad gratiam consuetudini
pro hoc in lege dicebantur aliqua sa-
crificia hostie pacifice. 3o ad hoc ut
mens hominis perfecte deo uniretur
per amorem pro hoc in lege offerrebat
holocaustum quod tantum incendebatur
ad honorem domini. Ista autem tria pertinent
nobis ad deum mediante humanitate christi
pro nobis oblata quia per hoc peccata nostra
sunt deleta apud deum primo. Diligit nos
et lauit nos a peccatis nostris in sanguine
suo. Et gratia collata quod in gratia et uitas
per iesum christum facta est et porta glorie
aperta in qua sit homines ad deum omnino
perfecta quod hoc dicitur in secundo deo capitulo
habetur fiduciam per sanguinem eius
in introitu sanctorum et sic patet quod
sacrificium christi fuit perfectissimum quod
continet in se perfectissime omnem virtu-
tem sacrificiorum sicut perfectio divina
continet in se omne et eminentia per-
fectiores omnium creaturarum. Ad primum dicitur
domini quod effusio sanguinis christi potest
referri ad duplex principium. Uno
modo ad ipsas effundentes et sic fuit
deo abominabilis et fuit peccatum
grauissimum alio modo ad uoluntate
ipsius christi patientis qui uoluntate
se obtulit passioni ex altitate magis

ma et sic fuit deo acceptissima
et hoc modo habet rationem oblationis
et sacrificii. 2o non autem
primo ad primum pro ex dictis quod oblatio
sanguinis in naturas in sacri-
ficio gentium habet similitudinem
cum illis qui acciderunt christi et
hoc modo non habet rationem sacrificii ut
dictum est et ideo non est similitudo sac-
rificii christi ad sacrificia aliorum. **Capitulum**

Umbra enim **deum**
hinc in capitulo prece-
denti probatur apud e-
minentiam noui testamenti et sua
probatio dicitur quod uetus testamentum
non auferrebat peccatum ideo illud quod
ibi supponit. Hinc consequenter probatur
et diuiditur in duas quia primo facit
quod dicitur. 2o comparat sacerdotem
noui testamenti ad sacerdotem uetis
testamenti. 3o omnes quidem sacerdotes
primum probatur dupliciter primo per rationem
2o per scripturam alii quod dicitur
prima ad huc in duas primum duas rationes
quas facit. 2o impossibile enim adde-
uidentiam primum rationis considerandi
quod dicitur umbra et ymago in hoc
quod umbra est longinqua similitudo
rei ymago autem est propinqua et ex-
pressa rei similitudo. Et ideo sacri-
ficia uetis legis fuerunt umbrae re-
spectu bonorum glorie quia non promitte-
bant illa expressis sed sub uelamine
prospicitur ratione. Sacrificium autem non
uel legis habet rationem ymaginis quod
inmediate adducit ad bona glorie et ideo
hoc autem non potest facere sacrificia
uetus legis quod patet quod modo offendit
opere quia quolibet anno celebrabantur

quod non fiet si per ipsa offerentes munda-
 daretur quia talis iteratio est frustra
 et non est dicendum quod ad frustra pri-
 peretur in lege divina ergo non aufer-
 bant peccata et hoc est quod dicitur hic in
 bram cum hinc lex bonorum futurorum
 a bonorum gratia que expectabatur in
 futurum que in lege promittebantur
 fusse per modum ombre et non posse
 non sequitur Non ipsa imaginem res
 per singulos annos et eisdem apud ho-
 stias quas offerunt in deserventer sacer-
 dotes veteris legis. nunquam per lex uero
 per talia accidentes perfectos facere
 a mundatos a culpa et dignos gloriam
 alioquin cessarent offerri per ipsam
 oblationem ideo quod nullam habent ulterius
 consuetudinem peccati auctores semel munda-
 dati et ideo concludit quod fiebant illa
 sacrificia ad peccatorum recordationem
 in quibus peccata offerentes ostende-
 bant hinc se peccati consuetudinem et
 hoc est quod dicitur Sed in ipsis memo-
 ratio peccatorum per singulos annos
 fit Delectio vero peccatorum expec-
 tabatur sionda per christum Sed uide-
 quod ratio apostoli non ualeat quia posset
 dici quod sacrificia mundabant a peccatis
 presentibus non autem a futuris et quia rei-
 terabantur peccata per quos et sacri-
 ficia erant attonda non frustra
 ut apostolus arguit sed ad delectationem
 peccati in peccati Dicendum quod
 apostolus ex modo loquendi excludit
 hoc dicitur Dicit enim quod lex tantum
 habebat umbra celestium. Nunquam uero
 est quod peccata apponit celestibus quia
 excludit ab ipsis et ideo illud quod emundat
 peccata est quod sit celeste et spirituale.

et illud quod est tale habet efficaciam perpetua
 et per quos non est reitabile. sic autem est
 dicendum de oblatione christi merito ratione
 deitatis aduente et ideo non reitatur quod
 semel facta sufficit ad delendum omnia
 peccata remissa et remittenda. Et adhuc
 dicitur sacramentum altaris cotidie offerri
 materia ergo ideo Dicendum quod non est
 alii sacramenti reitatio sed unius sacri-
 ficii merito oblationis cotidiana commemo-
 ratio aptus hoc dicitur ad hoc facite
 in mentem commemorationem quod idem
 offert quod ipse obtulit. **¶** **¶** **¶**
 hic ponitur secunda ratio ad idem quia
 principaliter sacrificium quod fiebat
 in lege fiebat in die expiationis de hinc
 et uirgulo sed illud non potuit aufer-
 re peccata nisi esset quid pure cor-
 porali quod non attingit ad animam
 ergo multo magis alia legis sacrificia
 potuit auferre peccata hinc uis po-
 nit minorem de. **¶** **¶** **¶**
 hinc uis uero auctoris auctoris peccata. Et
 autem contra hoc arguitur de sac-
 ramentis noue legis quod consistunt in quibus
 luisdam rebus corporalibus tantum et
 tamen mundant animam. Dicendum quod non
 est simile quia in ipsis omnia peccata operantur
 et ideo operantur ad gratiam per modum
 instrumenti non sic autem erat in sa-
 cramentis veteris legis ut plene dicitur
 in fine huius capituli. **¶** **¶** **¶**
 dicitur hic probat idem per scripturam
 per 39 qui loquitur de aduetu christi per
 missos sacrificiorum veteris testamenti
 suppleendam per ipsum sacrificium et fa-
 cit talem rationem illud quod auferit
 peccata est quod sit deo acceptum ut
 patet per scripturam per modum dicitur ergo
 at et hoc est quod dicitur. **¶** **¶** **¶**

mundum per carnis assumptionem dicitur
si illa scriptura que loquitur in eius pro
hostiam in hoc tangit sacrificia que
fiat de rebus animatis noluisse et
non accepta et sunt uerba filii ad
patrem et interponit sacrificium patri
acceptum quod de corpore christi fuit factum
dicitur corpus autem assumptum in a corpore pas
sibile assumptum ad immortalitatem et quia fuit
formatum et aptum sola uirtute dei absque
semine uirili holocaustamata que in
tendebantur et pro peccato et sacrificia que
pro peccato offerrebantur quousque una pro
intendebatur altera erat sacerdotis et
sic apostolus tetigit omnem gratiam sacrificiorum
ueteris legis ostendens quod non fuerunt
deo accepta quia de talibus subditur
Non tibi placuerunt Et quia ostendit
in se scriptura quod sacrificium noue le
gis sit acceptum id sequitur de prope tu
dicitur ecce uerbo per carnis assump
tionem Incipite libri scripturae de me ut
faciam uoluntatem tuam deus liber
aste est noticia de predestinatione diuina
Caput huius libri dicitur illud quod in di
na predestinatione patrum continetur hoc
autem est mysterium incarnationis propter
quam ad beatitudinem pertingunt omnes
electi **¶** Superius dicens quod istud quod
sequitur est uerbum apostoli exponens
autem pro de exclusionem sacrificiorum
ueteris legis per sacrificium christi et patet
littera per predicta Unde concludit
Auferet primum legis sacrificium ut scriptura
statuat et confirmet sacrificium christi
acceptum deo patri in qua uoluntate si
ficati sumus et quia per hoc quod christus
impleuit uoluntatem patris se ipsum

offerendo sanctificauit **¶** Et omnes
quidem sacerdotes hic comparat sacer
dotem noue legis et ueteris admutu
et diuiditur in duas quia primo facit
quod dicitur et deo declarat per scriptura
ubi Contestantur autem nos ad euidenciam
primo considerandum quod in lege erat duplex
sacrificium solenne unum erat iudic
expiationis quod solum fiebat per summum
sacerdotem ut frequenter dicitur aliud
erat iuge sacrificium quod representabat
eternitatem christi secundum diuinitatem
et ideo dicebatur iuge quia cotidie of
ferrebatur sicut mane et uespere et istud
sacerdotium non solum offerrebatur
per summum sacerdotem sed etiam per
alios in fideles sacerdotes De isto sa
crificio loquitur hic dicitur Et omnes qui
dem sacerdotes sicut ueteris legis pro
et cotidie ministrans quia cotidie
offerrebat iuge sacrificium et easde
sepe offerens **hostias** hostias sicut in
specie non in numero que non possunt
auferre peccata ut patet per predicta
et magis patebit infra hic autem
et christus unam hostiam offerens
hostiam que sufficit ad delendum
omnem culpam quousque et cognite
dam in sempiternum sed et in deo
patris ut dicitur et et in hoc patet
dicitur apostolus ad sacerdotem ueteris legis
que spectabat continue stare ut minister
christus autem non fuit minister nisi in
unica oblatione qua peccata cadunt in deo
patris ut dicitur De cetero expectans
donec ponantur inimici eius sub
lucum eius et hoc complebitur in finali
iudicio sicut exponitur et super primo
capitulo Una enim oblatione consu

manit a ad perfectu adduxit in
 sempiterni sanctificatos quia hasta
 xpi h̄r virtutem eternam s̄ifi-
 candi et p̄ter hoc alla p̄cta n̄o h̄nt
 amplius n̄tatem n̄strandi sicut
 hebat sacerdos veteris testam̄ti ¶
Contestatur aut̄ hic adducit ad
 p̄bandum idem adducit auctem q̄e
 si que supra p̄p̄ta ē octavo cao
 et in fine illud ponitur Et peccator
 et iniquitati corp̄ non recordabor
 amplius quia ad talem remissio-
 nem extendit officina obtans que ē
 oblatio noue legis et n̄o per hoc p̄z
 q̄ xpus non h̄t n̄tate stare ut
 minister ad p̄lic̄ offerendū et hoc
 ē q̄ dicitur Vbi aut̄ horū remis-
 sio ē s̄z peccatorum om̄i q̄am n̄o
 oblatio p̄p̄ta quia frustra fiet q̄t
 q̄ Non ē apus Valensibz medici
 Secti patent exordis s̄ capitulo ¶
Hntes itaqz s̄c̄e Sup̄ius apl̄us
 ostendit em̄t̄er̄ia sacerdotis h̄
 consequenter ostendit q̄ debemus ei
 reuenter obedire Et diuidit̄ tres
 partes quia p̄mo ponit apl̄us aller-
 tina ad huius subiectōe Nō dicit
 subiectōis modū et ordm̄e sicut ac-
 cedamus tū vero corde Nō subdit ap-
 sus subiectōis rōnem sicut volunta-
 rie em̄ Contra p̄m̄i considerandū q̄
 duo s̄nt que dēt nos allicere ad
 hoc q̄ sacerdos xpi subdam̄ h̄ndi-
 cedeuote. P̄m̄i ē huius sacerdotis
 officina quia per xpm̄ xpm̄ intro-
 ducant ad celestia et hoc ē q̄ d̄ h̄ntes
 itaqz fiduciam in m̄tr̄o sanctoy
 a celestū in sanguine xpi qui ē

oblatio huius sacerdotis qui m̄ciauit
 nobis uiam nouā quia nullus ante
 xpm̄ ascendit in celum et uentem d̄
 hoc uia uiuēs effectue quia ducit ad
 uitam eternam Qualiter aut̄ xpus
 m̄ciauit uitam istā d̄ndit quia per
 uelamen a carnem suā quia caro x̄
 oblata merite erat quoddā uelam̄tū
 nature d̄ne Qm̄ aut̄ quod debet nos
 attrih̄e subiectōi p̄dicte ē potentia
 huius sacerdotis quia xpus non solum
 licet auctem p̄p̄t̄ om̄am gentem s̄c̄e
 sacerdos legalis p̄p̄t̄ gentem iudeoy
 sed h̄t p̄tatem super totam eccl̄iaz in-
 lictantem et triumphantem et hoc q̄t
 q̄ tangitur et h̄ntes sup̄ magnū s̄c̄e
 domū dei ¶ **A**ccedamus hic conter-
 ostendit modum subiectōi nos sacer-
 dotis xpi quia talis maḡ ē p̄mo p̄
 ueram fidem et hoc tangit̄ cum d̄
 Accedamus ad eum tū uero corde abs-
 q̄ fidei s̄pl̄entudine fidei q̄ n̄o
 sufficit credere aliquos articulos sed
 oportet credi quicquid eccl̄ia Nō p̄ sus-
 ceptōe h̄p̄m̄ xpi in quo p̄ficetur se-
 homo s̄m̄i xpi Et q̄d tangitur ubi
 dispersi corda et q̄stia mala et abluti
 corpus aqua m̄da quia h̄p̄m̄ n̄o
 solum lauat cotius corp̄ sicut fuit
 uant ablucōes veteris legis sed etia
 lauat aīaz m̄tus s̄p̄ibym̄ xpo
 per spem firmā et hoc ē q̄ dicitur
 t̄m̄cam̄s sp̄i n̄c̄ confessionem inde-
 t̄m̄abilem Itaqz non declinamus ab ei
 in p̄p̄ois nec maduersis Et subdit
 causam huius firmitatis P̄dicens. si
 delus em̄ ē qui resp̄m̄it s̄z deus
 qui non p̄t̄ mentari et n̄o m̄a debz
 ei firm̄t̄ in m̄ti x̄o debom̄g xpo
 subiecti per caritatem licet em̄ caritas

princpaliter subiciatur deo tunc ma-
nifestatur per dilectionem proximi scdm
quod dicitur ps 10 8° Quis non diligit fratrem
suum quem uidet. deum quem non uidet quod
modo potest diligere. Non apertius loquens de caritate
per quam debemus propro subici
tangit dilectionem proximi per quam mani-
festatur dilectio dei d. et conseruamus in
tem a sollicitate sumus quibus de proximo suo
appropinquacione caritatis et bonorum operum.
quod ad promouendum in bono non desentes
collecionem manuum a ceteris fidelibus. in
pressura tribulacionis et in hoc tangit
subleuacionem amalo quia desentes cor
mortalibus non sunt nisi propter amorem
quibus subicitur. Sicut est consuetudo quibus
dam a fictis propter desentes pro-
mos in pressura tribulacionis. Sed consp-
lantes appressos debent esse. et tanto
magis quanto uidetur appropinquantem
diem sequitatis uel iudicij. Cuius ratio
est quia gratia perficit naturam motus
autem naturalis fortior est in fine et
similiter debet esse de motu caritatis. 2
gratia. **V**oluntate omni hic sequitur
ponit apertius subiectionis rationem. Et
diuiditur in duas partes quia primo po-
nit rationem deficientem. Quod demulcent
ibi. Venientium. Prima in duas quod
primo inducit rationem rationem subiectionis
auxilij. Quod ratio de peccato dicitur iudicij
ibi. Terribilis namque. Circa primum scdm
dicitur quod gloria hic distinguit inter illud
qui peccat uolens et uoluntate quod
ille qui ex passione offendit peccato per-
tat uolens. Ille autem qui ex malicia
hinc inducitur uoluntate consentit
peccato peccat uoluntate et propter hoc iste
non penitet quia operatio procedens

exhiberi delectabilis est. Primus autem pe-
nitet transire passione. Aliud uero
dicitur gratia non datur nisi penitentibus
et ideo subtrahitur uoluntate peccan-
tibus quia non penitent ut dictum est
et hoc est quod dicitur. Uoluntate est per-
turbatus nobis. Aliter potest exponi
liber et magis ut uidetur scdm inter-
uenem apostoli. Ad cuius intellectum consi-
derandum quod scdm sancti Augustini et aliorum
sanctorum tempore nature lapsa libe-
rum arbitrium non potest diu uicere
peccatum mortale auctus reperit per
gratum. Postquam uero reparatum est
potest uicere omne peccatum mortale. 2
ideo magis uoluntate cadit in peccatum
reparatus per gratiam quam non reparatus
propter quod non reparatus adhibet
efficacius remedium ad tollendum pec-
catum per baptismum quod aufert omnem
culpam et penam. Sed si per repara-
tionem baptismalem aliquis cadat in
peccatum iam non adhibetur tale re-
medium quia non est stabile sacramentum
et hoc est quod dicitur uoluntate omni
peccantibus nobis per acceptam no-
ticiam iustitiae a per baptismum que
est fidei sacramentum quam non relinquit
peccatis hostia et mors christi nobis
nunciantia. scdm totum effectum scilicet
fit per baptismum qui delet totum eo quod
in peccato configuramur totaliter morti
christi scdm quod dicitur ad Romanos. Consec-
puli sumus cum illo per baptismum in morte
idei. **T**erribilis autem hic ponit ad
hoc rationem ex distictione dicitur iudicij
quod est ualde terribile transgredietibus
legem. Et hoc est quod dicitur. Terri-
bilis autem expectatio iudicij propter

sine terribilitatem et quod pene acer-
 bitatem que tangitur ubi Et ignis
 emulatio Pena ignis ex emulatioe
 et zelo digne iustie in fugenda. Quod sup-
 tura est aduersarios. eos eternalis
 cruciando Et confirmat hoc p simile
 de lege moysi eius transgressores pui-
 untur morte ut patet ex deuterio vetis
 testameti et multo grauis puit tras
 gressor legis xpi. que quanto pmit-
 e s3 cam magis obseruat et hoc e
 p dicit Spiritum quis faciens et p3
 usq3 i qui filii dei contrahunt mada-
 ta eius contempnendo et sanguine testa-
 menti pollutu dixerit in quo sifica-
 tus e qd facit aspi qui p3 baptm
 reuertitur ad vomitum Et spm gre
 gnumelia fecit. apm obiciendo Alio
 pt exom de illis qui dicebant obser-
 uatione legaliu ee mram ad salute
 p3 baptm. et sic quoddammodo contulabat
 dei filii dicentes apm non potere
 ad saluandu nos per se apm et sangz
 eis quoddammodo pollutu dicebant qd
 per se non sufficiebat ad emundatione
 ptois et p qns faciebant gnumelia
 gre noui testameti Quia aut predicti
 merant ad eo puniri pbat p stup-
 rium dicentem in persona dei in
 vindictam et ego retribuam it qd et
 si iudices vindicent hoc no queit
 eis inqntu sunt dei ministri. et vni-
 dicta deo refuat qui e fortissimz
 ad affligendu et iustissimz ita q
 no pt amia flecti No gcludit
 horrendu est em madae in manu
 dei uiuentis. Sed contra hoc ar-

guntur quia dauid precelegit madae
 in manus dei quam i manus homi
 Dicendum q melius e madae peccan-
 tem in manus dei ante iudiciu finale
 qn e p madae et sic elegit dauid sed
 horrendum e madae p3 iudiciu uel in
 iudicio qn ager ut deus ultioni. **Re-**
 memoram Postquam mduoit admhe-
 rendum xpo per rones deterentes h
 mduoit ad hoc p rones dormitentes
 ad x modu boni medici qui p3 ptois
 vltimis apponit vngenta mitigantia
 et quia ad bñ agendam maxime pro-
 uocat gmcōis de bñ gestis sō pmo cozp
 bona gmcōat. 2o hortat ad implendu
 qd restat ubi nolite ataq3 qn pma igit
 parte sic dicit Rememoram aut pristi-
 nos dies a pnam conisatōnem vraz
 laudabilem et sanctam tpe vte guer-
 poms ad fidem in quibus illucati perfi-
 dem et baptm magnu certame passionu
 sustinuit et hoc duplici vno mo
 mya persona apssiones et derisōes
 sustinendo et hoc e q dicit et multo
 quidem a vno mo certame sustini-
 istis obpbris et tribulōibus specta-
 culum facti Alio mo inqntu atā cozp
 sustinuerit et sic ap per compassōz
 afflicti fuerit et hoc e q dicit in al-
 tero aut forij taliter gū sanctu effec-
 ti quod specificat magis in pncali d.
 Nam et vmetis qpassi estis et ra-
 pnam bonorum vroz cu gaudio
 sustinistis Et quia talia non sūt p
 se p appetenda sed tantu qd pmiu
 patienter tolleranda sūt modica
 amara qd sanitate no sequit. ragg
 tentes nos hie meliorem et mane-
 tem sibi a diuās teli que sūt

meliores quia sanant appetitum et ma-
nentes quia non possunt auferri. **N**o-
lite itaque hic consequenter hortatur ad
implendum quod restat et diuiditur
induas quia primo facit quod dicitur 2o
ad huc inducit auctoritatem scripture
alibi. Ad huc in prima parte hortatur
eos ex bonis precedentibus debent mo-
uere ad perseverandum in bono ne amit-
tant bonum preteritum et hoc est quod dicitur no-
lite itaque amittere confidentiam vestram
et firmam perseverantiam que magna
habet remuneracionem quia qui perseveravit
usque in finem salvus erit. **2o** et 2o ad huc
autem ad perseverandum tangit invidiam
pariam cum vobis in terra et respectu ma-
lorum illatorum et respectu bonorum di-
latorum. **Ut facientes voluntates**
dei et eius mandata et preceptis promissi-
onem et rem promissam que est beatus
do eterna. **Ad huc enim** hic ad appo-
situm adducit auctoritatem scripture cuius
principium habet agere 2o et finis ab actu
2o que dicitur apertus. **Ut ostendat eos**
uno spiritu fuisse locutos loquitur autem
agere de adventu christi in mundum tamen
apertus accipit dicitur eius in sensu mys-
tico de adventu eius ad iudicium et sic
venit christus dupliciter respectu omnium
et licet apertus agere usque ad generale iu-
dicium fuit tempus magnum dicitur tamen
modicum respectu eternitatis. Alio modo
venit christus ad iudicium particulare
et hoc est in morte cuilibet hominis
quia qualis quis in morte nuncietur
talis in iudicio presentabitur et usque ad
talem christus ad iudicium est tempus summe
modicum quia breves dies hominis sunt
et hoc est quod dicitur hic Ad huc enim

modicum quantum ad vitam et valde brevis
qui venturus est in finali iudicio ad
iudicandum. Veniet et non tardabit
et veniet qualem recipiet hominem
in morte et deponemus in iudicio. **Hic**
ipsum iudicium presentabitur. Et quia soli ius-
ti remunerabuntur non sequitur gustus
autem meus ex fide vivit. Per fide
enim anima primo vivit deo et deo per
ipsum deum vivit sicut et corpus vivit
per illud quod primo vivit anima. Et sic
corpus separatum ab anima moritur mor-
te nature et anima per seipsum adeo
est subditum quod si subtraheretur se adeo
per culpam non placebit anime mee
et voluntati mee quia recedit a
dei. Sciendum tamen quod apertus alle-
gat hic auctoritatem ab actu secundum in-
lationem huiusmodi. Quod autem translatum
est. Non est anima eius recta in eo
et est eadem sententia quia voluntas di-
na est regula recta humanorum
actuum igitur qui se subtrahit ab
illa tamen sit regula recta per quam
habet animam non rectam. Consequenter
apertus concludit intentionem. Nos autem
non sumus filii subtrahentes et sub-
trahentes predicta non debet dicitur in
nobis quia videtur ad filium eius
quod dicitur in ipso sicut dicitur
aliquis filius mortis eo quod in ipso
mortis dicitur in ipso quod perditur
anima quia ad subtrahentes predicta
sequitur mors anime sed fidei sufficit
filii sumus renati per fidem et sa-
cramenta et ideo fides forma dicitur dicitur
in nobis ad quam sequitur anima salvam

io sequitur inquisitione aut ad
 maiorem evidentiam corp que dicta
 sunt in principio huius capituli queit
 vtru sacramenta et sacrificia legis ve
 tis iustificarent. Et arguit primo qd
 per illud qd hie leuitico d. Cumq; sa
 crificasset eos moyses et aaron et filios
 eius de quorum ordinarde loquitur
 ex quo patet qd sacramentu ordinis in
 veteri lege sanctificabat et per qns ius
 tificabat quia idem e sanctificare et
 iustificare ergo ite. Item scdm docto
 res sanctos in transiione q sebatu
 gra quia mundabat ab originali culpa
 Circumciso aut erat sacramtu veteris
 legis ergo sacramta veteris legi co
 sebant gratia et per qns iustifica
 bant. Contrarie dr in hie qm p. e. o
 em sanguine hircor et thauror au
 ferri peccata. Prodeo q iustificaco p
 dicta de qua e hic questio est per
 gram gratia facientem q aufert cul
 pam et facit digni vita eterna. His
 autem iustificaco e a solo deo sicut a
 causa principali agente scdm illud ee
 p. ps. Omnia et gloria dabit d. n. s.
 Et io si ad aliud ad iustificaco opat
 hoc e tamen per modu instrumenti
 Instru vero dei e amu quatu ad
 sepati sicut in artificibus patet mag
 em artificis est instrumentu eius q
 iustid in quatu sunt membra quedam
 aut organa sicut in instrumenta. Scunt
 autem et dolabra est eius in stru se
 parati. Et patet ordo huius duplicis in
 strumeti quia in instrumentu sepati
 no applicatur ad opus nisi p. peccate
 macione in strumeti quatu qd hoc
 damascenus vocat opam organu

diminutio et io operatur ad iustificaco
 per modum in strumeti quatu. Sacra
 menta aut non pnt ad hoc cooperari n
 per modu in strumeti sepati in quantum
 recipiunt virtutem a passione xpi v
 eius humanitas ad mram iustificaco
 fuit applicata. scdm quod dr. qo. i. Ecce ag
 nis dei ecce qui tollit peccata mundi q
 per hie agni ymolacoem fecit deus iusti
 ficacoem mram. Accipio autem huius v
 tute non pnt q. peccate facimur veteris legi
 sed tamen sacramtis noue legi. Cuius
 ratio e quia talis receptio e p. reale
 motu in strumeti quatu ut dictu e
 nihil aut pnt moue realit antequam
 sit in actu. Et io sacramta veteris legi
 que precesserunt incarnatione et passio
 nem x non poterant recipere ab ipso vir
 tutem cooperandi in strumeti ad iusti
 ficacoem. Sed sacramta noue legis
 que ipam secut talem virtute reci
 piunt. et ideo sunt in strumta in stru
 ficacoem humane. Considerandum
 tamen q licet nunquam possit ad moue
 per modum efficiens et per reale
 macione anteq sit in actu ut dictu e
 pnt tamen moue per modu finis et p
 apprehensionem. sic sanitas apprehensa
 causa sui apud desidiu anteq sit in
 effectui. Et hoc mo passo x sicut mram
 incarnationis iustificauit p. veteris
 testameti in quantum cat ab eis rec
 dita et desidara. quia p. fidem media
 toris saluati sunt. Sacramenta aut veteris
 legis erant quedam p. prestationes fi
 dei ipor et io significabant tantu
 fidem. per quam homines saluabunt
 sed non continebant aliqua virtute
 iustificacoem sicut continent sacra

mentis noue legis nisi accipiantur ius-
tificans large pro ut importat amo-
tionem exteriorum impedimentorum q̄ con-
hebantur in lege veteri s̄ cogitatu
mortui aialis in mundi per quod red-
debatue homo ineptus ad mōdum
lacum cultus diu. Sic sacramenta
veteris legis iustificabant que tales
in iudiciis amouebant p̄pter quod
ap̄tus vocat cōmōas legis iusticias
tarnē ut supra dictū ē capitulo 9.
Et patet dicitur de sacramētis veteris le-
gis ita intelligendum ē de oblatōibz
et sacrificijs illius temporis p̄pter quod
dicunt sancti q̄ sacrificia veteris tes-
tamēti erant accepta deo ex fide et
deuotōe offerenti timō et nō ex re
ip̄a. Sacrificia autem noue legis s̄
ex re ip̄a deo accepta ad p̄mū dōm
q̄ illa sanctificatō non erat nisi qd̄
exterior applicatō addimū cultūque
non conferebat grām. licet fides
ip̄oz applicatōz conferret ad am di-
tendū q̄ mōtūctōne conferebat
gratia non per ap̄am cōtūctōne
sed per fidem cuius erat signū s̄m qd̄
dicit ap̄tus 1. 1. 1. q̄ abraham ac-
cepit signū cōtūctōnis signantū
iusticie fidei. Sacramēta autē noue le-
gis conferunt grām ex re operata
Ad 3m dōm q̄ oblatōes et sacrificia
veteris legis non auferēbant p̄ctā
sed fides et deuotō offerenti et hoc
patet in lege veteri q̄ modo lodi
in oblatōe cōm hostiarū p̄ctō iam
mentōe facta de sacrificio d̄ et
orabit sacerdos p̄ eo ordmittet
ei q̄ d̄ q̄ peccatū dimittebatur nō
p̄ ip̄m sacrificiū sed p̄pter fidem

ip̄oz offerenti. **Cap. vndermū**
Hic autem fides. Superius ap̄tus
amouit fideles subici christo
et ostendit q̄ talis subiectio
ē per fidem q̄ deo hic incipit cōmen-
dare ap̄am fidem ut ea que sunt fidei
libentius amplectamur et diuīnt m̄tes p-
tes quia p̄mo describit ap̄am fidem
2o ponit dicitur p̄ cōempla circa ip̄am
alibi q̄n̄ har om̄ testimoniū. 3o ad ea q̄
sunt fidei hortatur plebem catholicā
in p̄ncipio duodecimi capituli i. q̄ deo
q̄ in p̄ma parte ponit diffinitōne
fidei d. fides est s̄bia. Ad auḡ mel-
lectū sciendū q̄ h̄ntis cognoscū per
actus et per obiecta fides autē ē h̄ntis
quidā in fuis et nō debet diffiniri
per p̄mū actū in op̄atione ad p̄mū obiectū
Actus autem fidei est credere qui
ē actus intellectus assentiētis ex volū-
tatis impio quia nullus credit nisi
volens s̄m auḡ super 1o. et nō
actus fidei qui ē credere nō solū h̄t
ordinem ad obiectū intellectus qd̄ ē
verum sed etiā ad obiectū voluntatis
quod ē finis seu bonū. h̄ntis igit
actus fidei ad obiectū voluntatis de-
signatur in diffinitōne ap̄ti tū dicit
fides ē s̄bia speranday reip̄. Res et
sperande gr̄ment m̄p̄a h̄ntidinc
cum h̄ntido sit status om̄ bonoz
agregatōe perfectus ut dicit boez
3 de consolōe. Dicitur autē fides s̄bia
reip̄ speranday in q̄ntū ē quidā in-
choatō futūre beatitudinis quia fi-
des ē p̄ma virtus in fuis sicut
malis rebus p̄ma pars rei d̄ q̄
dāno s̄bia eius et maxime q̄do

virtualiter aliquo modo continet alia
 sicut est in hypothese et in hac omni species
 virtutis quia uidebimus dare illud cui
 per fidem in se in hunc in memmante
 habitudo autem actus fidei ad deum in
 intellectus designatur cum de argum
 tu non appentium quia obiectum fidei e
 uitas non uita cui firmiter adhaer
 fides non coram euidencia sed eo aucto
 dina et sic patet diffinitio predicta q
 data e p hanc uiam actus fidei ad obiectum
 intellectus et uoluntatis Si quis ar
 uetur predicta in formam diffinitio uer
 duere potest sic dicere fides e hanc
 mentis quo melioratur uita eterna
 nobis faciens intellectus assentire no
 appentibus Considerandum eam q per u
 bi apte predicta distinguuntur fides ab
 omnibus aliis que pertinent ad intella
 tum per hoc omni q de argumetur u
 firma adhesio distinguuntur fides ab
 opinione suspitione credulitate in quibus
 non e firma adhesio intellectus per
 hoc autem q de non appentium distig
 uentur pta et in tellad per que fit
 ad appens Por hoc autem q dicitur
 pta sperandaz uer distiguntur u
 tus fidei a fide quae sumpta que no
 ordinat ad beatitudinem et per hoc
 etiam apper predicta diffinitio fidi
 bona quia facit diffinitio differre ab
 omnibus aliis **¶** In hac omni pta
 fidei diffinitio que non ordinatur
 ad beatitudinem pta hanc gntes
 ponit aptus exempla de fide et q
 mo facit hoc gnti 2o in spali i
 fide intelligitur quipma parte dicit
 sic q patet uetis testimoni hanc

testimonium ueritatis adeo q in mti
 sue fidei unde gnti 10 de abraham Cre
 didit deo et reputatum e ei ad iusticiam et
 hoc e q dicit aptus In hac em i fide
 testimonium consecutum sunt pnce a an
 tiquis ptes **¶** fide intelligitur hanc
 consequenter ponit exempla patris
 fidelis in spali et diuiditur in tres ptes
 quia pmo exempla ponit de his q
 crediderunt et docuerunt 2o de his qui
 eo fide fecerunt ibi fide abel 3o de his
 que su fidem passi sunt i Alii distenti
 sunt Circa pmo considerandum q dar
 tina uetis legis duplex fuit Una
 manifesta s; de ueritate di et ecclesie
 mundi alia aucta sub uelamine figura
 rii s; de ueritate uerbi Et quia st
 hebat omnibus hebreis ad fidem gntis
 io pma eamq omnibus quez tangit dicit
 fide intelligitur aptata e pta uel
 da qd sicut antiqui crediderunt omnia
 e pducta credi pta per uerbum di
 ut hanc gnti pmo Dixit deus fiat et
 facta e ita ita et nos credimus pta
 ductio omni creatura et ordinatio como
 quo de hoc loquitur spiritu ut patet q
 tali tempore et non ante fuit pducta
 e articulus fidei quia non p demon
 strari licet mundi pductio absolute supra
 possit pba ut ex in uisibilibus uisibi
 lia ~~facta~~ fiant quos gntis p hanc
 fuit ex nichilo n' fieri posse etio anax
 agoras posuit latitudo formam in
 matia diuina aut effluuionem for
 rum adite intelligencia plato aut
 posuit formas p dicit e se pta a
 matia a quibus pcedebant materialia
 Sancti aut ponit ueritas in mte
 dina que sunt in uisibiles forme

et tamen procedunt ab ipis omnia visibi-
lia sicut artificata visibilia ab exemplari
inuisibili quod est in mente artificis
Unde boetius libro 3 de consolacione In au-
ta superna diuis ab exemplo pulchro
pulcherrime apud mundum mente generis pluri-
que ymaginibus formans et hoc est quod
dicit apostolus ut ex inuisibilibus **¶**
fides plurimam **¶** hic quiter dicit quid
patres ex fide fecerunt Et diuiditur
inter partes quia primo hoc ostendit
de peccatis qui fuerunt ante diluuium
2o de illis qui fuerunt post diluuium
ante legem datam de fide qui voca-
tur abraham 3o de his qui fuerunt
sub lege data i fide moyses ante di-
luuium tres partes commendatur de fide
scilicet abel enoch et noe et secundum hoc p-
rima diuiditur inter partes secundum ex-
empla que ponit de astis tribus **¶**
incipit ibi fide enoch 3o ibi fide
noe **¶** Intra primum considerandum quod ex
magnitudine fidei abel precepit quod
de melioribus primicias deo obtulit
ut hic **¶** et hoc est quod dicitur hic
fide plurimam a meliorem hostiam
abel quam cayn obtulit deo per quia
consecratis est et iustus quia fides
per dilectionem operans iustificat testi-
monium perhibente munibus eius
¶ deo quia angelus descen-
dit de celo super hostiam eius in
signum acceptacionis diuine **¶** Unde
hic **¶** Respondit dominus ad abel Radmi-
nera eius translacio theodoriana
sic hic **¶** Infirmavit deus super abel
et super munera eius **¶** Et per istam de-
finitum ad huc loquitur magnitudinem
factum suum mouet nos ad fidem

et deuotionem **¶** Et etiam hoc refertur
ad illud quod dicitur Gen 4 **¶** Et ecce uox
sanguinis fratris tui abel clamat
ad me de terra et audit in nocentis
fidelis mortem dignam et condita
¶ fide enoch hic ponit exemplum
de fide enoch **¶** Et diuiditur in duas partes
quia primo apponit intentionem **¶** 2o probat
ibi ante translationem **¶** Dicit ergo quod
fides enoch patet per hoc quod apertum
caulus fuit segregatus et in paradisu
translatus et hoc est quod dicitur fide
et non videtur mortem alioquin secundum diluuium
et etiam suam quia non est mortuus
mostratur tamen in fine mundi quia
ante summa de uocacione mortis ex-
gressione primi parentis **¶** Et non inue-
niebatur inter homines peccatores
quia translatus illud dominus ad paradisu
terrestrem ubi conseruatur uita eius
usque ad finem mundi **¶** Et autem huius
est quia uetus testamentum ordinatur
ad promissionem noui testamenti **¶** No-
uo autem testamento expresse promit-
tuntur uita eterne **¶** Et ideo ut inueni-
daretur spes uite eterne mors e-
noch dilata est tempore legis nature
et mors huius tempore legis date
ut hic **¶** et hoc est totum autem uetus tes-
tamentum occurrit per ista duo tempora
¶ Ante translationem **¶** hic consue-
placit quod enoch translatus fuit propter
meritum fidei et facit talem rationem
Nullus potest placere deo sine fide
sed translatio enoch placuit deo ut
hic **¶** et ibi **¶** Enoch autem deo ambula-
uit ergo huius fidei propter quam trans-
latus est propter hoc ibidem subdi-

Bon q. qdco tulit cu deus. et hoc
 e qd dicitur hic ante translatione re
 et patet lura ex dictis. **C**redere em
 pbat consequenter qd nullus placuit
 deo nisi per fidem quia ad hoc ut
 aliquis placat deo oportet qd accedat
 ad ipsum iste autem accessus e per fi-
 dem ergo re Considerandum etia qd
 manū motū et accessū rōnabili mo-
 bili duo intendit s; terminū motū
 et causam quare mouē qn accessū aut
 addē qui e per fidem terminū est
 ipse deus et quā ad hoc dicit apō
 credere em oportet accedere ad deū
 quia e omis s; deus eterne quter
 hardt oō q. Qui e misit me ad uos
 Causa autem quare homo per fide
 mouetur. uidet est spes rōmūnāō
 eterne. et quā ad hoc dicit et in q
 rōnibus se rōmūnātor s; qstā n.
 duo crede s; dei vītātem et eiq
 rōmūnāōne eterne fuit nōmū
 ad salutem semper apud omēs nec
 plus requirebatur ad salutem genū
 hū qui nullam legem receperunt
 adeo nisi per legem nature Sed rōnū
 hoc uidetur e contra dictū aug.
 libro de correctōe et grā vbi dicit
 sic illa fides sanā s; sine qua cre-
 dūm nullum hūmūm sine maio-
 rib sine parue etatis libari acōn-
 tagia mortis et obligatōe pēti n
 per mediatorē dī et hūmū resūm
 xpm ergo crede misterū mēar-
 nātōis fuit semper nōmū ad
 salutem omibus genibus Dicit
 dū qd misterū mēar. nātōis pō
 credi dupliciter Vno mō expli-
 cite et sic tenebantur credere

illi quibus facta e de hoc reuelatō
 sicut iudei in lege veti tamē pād
 dantes scripturas scientes tenebant
 magis cognoscere et credere quā alij
 et ad huc in noua lege magis te-
 nentur ad hoc dāni in qua pōfite
 explicitū e misterū xpm alio modo
 pō credi misterū mēar. nātōis im-
 plite et ad hoc salūm tenebant
 gentiles quia non erant obligati ad
 legem ~~obliquat~~ moysi. tales autem
 fides implicita de misterū mēar. nātōis
 continetur in duobus predictis quia
 qui credit xpm deū rōmūnātozem
 in quere nūm apm credit xpm hūc p
 uidentiam de salute hūmū licet modū
 hūc pudentie explicitē nō cognoscit
 modū autem per quem deus pūdet
 salutē hūmū est per mēar. nātōis mys-
 terū qui implicitē continetur in p-
 dicta credulitate gentiliū Videtur
 etia aliter qd deū e non sic traditū
 p apōs e dē mō strātū **C** fide noe
 hūc ponit exemplū de fide apōs
 noe de quo dicit qd ex fide sua quqz
 fecit p mūd e qd de futuris rōmū
 gentibus credidit Cū em orāct
 p pōs hūc per reuelatōis respon-
 sūm. adeo qd mūdus pūct ad diluuiū
 in futuro et quā ad hoc dī fide
 noe resposū ad pōs de hīs que ad
 huc non videbantur. **U**m e qd cre-
 dens ad implē dictū deū timuit et
 hoc dī metues **Q**m e qd ad mō
 datū dei implendū fecit archam
 et hoc e qd dī aptauit archam a
 aptam fecit ad hūc rōnē hūmū a-
 mūnālū et hūmū aūm s; dūm p

tum dicitur ut h^{ic} Gen 6. qm est q
pennabus alijs saluari cum domo sua
spemuit et hoc e q dicitur In salute
sue domus Quicquid tangitur cu dicitur
et iusticie qui per fidem est in futuris
quia in diluio totus mundus reliquus
pigit qdco iustia nipo et filis eius
tanta remansit. **F**ide qui vocatur
hic consequenter ponit exempla de
fide impijs qui sunt p diluuium
tame an legem datam et diuidit in
quatuor partes quia pmo ponit ex
emplum de abraham 2o de ysaac
3o de iacob 4o de ioseph
Isti autem quatuor specialiter sunt
pces iudeor tunc autem precedetes
sunt pces tam iudeor quam gen
tiliu pma diuidit in duas q po
nditur fides abrahe qntid ad hu
manam commensatione 2o qntid ad
dmam obediencia q fide obtulit pma
adhuc mtes quia pmo ostenditur q
abraham ex fide fecit qntid ad mtra
tionem 2o qntid ad gratiaone ab fide
et opa sua 3o qntid ad commensatione
suam ab quora fidem de fineti. Ci
ta pmi considerandum q magnitudo
fidei abrahe ex hoc patet q statim
ad verbum dmi iuit ad aliona tary
sibi adeo pmissam ut h^{ic} Gen 12 et
per totam vitam sua adeo pmissam
ab in illa ut pgnis et aduena q
ut dicitur actu A Deus non dedit
ei in ea hereditatem nec passim pe
dis. et tamen semper firmiter ce
didit dmam pmissionem impleda
et hoc e q dicitur hic fide qui uonit

vocatur abraham obeduit ap^{te} deo.
in locu exone qm accepturus erat in
hereditatem et exijt nesciens quo ret
quia illam tram ab non viderat. fide
demoratus est mtra xpmmissionis ta
quam maliena. Et q nulla mansit
vt aduena pz quia non mansit ab i
domo firma sed mcaulis et taberna
culis que sunt mansiones mobiles 2
hoc e q dicitur Quasibus hitando
cu ysaac et iacob coheredibus xpmis
sionis eiusdem quia ap^{te} pmissa e
tra illa pater et ip^{te} abrahie ut patet
Gen 24 et 26 Q^u autem abraham
hitauit cum ysaac pater q ap^{te} sm
gemit et mtrauit Quod autem hitauit
cum iacob negote suo pbatu sic q
abraham coxit centu septuaginta
quinq annis ut h^{ic} Gen 24 Et anno
vito sue centesimo gemit ysaac
ut h^{ic} Gen 25 ysaac autem fuit sco
agenauus qn natus fuit ei iacob ut
h^{ic} Gen 24 et sic patet q abrahie
coxit cum iacob quidam annis Vl
tius reddidit causam quare sic hitauit
ut aduene quia nichil reputabant
ad quod esset super tram. sed expe
tabant mansionem celestem et ho
e q dicitur expertabat em ip^{te} ab
ham cum heredibus suis ciuitate
mansio em celestis q^u dicitur ciui
tas a ciuid ciuitas ppter plenitu
dinem pacis hitem fundameta h^o
dicitur p^{te} eius immobilitatem Qm
quod h^{ic} ysaac 23 d^{ic}it cu inde
bunt ciuitatem opulenta taberna
culum q nequaqua vltra transi
parit Cuius artifex et qditor est

deus. Unde et ab ipso nomine accepit fin
 quod scribitur ex. **U**lt. Nomen civitatis
 dñs abidem. Sicut roma a romulo notat
¶ fide et opa sara hic conter ostendit
 fides abrahe quā ad gnātoz. fuit om
 gnatio deficiat de sara q̄ duo p̄mo q̄
 erat sterilis ut h̄r̄ ḡn̄ xi. Quia erat
 ex om̄ tempus concipiendi. deficiant
 em̄ fici muliebria ut h̄r̄ ḡn̄ ia et in
 abraham in p̄ma p̄missione firmiter
 credidit ex ea filii h̄r̄. ex quo patet
 magnitudo fidei sue et hoc e q̄ dicit
 fide s̄ abrahe et opa sara sterilis
 a uientute virtutem in conceptōe p̄
 m̄s accepit adeo inuolose eaa p̄
 tempus etatis. et nō fuit i duplex
 immaculata. Quā fide credidit ap̄se
 abraham. eū qui rep̄m̄ ferat. Quā
 istud sit factū q̄ fide abrahe et
 nō non p̄ fide sara p̄batur sic q̄
 sara audiens nūcū de suo conceptū nō
 credidit sed magis frivola reputavit
 et iō sicut dicit frivola risum emisit
 p̄pter quod angelus eam reprehendit
 ut patet gen̄ id. Quā autē abraham
 audito conceptū sara risit nō fuit
 ex diffidentia sed ex gaudio p̄cedete
 ex dīna p̄missione et iō nō fuit rep̄
 hensus. ut sara. et iō sequit̄ p̄pter
 quod ab ipso. r̄ ab abraham. et fere
 mortuo quia iam erat vetulq̄ et
 ad generandū fere ineptus. Dicit
 autem fere quia p̄ca genuit fi
 lios de ethiopia ut h̄r̄ 24. quia aln̄
 tantūgit q̄ ille qui p̄ senectutem
 factus ē quasi ineptus ad gnāndū
 gnāt tamē q̄ bona mulieris apti

tudinem ad concipiendū. Dicit sicut
 tamquam sidera celi in multitudine
 et sicut arena que ē ad oram maris
 innumerabilis. De abraham em̄ orti p̄
 boni et multi mali et p̄ hoc comparat
 multitudini stellarū quā ad bonos et
 multitudini arene ad malos. **¶** Quia
 fidem hic consequenter ostendit q̄ abra
 ham cū ysac et iacob per fidem fe
 rit quia ita laudabiliter quiescit p̄
 q̄ usq̄ ad mortem in uera fide per
 manserunt et hoc e q̄ dicit̄. Quia
 fidem quasi h̄ntes fidem sociam. De
 finiti sunt om̄s isti non adeptis p̄
 missionibus. Ex quo p̄ firmitas fidei
 op̄s. Sed contra hoc videtur esse id
 quod scribitur. Ge 33. Unus erat abra
 ham et ipse hereditate possedit terrā.
 Dicendū q̄ sic debet intelligi possedit
 r̄ p̄missioem accepit non t̄
 actū possedit quia non h̄nt mai pas
 sivi pedis ut dicit̄. Actū p̄pter
 hoc sequitur. S̄z alonge eas respi
 cens et salutantes et confictes
 quia p̄gn̄ et hospites sunt super t̄
 ram loquitur ad similitudinē nauarū
 qui exites in mal̄ alonge videtes
 portū gaudet et salutat. Sic p̄ces
 videtes in ceteri testam̄o alonge i
 plecōne misti p̄ gaudebant q̄
 quod d̄r̄ q̄ d. abraham p̄ cū exul
 tavit exultavit ut videt̄ diom
 m̄. et et quia longe erant arpe
 op̄i iō conficebatur se ē aduenas
 et p̄gn̄as q̄ hoc abraham dixit
 gen̄ 33. Aduena et p̄gn̄is sine
 apud aios r̄. Et iacob dicit̄ ḡn̄ ex
 dies p̄gn̄atōis mee r̄ et per

hoc ostendebant celestem gloriam tam
quam suam pnam ppam inquit et
hoc e q dicitur Qui em dicit hoc sig
nant se pnam inquit Et quia pos
set aliquis dicere q pp hoc confitebat
se pgnos quia exierunt decaldea ul
mesopotamia quas tunc reputabant
pnam suam ad hoc excludit apud
d. et siquidem apud memissent de
qua exierunt habebant utiqz tempus
reuerendi quia non distabant a meso
potamia uel caldea exierunt quin de
facili possent illuc reuerti et no lo
quebantur de illa pna qua exprocep
todm exierant ppter quod abrahā
dixit seruo suo gn 22 Saue ne qn
filia meū reducas illuc Et licet ia
rob in mesopotamia uerit Hoc no
fuit ad manendum sed ad tempus pp
odm sine sedmdu et ad querendu ux
orem Et ad concludit apud q no lo
quebantur de pna terrestri sed celesti
d. Nūc autem meliorem appetit
a celestem et quia interea ad huc
postea reputabant se de pna celesti
maibus et actu fidei ad deus uoluit
notari deus apud ex amore et fide
speciali et hoc e quod dicitur Qdeo
non confunditur deus uerū deus
eorum **Hoc hī** exo q. cobi dñs
loquens moysi dixit Ego sum deus
abraham deus ysac et deus iacob
Sic em denotatur rex aui tate
sua principali quāuis regnū suū
se extendit ad alia Sicut in sp
tura dicit rex artm rex babilonis
uel hūgi sic deus ab istis uoluit
denotari quia uerbis et factis se

ostendebant se de uitate celesti ut
dicitur e ad sequitur parauit em
illis ciuitatem sz celestem **q fide**
obtulit **Hic** ostenditur quod abra
ham ex fide fecit qntū ad obediāz
dinam **Dñs** em pmissat ei multi
plicatione semis per ysac gn 22
et 21 et tunc ad preceptū dñi vo
luit em ymolare **Ex quo** patet q
magnitudo fidei abrahe qua firm
ter credebat pmissione di implem
tam de multiplicatione sui semis per
ysac et apud ymolato non resta
bat alius modus nisi per resur
rectione eius **Ex quo** patet q abrahā
credidit resurrectione mortuorū
in quo consistit unus de maioribus
articulis fidei Et non solum credidit
resurrectione gūalem futurā in
fine mudi sed tū hoc speciale re
surrectionem filii sui p dñm imple
tionē dñi pmissi et hoc e quod d
fide abrahā obtulit ysac offer
re uoluit sed dimitis impeditis
fuit tū temptaret temptat em
dyabolus homo et deus sed dicit
smode quia dyabolus temptat ut
decipiat homo ut cognoscat deus
ut cognoscat faciat et sic deus tep
tauit abrahā ut fides eius et
obediā notificaretur nobis ad exē
plum imitacionis et uirginū
hoc uidetur falsum quia hebra
iam aliu filium sed soluit pnam
sequentem qui susceperat pmiss
siones it quia pmissum fuit a
brahe q semen eius uocaretur

per ysaac tantum et ideo erat unigenitus quia ad istam conditionem uel aliter de unigenitus non dicitur que non habet alium filium arbitrium a iudicantibus et fuit credens quod et a mortuis suscitare potens est dominus et ideo oblatio ysaac fuit figura mortis et oblationis christi Sicut enim ysaac herens inter spinas rostribus immolatus est ysaac liberato sic humanitas christi ad herens cruci occisa est dominus tate in passibili carne et hoc equod dicitur in parabola accepit a abraham per oblationem filii sui figuram passionis christi intellexit

¶ fide et de futuris hic ponit exemplum de fide ysaac qui ex fide futurorum benedixit filiis suis et hoc est quod dicitur fide et de futuris benedixit ysaac iacob et esau hoc habet gen 27 ubi dicitur quod in benedictione sua proposuit iacob apostoli esau dicit dominum tuum illuc constitui et ysaac vidit in spiritu hanc benedictionem habere efficaciam in futuro quia non habet effectum in personis duorum fratrum quod esau iniqua suavit iacob Et habet effectum in duobus quod est ex parte ab apostolis quia ydumei fuerunt filii eius et tempore dauid ut habet 2 reg 19

¶ fide iacob hic ponit exemplum de fide iacob qui benedicens filios ioseph proposuit effraym quicquid minor apostoli manasse gen 48 quia per revelationem habet dignitatem regnam ad effraym transire et hoc fuit impletum in ieroboam ut habet

3 reg 12 Et huius impletio iacob firmam habet fidem fide iacob moriens per singulos filios ioseph benedixit habet autem iacob fidem de sepultura et resurrectione christi fienda interea promissionibus propter quod adiunxit ioseph ut faceret illud corpus suum de ferri procuratorem autem gratias agens deo quibus ad caput lectuli patris translationem adiunxit ut patet gen 26 Sed translatio ioseph hic sic habet allegatur et adnotat ad signum verge eius et utriusque est euerum quia adorauit uersus caput lectuli quod erat contra occidentem ad quam partem adorant iudei et quia erat senex habebat baculum sicut eius similitudinem ~~verge uel baculi~~ in iacob adorando deum Unde non est intelligendum quod adorauit similitudinem verge uel baculi sed orauit deum in iacob super baculum Aliter exponitur de baculo ioseph quia portabat septimum in signum patris sibi dato super egyptum et hoc septimum accepit iacob quoniam ioseph cepit uirare et pro qua uirare antequam redderet septimum apostoli ioseph adorauit deum in iacob sicut illud septimum Aliter potest exponi magis apostoli habet quia adorauit septimum ioseph non in se et ab salute sed inquit erat signum et figura patris christi sicut et natus adoramus crucem inquit est signum crucifixi

¶ fide ioseph hic ponit exemplum de fide ioseph quod moriens ex fide fecit memoriam dextris filiorum de egypto ut habet gen 47 ultimus et hoc est quod dicitur fide ioseph moriens de perfectione filiorum israel memoratus est habet etiam fidem

De sepultura et resurrectione xpi mira
promissione implenda et ad mandavit
alibi portari ossa sua ut esset particeps il
lius resurrectionis quia xpo resurrex
te multi sancti patres resurrexerunt
ut hie in 2a et hoc e qd dicit de ossi
bus suis mandavit Sed queritur qre
non precepit statim p9 mortem sua
illuc portari Dicendum q ad huc e dupl
ratio una e quia fratres sui no habent
tantam potestate sicut xps et no no
potant facere de ipso sicut xps fecit
de ipse suo Q2 e quia per reuelatog
sciebat filios isrl multa dura passu
ras in terra egypti et no ad consolatione
corp voluit ibidem ad tempus sepeli
re vel potius reponi ut ibidem dr
quia per hoc habant spem exomdi
ad glriam ioseph unde et moyses
ducentis filios isrl de egypto tulit se
cu ossa ioseph ut hie exo. 13 **f** f
de moyses hic gnter ponit exempla
pim qui sunt tempore legis que sub
moyses data e ut hie qo 10 lex per
moysen ic hoc autem tempus distm
guntur in ta pmi tempus fuit an
comum de egypto Q2 in exim Q3
p9 exitu pmo igitur ponit exempla
de hoc q factus e p9 exitu in terra p
missionis alii Et quid adhuc dicam
pma induas quia pmo ostenditur
quid factu sit ex fide in natiuitate
moysi Q2 quid ipse fecit alii fide may
ses grandis Cura pmi sciendum q
filii isrl ex pna ioseph firmiter
crediant liberari de afflictione egypti

per aliquem de populo suo in dei adiu
tois Et no pentes moysi vidit apm
elegantem puerum preter solitu
modu iudicant dei eo in illo ad libe
ratione ppli et ex hoc fide suavit
apm contra regis edictu exponentes
se pculo personar suar et hoc qd
qd dicitur fide moyses natus ocul
tatus e mensibus tribus apentibus
suis ex fide em pentid factu e hoc
non ex fide moysi qui adhuc no he
bat iudiciu romis Et causa subdit
eo q vidissent elegantem in fonte
aptum ad liberandu pplm deo oib
pmitte non timuerunt regis e
dictu qui precepit omes masculos q
ya in flumie ut hie exo pmo Sed
hoc videtur falsum quia dr exo
Q2 q pentes moysi timore regis
posuerunt eu in flumie et sic ex
posuerunt eu morti Dicendum q no
fecerunt hoc ad interficiendu apm
sicut precepit rex sed quia non
potant amplius apm celae time
bant pbabilis ne auferretur ab eis
et no tali tutus iudicant xpm
exponit dme custodie in fistella bi
tutata credentes ex eadem fide q
deus seruaret eu vbi deficiebat
humana prudentia que in talibus
non deficit **f** fide moyses hic
consequenter ostendit quid ex fide
moyses fecit quia adoptatus a filia
pharaonis ut hie exo 2 Et ad
ultu factu vixit filios isrl et
videns vnum egyptiu peruenit
anni de filiis isrl interfecit eu et
sic per hoc factu negavit se eo

filii filie pharaonis et hoc pro
 cessit ex magnitudine fidei q. de filijs
 isrl' credebatur xpm nasciturum et ho
 c q. dicitur fide a. per fidem moyses
 grandis effectus a. ad ultimum negavit
 ecce filius filie pharaonis interfici
 endo egyptum Et subiungit duo diffi
 lia ad sustinendum que p. elegit susti
 nere ex fide xpm a. quia magis vo
 luit affligi temporaliter cum dei cultu
 ribus quam remanere cum idolatriis
 et hoc e. q. dicitur magis diligens affli
 gi cum p. dei a. cum filiis isrl' qui
 colebant deum quam temporalis p. t. i.
 hic remanentiam a. p. t. i. egypti
 orum Quia est q. p. elegit pauper
 tatem sustinere magis quam diuitias
 egyptiorum cum peccato possidere et hoc
 e. q. dicitur maiores diuitias sperans
 m. p. t. i. xpm a. paupertatem uel
 vituperium p. fide xpm. Venturi susti
 nere thesaurum egyptiorum a. qua thes
 aurum huius mundi possidere Et red
 dit causam quae moyses tam dura
 patienter sustinebat d. aspicebat
 enim oculis cordis incommutabilis fuit
 beatitudinis Sicut amara potio
 libenter sumitur non p. se sed h. d. o
 oculum ad sanitatem futuram **¶** fi
 de reliquit hic ostendit quid factu
 est ex fide in exitu de egypto Et
 diuiditur in tres partes quia p. mo. ost
 enditur quid ex fide factu sit in
 p. t. i. e. xpm Quod q. in mo. excedit
 ubi fide celebrant Quod quid factu
 est in exitu de egypto ingrediendo t.
 ram p. t. i. a. fide m. t. i. a. e.

racho Circa p. m. aduertendum q. moyses
 bis exiit egyptum p. mo. exiit occiso
 egyptio et de isto exitu non loquitur hic
 quia ex timore regis tunc exiit ut h. e.
 exo. 2. 2. exiit de egypto dicens se
 cum omnes filios isrl' et de isto exitu lo
 quitur hic quia tunc non timuit regem
 ex p. t. i. e. ut h. e. exo. 12. quia tunc
 dixit isrl' nolite timere et hoc est
 q. dicitur fide reliquit egyptum non vitio
 a. i. p. t. i. e. regis et reddidit causam quae
 non timuit d. inuisibilem non susti
 nit. a. deum qui est inuisibilis ex p. t. i.
 tantum fiducialiter tamquam videns in
 p. t. i. a. auxilium eius mirabiliter affutu
 rum p. t. i. e. quod dixit p. t. i. e. State
 et videte magnalia dei que facturus
 est hodie Exo. 12. et hoc totum pro
 cessit ex fide que est de non visis
¶ fide celebrant hic p. t. i. e. ostendit
 dicitur quid factu sit ex fide in mo.
 excedit Et diuiditur in duas partes q.
 p. mo. ostendit quid factu sit in di
 p. t. i. e. excedit Quod quid factu sit
 ex fide in exitu de egypto Circa p. m. con
 siderandum q. de p. t. i. e. filiorum isrl'
 in excedendo de egypto fuit agni pascha
 lis ymolatio eius sanguine sup
 l. m. a. l. m. i. t. i. e. s. m. t. et postes do
 morum filiorum isrl' ne interficerentur
 ab angelo qui portabat p. m. a. g. e. t. a.
 egyptiorum ut h. e. exo. 12. et hoc e. q. d.
 fide celebrant pascha a. ymolatione
 agni paschalis qui fuit figura ymo
 lationis xpm merite p. t. i. e. quod d.
 i. Co. 1. q. pascha n. m. ymolatus e.
 xpm Per eius mortem a. sanguis

effusionem liberari p̄m̄q̄ apoc̄stare f̄
lij asel̄ diaboli sicut filij asel̄ per ymola-
tōne agni paschalis et effusionem sanḡis
eius in postibus et super liminibus do-
morū fuerunt liberati ab angelo p̄ tu-
cione p̄m̄agonita egyptiorū et hoc ē
q̄ dicitur Ne qui vastabat p̄mittua ta-
get̄ eos **¶** fide transferunt hic maḡ
exaudi tangitur ubi ex fide contigerit
duo miracula Vm̄ ē quia mare sic
pede transferunt et hoc ē q̄ dicit
fide transferunt mare rubrū tam q̄
per aridam terram Qm̄ fuit quia a-
que exiit eis p̄nuo ad ḡtris et
asim̄tris ut h̄ exodi 14 Etiam p̄
per hoc q̄ egyptij eos sequentes subisi-
sunt et hoc ē q̄ dicitur q̄ egypti
egyptij deuorati sunt talia autē co-
tingunt ex fide q̄ opatio miraculorū
asim̄tris fidei p̄m̄ quod h̄ as̄ 14
Si huc̄tis fidem s̄t gram̄ sm̄apis
dicentis monti huc̄ transibit il-
luc̄ et transibit et m̄tal̄ impossib̄
c̄t uobis **¶** fide muri Hic ḡnter
ostenditur quid factū sit per fidem
rexit̄ de egypto ingrediendo t̄ra pro-
missionis Et diuidit̄ ī duas quia
p̄mo ostenditur quid factū sit per
fidem q̄tis israhel̄ Quod quid factū
sit per fidem raab ī fide raab **¶** Car̄
p̄m̄ p̄m̄ndū q̄ in ruina ciuitatis
alhericho ad fuit ex parte q̄tis s̄
circuitus ciuitatis septem diebus
ut h̄ q̄sue 6 quia ex mandato dei
hoc fecerunt hebrei credentes firmi-
ter p̄missum dei impleri de mira-

culosa captione ciuitatis Aliqd̄ fuit
ex parte ap̄tis dei vidz q̄ m̄m̄ ihe-
rico d̄ma virtute subito corruerit
et hoc ē q̄ dicitur fide mur̄tento
corruerunt inuicem dieb̄ septē
per hoc factū fuit signatū q̄ in
impedim̄ta m̄di cadunt p̄ cōti-
nuam predicatōne eius ḡntitab
p̄ septenariū figuratur Vm̄ dicit̄
Ad cor̄ arma mulier̄ m̄c̄ nō s̄t
carnalia sed p̄o deo ad destruatōne
munitōm̄ **¶** fide raab Hic os-
tenditur quid factū sit ex fide ip-
sius raab que exauditi miracu-
lorū transitu filiorū israhel̄ per
mare rubrū et in alijs mirabilib̄
qū eis occiderant tradit̄ firmi-
tatem ierico tradendam virtute
dei in manū q̄tis israhel̄ et iō m̄tas
israhel̄ ex eadem fide consuauit ex
quo meruit liberari a morte t̄ra sua
q̄ sanguinitate ut h̄ q̄sue 6
et hoc ē q̄ dicitur **¶** fide raab mer-
trix Sic c̄m̄ cognoscata ē non
perijt t̄ra m̄rcul̄is ī t̄ra alijs a-
iubus ierico qui credebat̄ ciuitate
posse defendere contra deū israhel̄
ex t̄p̄es ploratores t̄ra pace q̄
eos saluauit ut dicit̄ ē sup̄ De
astarnab dicit̄ aliqui q̄ ad litterā
erat meretrix et rō exploratores me-
lus potant̄ ingredi domū eius vos
p̄c̄ quia tales mulier̄s indifferens
om̄s et ap̄i in n̄tate potit̄ po-
tuit̄ h̄ate ad eam ingredi non q̄tis
luxuriam exortendam sed aduicā
q̄tis consuanda q̄tis etiā m̄m̄q̄
potat̄ m̄culpa m̄reproe cor̄

q̄ alius de ciuitate cū ip̄a idē
 omnes recuperet et salus explorato-
 rum nō debet p̄tinē p̄ morte
 alius nō mirauerunt domū ip̄is
 quāuis eēt meretrix Sed hoc nō vi-
 yabile quia tales meretrices par-
 hnt de fidelitate et iō videtur p̄-
 habile q̄ exploratores filioꝝ qui
 erant homines sapientes con fidēt
 mitali mulie de consuetudine vite p̄p̄e
 id dicit alij q̄ tūc non erat meretrix
 sed ante fuit p̄pter quod tale cognō-
 men sibi remaneret Sed hoc non
 videtur verū quia tales meretrices
 quāuis penitente reputant tamen
 in q̄m plebe persone civiles et ideo
 si fuisset meretrix non fuisset q̄rit-
 ta in matrimonio ap̄i salom q̄erat
 nobilior mōto p̄to ip̄s cū eēt p̄-
 ceptus nobilitatis tribus s̄ tribus in-
 de quia nobiles iudei abominabant
 talibus personis in matrimonio
 gūge Et iō melius videtur q̄ nō eēt
 meretrix nec fuit sed tāmmodo tle
 cognōmē habebat. multi em̄ cognō-
 minantur aliquo cognōte tūq̄ p̄p̄e
 tatem inquam huerunt in re sic
 ab pauper alij cognōtatur rex uel
 comes uel ad hūm̄i Item aliter p̄-
 dici et melius ut credo ad tūq̄ in-
 tellectū sciendū q̄ ioseph 4 Vbi a-
 gitur de raab dicitur hebraica sibi
 aduicta sonat sic quidesa et p̄p̄t
 q̄mptam p̄p̄e et quia meretrix ē
 in p̄mpto ad offerendū corp̄s sūt
 iō hoc nomē tractū ē ad p̄gndū
 meretricem Et similiter q̄ mulier
 hospitalaria p̄mpta ē ad transeūtes
 trahendos ad hospitium suū trar-

tū ē idem nomē ad standū p̄ hospita-
 laia Vnde ioseph 2 ubi translatio nra
 h̄t p̄gressi sunt domū mulieris mēt-
 ris translatio caldaica h̄t domū mulieris
 hospitalariae et talis fuit raab p̄pter
 quod exploratores declinauerunt ad do-
 mū suam ad hospitandū ad aūtem
 vero ieronimi qui dicit super h̄t q̄
 ponitur in genealogia saluatoris prout
 mulier rephēphalis solui diffusus sup
 mathēu p̄t etiā aliter dici q̄ hoc dicit
 ieronim⁹ non p̄t vnaū meretrix sed q̄
 fuit alicongona deydolara nata sic
 etiā dicit de ip̄a Ruth que tamē fuit
 mulier magne virtutis et fame ut dicit
 Ruth 3. Scit omnis p̄p̄us qui habitat
 tra orbis mee portas mulierē te eēt
 virtutis. Et quid dicam hic ponit
 exempla de fide ap̄tus p̄q̄ exortū de e-
 gypto mētā p̄missionis iam obtenta
 d. et quid adhuc dicam q̄ d. multa p̄nt
 ponī exempla de fide p̄m̄ ad que e-
 narranda non sufficeret tempus
 vite mee et hoc ē q̄ dicitur Definet
 em̄ tempus me enarrantē. r. anq̄
 possem enarrare per singula. degedon
 qui credens p̄missis dei. cū terecentis
 h̄ibus confidenter pugnavit cont̄
 exercitū maximū ap̄tus adian ut
 h̄t iudicū 6 Barach qui credens del-
 bore iuit cū p̄p̄o ad p̄ugnandū cont̄
 isaram iudicū 6. Iep̄te qui ex fide
 iuit ad p̄ugnandū contra filios ammon
 quod ii. Vnde alidom dicit factus est
 ergo super sp̄us d̄m. Et aut̄ p̄ḡ.
 filiam suam indistincte et crudelit̄
 occidit ut dicit aug⁹. Crededū
 ē q̄ ip̄a penituit quia ponit hic
 methalago factorū hebrei tamē

dicunt q non occidit eam sed sacrificavit
eam dno p observantia conjugitatis se
cundū consiliū sapienā illius tempis
sicut plenius dixi quod u al Josue xii
Et eodem mo dicitur e degedone qui
fecit ephoth contra preceptū dñi ut hē
Jud 8 s q pemitit an morte ut dē
gūt. Tame aliter p̄t dici plabiliter
s q non fecit contra preceptū domi
ni illo ephoth sicut plenius dixi quod
8 David qui ex fide ad huc quicūq
pugnauit in eremis contra goliath
et samuel qui p̄ter fidelitatem obti
nit pulchre sp̄m et vntionē regni
et multi alia. Et alijs ap̄thos s q y
saia ieremia et q similibus qui per
fidem vntiūt regna. In quo tangit
actus fortitudinis. opati sunt iustiaz
in quo tangitur actus iusticie vnti
tatis. Illi em sunt actus p̄ncipali
ores inter actus vntitū moralū q
seruant gūe bonū ut hē q ethice.
Et quia vntutes sunt con npe so
per istos actus intelliguntur actus
aliarū vntitū adepti sunt exp̄m s
sionē. Sed hoc videtur contra id
q dictū ē supra eod capitulo. In su
quora fidem defuncti sunt non ad
eptis exp̄m sionibz. Dicendū q tri
plex promissio facta est antiquis. V
na fuit promissio terre sancte et hanc
non acceperunt abraham ysaac et
iacob in se. Et de hoc loquitur ap̄tus
supra tū dicit non adeptis promiss
ionibus acceperunt tamē eam in
successibus suis. Alia ē promissio sp̄i
lis qua p̄mittitur p̄s vnta beata
et hanc nullus accepit realit̄ an

popi aduentū. Alia ē promissio sin
gularis qua p̄missum ē cuiqz aliquod
bonū particulare sicut dauid p̄missū
fuit regnū. Et hie sanctus 2. r. 8.
Et istas promissiones consecuti sūt
et de istis loquitur hic. Obtinuerunt
ora locū hoc habet vitatē
de damiele ut patet dan 6. Et de dauid
p̄mi 1. r. 1. Et de sampsonē quod u
et in hoc ostenditur vntolā p̄s
de talibus brutis contempserunt im
petū ignis hoc patet in tribus p̄s
p̄s in camino. Dan 3. Et de mo
yse et aaron. nu 11. Et in hoc ostē
ditur vntolā sanctorū de rebz a
nimatis effugauerunt aacem gladij
a aciem hostiū hñū gladios acie
tas. hoc frequēter fecerūt iosep
gedon ut patet in libris iudicū
et regū. Et vntolā de m firmi
tate hoc specialiter patet de eze
chia ysa 38 qui miraculose ex
fide sanatus ē et de plūlibz alijs
hoc tradidū ē quia loquitur in
plurali fortēs facti sunt in bello
castra vertebunt exēp̄. r. aliam
genaz hoc patet de milibz sp̄ali
de io sue dauid et machabeis. acce
perunt mulieres de resurrectōe
mortuos suos. Aliqui har male
exponētes dixerunt q mulierē
acceperūt viros p̄s sustitutas di
tentes q m̄mōmū non soluit
per mortem et iō tenebant illos
reac̄p̄. Et hoc ē cont̄ ap̄tm
ad ro 1. vbi loquitur de muliere q
iugata si mortuus fuit vir eius
soluta ē lege vnti nō sciendū q
aliqua sunt sacramēta q imp̄m̄t

Paractem et tunc non reuertantur ad
 resuscitatus non debet nisi bapti-
 zat quia Paracter perpetuus manet
 in aia que corruptibilis non e Alij
 sunt sacramento que non impunt
 Paracterem et talia reuertuntur ut
 patet de pna quia si interu patet
 per peccatu mortale necesse e ab-
 ratari matrimoniu aut non impunt
 Paracterem et io si soluatut p mo-
 tem viri mulier non debet con-
 admittit si resuscitetur nisi in-
 cas atqz matrimoniu contrahat
 io debet sic expom mulieres i-
 mites. acceperunt de resurrexerunt
 mortuos suos i filios suos resus-
 citatos per fidem et orone sanctoru
 qpharu sicut patet de muliere sarap-
 tena qui ab helia recepit filiu suu
 resuscitatu 3' pp ia et de muliere
 simamite que filiu suu resuscitatu
 recepit ab heliseo x' pp e' Alij
 autem distenti ostensio quid sancti
 ptes p fide fecerunt hic conscripte
 ostenditur quid p fide sustinuerunt et
 diuiditur in duas partes quia pmo as-
 tenditur quid passi sunt p fide 2o
 quare pmissiones sunt eis allate
 alij et hi omne pma ad huc in duas
 quia pmo tanguntur mala ab alijs
 allata 2o mala voluntate assump-
 ta i Circuierunt Dicit igitur
 x' pp fidem omnes an dei alij dis-
 tenti sunt i tormentis exerti
 Sicut patet pmi machabeorum 2
 de septem fratribus et de puo ad
 uleta matre suspens 2' machab
 6 non suspicientes redemptoz i li-
 beratione apnet pena. ut meliore

in uenirent resurrexerunt i in futu-
 gla alij ludibz exerti sunt. sicut pz
 de sampson uidiu i et de thobia thob
 2 et de iob 39. et uera. hoc patet de
 micha qphu quo percussit sedechias 3
 pp vlt et de ppoitis filioru asit qui
 flagellati fuerunt ab exartibus phara-
 onis 4' pp et armada et corces
 hoc patet de rama 29 et 2a et de
 micha 3' pp vlt. lapidati sunt ho
 patet de nabth 3' pp 2i et de zacharia
 filio iorade 2' palip 2x Secti sunt
 hoc patet de ysaiia qui ex precepto
 regis manasse sectus fuit tu redro
 co q reprehendebat eus factorem. et de
 septem fribus machabeis qui secti p
 in manibus et malis corporis ptibus
 ut patet 2' machab' a compiati sunt
 ut ad uolaciam inclinarentur sicut
 patet de mathathia et filijs eius pmi
 macha. 6 capitulo Et de eleazaro et de
 septem fribus abidem 1o pncipia
 gladij mortui sunt quia multi no-
 lentes consentire uolacis sunt per-
 cussi gladio ut patet 2' machab' v
 et vi' **C**ircuierunt in melo 2' h'
 qnter ostendit quid passi sunt pp
 fidem in malis uoluntate assump-
 et reduntur ad ea sz exortem cultu
 et qntid ad hoc dicit Circuierunt i
 melo melo 2' nestis facta depel-
 le taxi que hirsuta e deformis 2
 in tali hitu qntid adaquid describit
 helias x' pp pmo et qohes laptra
 2' 3' 2o reduntur ad persone sta-
 tu et qntid ad hoc dicit Egentes
 qd spualiter pz in helia qui in ne-
 cessitate passus e a toruis 2 annu-
 liere andua 3' pp ia Augustati

Hor patet de fugiente paul. helva fugi-
ente rezebel 3' pp 20 et de dauid 1 pp 21
et inde usq ad finem pm lib et ab solon
2' pp 14 afflicti labore corporali sicut
pater de helva qui lassus obdormiuit
sibter qinnpi 3' pp 19 quibus dignis
non erat mundus per hoc em q fugi-
ebant a facietate alioru patet q hoies
mundani non erant digni facietate alioru
illorum pp culpam mundialiu 3' o redu-
citur ad locu et qnd ad hoc dicit qn
solitudinibus errantes in montibz et
in speluncis et ancaims tce Spelunca
e fossa facta per artem Cauerna uero
per natura uel ex aliquo violentante
sicut de corrosione aquaru uel huius
Talia autem loca habitant patres an-
tiqui ut cont in loco apto dme qre
placoi qpter hoc phs 2 pot post
quam pbauit homine ee animal tui-
le subiuoit q ille qui refugit quoz
hiraonem homi uel e bestia uel me-
lior homine quia si homo refugiat
hoc qpt malicia suam no patet
cum alijs cohabitare q defectu sui i-
mabilis radit ad dignitate humana
in uitaui bestialem Si aut refu-
giat qntatem homi ut libiq uacet
dme qtemplacoi excedit quoz statu
homi et e quidam deus inter homines
sdm phm **Et hi omes hic qm**
ostendit aptus quomo et quare per-
missiones sunt eis dilate d. **Et hi oes**
testimonio fidei pbati ut patet p
predicta exempla non accepert
qmissionone glie eterne et subdit
causam d. Deo q nolus melius ad

quidante ut non confirmarentur
ad pfectionem glie conducentur
sme nobis Bohor em q patres
ueteris testameti in limbo exites
simil uenerunt ad gloriam cu xpo
et per xpm cu aliquibz ad nouu tes-
tametu pertinentibz fuit manibz
gaudiu uitoruq Nondu q bohor
loco aliqui accepertit ocoz erudi-
dicentes q nullus intrabit glaz
nisi p q finalem resurrecoz dnt
2 Corp 4 8 rmg em qm si tresp
domus nra huius hiraonis dispo-
natur q edificacone qdco hcamus
domu non manufacta sed eterna
medis exquo patet q aia acorpae
sepata in instanti recipitur in
glora nisi pp debitu aliauz pene
tempaliter retardetur **Qpter qd**
confirmatio glie de qua loquitur hic
aptus p re ferri ad pmiu cohle
et sic non huerit ca ptes ueteris tes-
tameti sme nobis quia no huerit
eam ante nouu testametu Vel p
referr ad stolam carpis que non
datur gnaliter nisi p q amissate
resurrecois quam uis aliquibus
data sit ante ex pte p uilio et
hor mo patres ueteris testameti no
confirmantur in glie sme nob q
si ueteris testameti et noui simul
recipient **capitulu xii**

Ideo q postquam aptus q
mendauit fidem p quam
membra omiur rapiri et
posuit multa exempla fidei
hic consequentur hortatur ad asce-
dendu fidem per opera cotius q
tonentur in corde melius **Et dicitur**

induas quia pmo ostendit qualiter
 sedebent hie circa mala Qo qualiter
 circa bona capitulo 13o raitas fac
 nitatis Circa pmi pndiu q dnp
 e malu sy pene et culpe Et io pmo
 ostendit qualiter sedebent hie re
 mala pene toleranda Qo qualiter
 circa mala culpe vitanda i ppter
 remissas pma nitas alia pmo
 inducit ad tollerandu malu pene
 exemplo antiquoz Qo exemplo y
 i aspicientes Qo auctoritate scripte
 ibi et oblii estis Circa pmi facndu
 q sancti dicuntur testes dei quia fro
 et uerbo glificatur deus per eos scdm
 quod dr ysa ex Vere uos testis
 mei estis dicit dñs Congregatio
 ceiam sanctoru dicit mibes ppter
 uite fastigiu et doctie sillidiu a
 concupiscentie refrigeru et p hor
 dicitur ysa pmo qui sunt isti qui
 ut mibes volant ppter quod apte
 de sanctis patribus per exempla
 uirtutis nos mouenabz ad tole
 rantia maloz ut patet p pdicta
 Ideo dicit sic Qdeo et nos postro
 res hntes tantam mibe mparia
 testiu a congregatone sanctoru
 exemplo suo nos exhortantur de
 ponetes omne pondus qntu ad p
 tatiu ppetralu et ciuitatis nos
 peccand qntu ad oculos pndi
 per paciam curramz non solu
 mala allata sustinenta sed etia
 uoluntate assimedo ad pntu nob
 certame hoc certame e iusticia fi
 dei de quo pnt et e ibi Qsp ad
 pportem certapusticia dssi

tiontes Hic inducit adidem ex qlo p
 q debet nos mago moue ad paciam q
 ape agnis in nocens p nobis passus est
 Dicit igitur aspicientes sculo cordis at
 tente considerando in actore fidi et co
 firmatorem iesum. Dicitur em actor fidi
 in quantum deus apam fidem in firmo o
 Dicit etiam actor fidi in quantum homo
 apam fidem predicando Dicitur etia co
 firmator apus per miracula transfirudo
 et fidei premiu reddendo Qui pposito
 sibi gaudio sustinuit crucem gaudebat
 em in supiori parte anime q imple
 rone uoluntatis paterne et cofidelu
 redemptone et ex sui corpis p quina
 glificatone confusione contempta qua
 mortem maxime compulibilem uolu
 to i taie sustinuit Confusio aute ap
 pet ex quatuor pmo ex loco quia in
 ciuitate reueb Qo ex tempore q pas
 sus e in festo paschali qn omis de tra ge
 bant multu Qo rae societatis qz
 inter latrones passus q rone ptece
 dentis honoris oppoita em iuxta se
 poita maiora et minora audentur
 Urdicitur pmo elemp Et io ex hanc
 qui ei exhibitus fuit in rtm mdie
 palmaz maior fuit conclusio passu
 q in me te sequet Et quia qui se hu
 miliat exaltabitur no sequitur atqz
 in dextera sedis dei sedet Et quia
 consideratis dñice passionis non solu
 ualeat ad paciam in aduersis sed etia
 ad perseuerancia que plus dicit q
 respicit diuturnitatem mali et dilacoz
 hom pmissi no subdit Perogitate ei
 qui talem a peccatibus sustinuit ad
 uersus semetipm contradicoy Verbis
 tantumelios scdm quod hr. ar. ii. et

re homo vorax et potator. Vini ite Et
atruu mathi ad Mach qui de spuus tepla
dei ite Subdit autem ad quid valeat as-
ta consideratio d. Ut non fatigom ai-
mis vms deficientes quter quod d' g'g'
Si passio popi ad memoriam reuocetur
nichil tam dura e quod non equo ato
toleretur Et reddat causam huius d. No du-
em usq ad sanguinem r' usq ad sangui-
nis effusionem Restitit aduersus pr-
tant repugnantes Et obliu h'ic con-
sequenter inducit ad tolerandu malu pe-
ne per auctem scripture Qo sensu ap'g'
Alii quid disciplina Qo exisus arguit q'
uidebantur obliuisti scripturam veteris
testameti in qua erant mitti d. et mi-
triti estis consolatio a dei consolante
et est emphatica locutio que vobis
tamquam filijs loquitur p'u. 3. di-
mittantur tamen aliquand' verba sed
est eadem sma. fili mi noli negligere
disciplinam domi. negligens d' quasi
nec digens et io ille disciplinam dm
negligit qui apam tanqua bonam
non eligit sed magis ut mala refu-
git nec fugeis per impatiam du-
abco arguis Et subdit causam dices
Quem em diligit deus d'ne castigat
retrahendo a cupia. flagellat autem
omnes filiu que recipit per flagella
em retrahitur homo appetente con-
cupie Indisciplina h'ic conseques
ponit sensum dicte auctis. in apa
n dixerat noli negligere disciplinam
et itm nec fugeis et hoc signit pa-
tiam et perseuerantiam in flagellis
io dicit Indisciplina p'seuare tanq'
filij vobis se offert. deus qn' nos

corripit. quod ostendit qm' per
simile in humanis dicens Quis em
filius que no corripiat pr' q' d. nullo
loquedo loquedo de filio vero et di-
lecto **¶** Q' si contra disciplinam h'ic
arguit ex predictis et diuiditur in
tres quia pmo arguit ad mgens di-
cendo Qo exempli experientie indu-
cendo ibi Deinde p'ces Qo vtilitate
consequetem ostendendo i omis autem
disciplina In pma parte facit tale
ronem omes in filij dei facti sunt
participes discipline ap'us p' tolle-
rantia flagelloru. ergo si abappa es-
tis absoluti non estis veri filij dei
sed ad ultim' isti sunt filij mundi et
dyaboli et hoc e q' dicitur Q' si
contra disciplinam estis ite et patet
litta **¶** Deinde p'ces h'ic ar-
guit adidem per exemplum ex-
perientie Circa quod sciendu q' du-
plex e dia inter prem carnale
et spualem qui e ap'e deus p'ma
Quia pater carnalis non gnar
aiam sed deus cam in fmdit et
io pater nalis dicit' pater carnis
Deus autem dicitur pr' sp'us et
per g'ns vms h'ic rone patris
qm' ille dicitur. v'ery pr' qui dat
formam Et io disciplina dei tanq'
p'ris v'isim' e maxime tolleranda
quia per hoc consuetur spual'
vita. et hoc e q' dicitur Deinde
p'ces quidem carnis me habuim'g
eruditores quia debet pr' filio
documerid p'at et m'cmeru.
et tenebam' eos acceptando corp'
disciplinam. non magis ~~al' r' p'~~

non multo magis obtempabimus
 pñ spū et viciis qd. sic debet
 ee Q^o dñā inter deū et pñm car-
 nalem quia pater carnalis in pñm
 filiū et instigat ad ad trāstoria scilz
 ad honeste comissandū in hac vita
 q̄ breuis ē. Gaudet scdm etiā scdm
 regulam voluntatis sue q̄ falli p̄t
 Deus autem erudit filios suos ad e-
 ternam vitam recipiendam Inspit
 etiā per regulam voluntatis sue
 que in fallibilis ē. et iō eius doctrīa
 ē maxime suscipienda et acceptada
 et hoc q̄ dicitur hic Et illi quidem
 a patre carnalis. in tempore pauco
 vni diei et pñas vite scdm
 voluntate suā que falli p̄t erudi-
 ebant nos. quorū disciplinā recipi-
 mg. Hic autem p̄ deus. ad id quod
 iam vtile ē a ad vitam beatam qua
 nihil melius erudit nos q̄ recipi-
 endo sanctificatione eius a gratiam
 sanctificatione que ad vitam bea-
 tam **Q**uādis disciplina hic arguit
 ad quōm ex utilitate consequete ad
 eius intellectū considerandū est
 q̄ malū pene quodam medicina est
 medicina aut licet sit amara et
 horribilis ad sūmēdū scdm se a
 absolute. tamē q̄ consideratōe finis
 eius et future sanitatis fit accepta-
 bilis Et ita debet ee de penis i pñm
 ex consideratōe futū pñis et hoc ē
 q̄ dicitur **Q**uādis aut disciplina in
 pñm quidem videtur non ee gaudij
 sed meroris. et bñ dicit videtur q̄
 non sit ē scdm rei vītatem. licet
 sit videtur carnalibus homibus
 qui non considerant nisi vītā car-

nalem iō sequitur postea autem a in
 futuro fructū parat castissimū a beati-
 tudinem qui quietat totaliter appetitū. ex-
 tectatis per eam reddet iustitū hoc ad
 dicitur quā per iustitā homo beatitudi-
 nem mereatur **Q** ad Cor 2 **Q**uōm
 est iudij corona iustitū **A**pter qd
 manus hic ostendit aptus qualiter
 se debent hic ad mala culpe vitanda
 et diuiditur in duas partes et p̄mo po-
 nit suam monitōem **Q**o monitōis
 rōnem a non em accessitū p̄ma ad
 hic in duas quā p̄mo mouet hominē
 peccantem **Q**o non peccante alij pa-
 tem sequimur p̄mo igitur mouet ip-
 sum peccatorem vitare peccatū omis-
 sione quod consistit in diuoluis p̄mo
 in ocio respectū boni operandi et q̄n
 ad hoc dicit **A**pter quod remis-
 sas manus erigite ad bonū o-
 perandū. operandū. manus em
 est organū organorū ut dicit q̄ dicit
 et iō mag remissa signat gñaliū
Qo autē **Q**o consistit in debilitate re-
 spectū mali tolendū que signat per
 solōne genuū quā super genua in-
 mittitur totū pondus. et quā ad hoc
 dicit **G**enua soluta erigite a for-
 tificate ad laborem debent suscipiendū
Qo mouet etiam aptus vitare p̄-
 tatiū omissionis d. gressū facite rec-
 tas pedibus vris. **P**ectū em est
 eius modū non exire ab extremis
 obliquū aut quod exire ab ip̄is et
 iō opus rectū ē quod nō exire ali-
 mitibus ite rōnis obliquū aut
 quod exire. et sicut tybia q̄ exire re-
 gulam patientie gressiue claudicat
 sic opus exiens limites rōis ite
 claudicat in iudicibus et errat iō

in quibusdam eam latine emi iste no
 predebant ex dolore culpe commisse s
 solum qd dampnum tempale id no aut
 vera pna **¶** Non em accessistis
 Supius aduicandū male culpe aplūs
 posuit suam monitionē hic tōtiter
 ponit monitionē rōnem **¶** Ratio aut
 huius sumit ex comparacōe noui et
 uetis testamēti id illa comparacō p
 mo ponitur. Qd ex illa aduicandū ar
 guitur ibi **¶** Videte ne recūsētis q
 ma ad huc mduas quia pmo ponit
 ea que pertinet ad uetus testamē
 Qd ea q pertinet ad nouū i sed ac
 cessistis **¶** Circa pmi sciendū q lex
 fuit pedagogus nr ut hr ad gal
 3. Et id fuit **¶** In quibusdam parulis
 et impstis quia pedagago uerō
 bus mduatū ad opera uirtutis Et
 id sciendū hoc q dicit hic aplūs et
 hr exo. 19. et 20. lex uetus data fuit
 inter uerōbus. et id aplūs pmo de
 scribit illa que fuerunt terribilia qto
 legem recipienti Qd dicit quid fu
 at terribile apī legistatū s mo
 si **¶** In moyses dixit **¶** Circa pmi
 aplūs ponit tā terribilia aliqua
 em erant terribilia auisi s ignis
 qui uidebatur in monte. et caligo te
 nebrosa quibus densitate **¶** Ut hr
 Exo 19 **¶** Et hoc ē q dicit hic **¶** No
 em accessistis ad tractabilem et ac
 cessibilem ignem et turbine et
 caliginem ignis em qui uidebat
 in monte erat corporalis et p qm
 tractabilis et tactu agnoscibilis **¶**
 erat in loco determinato et p qm
 accessibilis tamē ad apm no acce
 dunt suspicientes nouū testamē

stus accesserunt recipientes **¶** Uetus
 non tamē in mediate ad apm sed quia
 breui spatio distabant ita q uocem lo
 quentis de medio ignis intelligebant
 Aliqua etiā erant terribilia audiri s
 pcella uenti que audiebatur in aere
 et sonus tube et uox sangelī loquentis
 in persona dei et qm ad hoc dicit
 et pcellam et tube sonū et uocem
 uerborū angeli loquentis quam qui au
 dierunt excusauerunt se ne eis fiet
¶ Verbum **¶** Hoc hr exo. 20 ubi dicit
 q filij isrl rōre concussi dixerunt
 moysi loquere tu nobis et audiemus
 nō loquatur nobis deus ne forte mo
 riamur **¶** Et causa huius subditio **¶** No
 em portabant quod dicebatur a
 non poterant sustinere pre timōe
 Aliqua etiā fuerunt terribilia ex qm
 tamē actū quia ubi fuit dictū q si
 homo uel bestia transiret terminū
 constitutū interficeretur ut hr
 exo 19 aplūs aut hic tantū resu
 nit de bestia dicens et bestia si co
 tigit montem lapidabitur **¶** Et id
 gcludit ex predicto **¶** Et ita terribile
 erat qd uidebatur **¶** Non dicit q oia
 illis contingebant in figura uerū
 ad dōs az nō ista terribilia mdatōe le
 gis aliquid designabant. quia ignis
 designabat se ueritatem iustie dme
 ad pueniendū legis transgressores **¶** Un
 dicitur Deuto 2 **¶** Deus nr ignis co
 sumens ē turbo austeritatem ponax
 q erant in lege **¶** Caligo uelantē legē
 quia omnia erant sub figura pcedatē
 pcella terrorem qmācōmū q erant
 in uetī lege **¶** Sonus tube grauitate
 preceptorū **¶** Vox uerborū similitudine

apostolorum Communitio orationis quilibet
transgressionis. **¶** Moyses dicit. Hic
consequenter agit de timore legis la-
tois sicut moysi per quod ostenditur quod lex
illa fuit tribulatio non solum hominibus im-
perfectis quia ostendebat culpam et non
dabat gratiam. Propter hoc dicit actus 14.
Hoc est onus quod nec nos nec patres nostri
portare potuimus. Timor autem moysi non
habetur exo. 20. Vbi agitur de datione legis
sed exo. 3. in visione tibi et hoc est
quod dicitur hic moyses dicit et factus est
tremens et trepidus sicut et tremebundus
quia ex timore faciem suam abston-
dit ut ibi dicitur. **¶** Sed accessus huius
consequenter ponit apostolus conditiones
noui testamenti in quo tam nobis pro-
mittitur primum est spes glorie que gloria
consistit in visione clara quantum ad in-
tellectum et quantum ad hoc dicit. Sed
accessus ad primum manentem a. eos qui
estis renati per fidem catholicam ac-
cessus incerta spe ad altitudinem spe-
culacionis dicitur. **¶** Sicut enim specula-
ter interpretatur. **¶** Consistit etiam in fructu
perfecta quantum ad affectum quia ibi quod
ctatur affectus et quantum ad hoc dicit
et unitatem dei conuentus actum celestium
Ierusalem enim interpretatur iustitia
patris. **¶** Consistit etiam gloria in societate io-
tunda quantum ad deditis plenitudo et
quantum ad hoc dicit. Et multorum milium
angelorum frequentiam secundum quod nobis
promittitur in nouo testamento est etiam
participatio eterne maiestatis fundata et
hoc est magni boni sicut esse participare
talium et quantum ad hoc dicit. Et certum

promittitur a apostolorum qui fuerunt
primum fructus eterne et primum fundationes
eius per christum qui constituti sunt melius
a. milibus vite. **¶** In quod nobis pro-
mittitur in nouo testamento est fami-
liaritas bonae fraternitatis et quantum ad hoc
dicit et ad iudicem omnium deum a. ad
patrem magis quam est iudicare quia si
filius iudicat hoc habet apostolus ut de
1o. 4. primum omne iudicium dedit filio ad
apostolum in qua accessus per fidem et
primum iustorum perfectorum in quo tan-
gitur familiaritas spiritus sancti qui
facit iustos perfectos familiaritas
autem filii erga nos tangitur ad
subditur. **¶** Noui testamenti media-
torem actum qui per effusionem
sui sanguinis confirmavit nouum tes-
tamentum ut dicitur et supra capitulo
9. Ad hanc autem effusionem acc-
ding per baptismum in quo nobis con-
tatur efficacia passionis pro delictis
culpam et penam et quantum ad hoc dicit
et sanguis effusione melius loqu-
tem quam abel quia sanguis
abel loquitur vindictam ut habet gen-
1o. sed sanguis christi loquitur rem-
issionem quia effusione sui sanguinis
orauit pro transgressibus sicut
fuit predictum ysa. 53. ibi et pro
transgressibus orauit. **¶** Videte
ne recusatis. **¶** Nota conditio no-
ui et veteris testamenti. **¶** Hic com-
apostolus arguit ad primum. **¶** Et dicit
inter partes quia primo me-
tionem suam primum. **¶** 2o ad
primum arguit ibi. **¶** Si enim illi. **¶** 3o
interim concludit. **¶** In regnum

In prima parte dicit sic Videte ne
 recusatis loquentem **S**oporat enim
 q' sanguis xpi melius loquitur qua
 Abel no intendit aplud induit ad obe
 diendum hinc locutioni loquit' em u
 bis pmo q' memoratio bnficia sue pas
 sione **T**erz. Recordare paupertatis
 mee it' **Q** loquitur exhortando ad
 exemplum imitatiois a pet' **2** xpus
 quibus passus e' azlmq' nobis ex
 emplum **S**i em **H**ic arguit ad
 p'prie s' q' sermone xpi sit mag' **O**
 obediendum et diuiditur in duas partes
 quia pmo arguit **Q** quoddam suppo
 situm marginato pbat' **2** m' aut
Circa p'me facit talom rone **A**ng'is
 e' obediendum **C**on' illius qui mouet
 celum quam voci illius q' mouet e
 ram **A**ngelus autem qui loquebatur
 in monte Sinai mouit terram q' xpo
 ig' d' q' montes tremebant xpus
 autem mouet celu' et terram. **Q** ma
 gis est ei obediendum et hoc e' q' d'
Si em illi non effugerunt recu
 santes cum qui s' terram loq'bat'
 quia iudei inobedientes angelo lo
 quenti in monte Sinai fuit graui' **P**
 puniti **C**on' patet ex d'caus'u' veteris
 testam'enti. **M**ulto magis nos qui de
 celis loquentem nobis aditum q' d'
 nos qui string' xpm' sedere ad d'co
 cetam p'ris m'ito p'uenit si f'umq'
 in obediendum **C**uius uox mouit tra
 ctum **2** uox angeli loquent' in
 monte Sinai ut dicit' sed uox
 q' mouet celum **A**lter exponit'
 de xpo **C**uius uox mouit terra
 a uox xpi quia angelus loque
 batur in monte Sinai in p'p'ia

dei et per q'nd' in persona xpi quia
 xpus deus e' **S**icut uerbum p'comis
 dicitur uerbum regis **N**unc aut' h'
 pbat' q' xpus moueat celum quod cu'
 suppositu' et hoc pbat' per auctem ag
 g'ei **2** et loquitur ubi **A**ph' de primo
 xpi adueti' **C**on' manifeste patet. **H**ic
 em xpus mouit celum cu' stella noua
 appere fecit uel potius cu' h'mmanti
 eius ascendenti celu' paru' uel paru'
 et hoc e' q' dicitur **N**unc aut' app'uit
 a p'tempore noui testam'enti **L**ic' q'ph'a
 aggei fuit dicta tempore ueteris testi
 erat tunc dicta p'tempore noui **M**o
 xpus mouit terram in sua passioe
 et celu' in sua ascensione et hoc e'
 q' dicitur ad huc semel **E**t ego mouebo
 non solum terram sed etiam celu' **E**t
 benedixit semel quia uolam non clau
 detur aditus teli sic an' clauderetur
 et per hoc designatur amaro legaliu'
 que p' sui imp'fione non introduce
 bant ad celestia et hoc e' q' d' **Q**
 autem ad huc semel dicit' declarat
 mobilium translatioe tamq' facta
 a amaroem legaliu' que erant ad
 tempus instituta **C**on' mouent ea
 que sunt in mobilia **2** lex noua q'
 e' duratura usq' ad finem mundi p'
 hoc etia' intelligitur gl'ia celestis
 que e' simpli' in mobilis ad quam
 lex noua in mediate introduce
Quare regni **H**ic exp'edit' con
 cludit concludit concludit p'nci
 paliter intentam. **M**ultip' em de
 claratu' e' p' predicta q' xpus in no
 uo testam'ento p'mittit bona in mu
 tabilia et eterna. nos aut' f'miq' p'
 tunc noui testam'enti ad hoc bo
 na h'c possim' q' uolum'.

quia xpus non desinit pmi sta solue-
do nisi nos desitamus maciando
et hoc e q dicitur qm q regnu in mo-
bile suscipientes Et subdit perquad pos-
sumus suscipere. d. hennis gratiam a
hre de facti possimus quia gra eruitas
per iesum xpm facta e qo 1o per q
seruiamus placentes deo nū merū et
reuerētia et subdit causam etem deo
nū ignis consimiles. e. respectu re-
pborum sed est ignis purgans resp-
tu electoꝝ Dicitur autem hic deus
ignis causaliter quia ignis in formā
agit ut in sumētū dñe iusticie p-
gans electos et triciens repbos.
Sicut em in eod igne aurū trahit
et palea spūiat Sic eodem igne electi
purgantur et eter naliter puniuntur
repbi scdm gregoriū 2 dialoꝝ

Li. xiii
Attenti deo nū ignis
spūitū est caritas.

Caritas fraternitas **cap. xiii**
tatis Supius apūis hor-
tatus e eos quibus sēbebat
ad mala perferenda Hic consequē
hortatur eos ad bona opanda Et di-
uiditur in duas quia pmo hortatur
eos ad bonū 2o confort eis sue omīs
suffragiū alii Deus autem patris q-
ma mtes quia pmo hortatur eos
ad bonū opandū erga p̄ximos 2o
erga seipos i honorabile gimbū
3o erga prelatos i monitōre sp̄oꝝ
torum Circa p̄mū considerandū
q nullū apūis e mitorū sine car-
tate Ut hē i Cor 13 qo dicit car-
tas fraternitatis maneat in vobis
Si autem si vera debet ostendi e
opere Et iō gūter tangit tā m̄q
debet ostendi caritas p̄ vera p̄mū
e receptio hospitū et quā ad hoc

dicit Et hospitalitatem nolite obliuisci
et subdit causam dicens per hoc placet
vnt quidam angelis hospitio receptis
hoc patet de abraham et loth Gn 18
angelos em appentes specie homi rece-
perunt hospitio credentes eos e hoēs
sed in fine stuerunt ap̄os eē anglos
in persona dei loquentes Qm̄ quo d
caritas ostendi e compassio appressoꝝ
et quā ad hoc dicit memētote vnt
torum tamq̄ simul vnti a labora-
te p̄ illorum redemptōe et liberatōe
tamq̄ p̄vra 3m in quo debet andi
caritas e subuentio pauperū et in-
firmorū et quā ad hoc dicit Et la-
borantū sū memētote tamq̄ et
ip̄i in corpore morantes Ex p̄ntia
namq̄ defectuū in v̄o corpore de-
bet nos ad subuentionem alioꝝ mo-
uere scdm̄ quod dicit eēt 2i qm̄
pellige que sunt proximi tui ex te
ap̄o **H**onorabile commūū hic
hortatur eos apūis ad bonū quā ad
seipos et hoc in duobus p̄mo in ce-
pressione luxūe 2o in curatōe auar-
tie i Smt mores sine auaritia Cir-
ca p̄mū sciendū q luxūa quā ad
gūitatem homi rep̄mitur per co-
tinentiā gūgalom et hoc e q dicit
honorabile commūū in omnibus
i quā ad homi multitudinē et
chorus in maculatz per hoc co-
cluditur error dicentū q actus
inimialis semper sit in peccato
per hoc autē q subditur fornicato-
res eī et adulterōs iudicabit d̄s
et qdēpnabit et per hoc excludit
error dicentū q fornicatio sine
non e mortale peccatū quā

nullus condempnabit² adeo si per
 mortale peccatū. ¶ Sicut mores
 hic contra hortatur eos ad ciuitatū
 aualitē que ē radiū om̄i malorū d.
 Sicut mores sine aualitā gtonci
 p̄ribus auarus em̄ dicitur quasi e-
 ris auidus quia ē nimis sollicitus
 decumulandis temporalibus et subdit
 causam quare hoc non debet fieri q̄pe
 em̄ dixit s̄ dñs ioseph 10 Non te
 defamā nāq̄ te dēre qui t̄ nōiā admis-
 sionem et q̄ hoc debet in nobis con-
 surgere fiducia et hoc ē q̄ dicitur q̄ta
 ut confidenter dicamus dñs m̄dri
 adiutor nō timēbo quid faciat in
 homo. ¶ Aremētoze hic ostendit
 qualiter debent opari homi q̄ntū
 ad prelatos et diuidit̄ m̄duas quia
 p̄mo ostendit qualiter se debeant
 h̄re ad prelatos mortuos 2o ad
 uiuos i. obediēte q̄p̄tēs p̄ma ad
 h̄re m̄duas quia p̄mo ostendit qua-
 liter se debent h̄re ad bonos 2o q̄n-
 tē ad malos ubi doctrinā varijs. In
 p̄ma ergo parte dicit sic memēto
 te q̄p̄tōrū v̄rōrū et ap̄tōrū et aōrū
 x̄pi discipulorū qui vobis locuti
 s̄nt v̄bis dei et quia non solū
 consideranda ē corp̄ doctrinā sed etiā
 virtutis exempla nō sequantur
 Quorū m̄uētes op̄itū conuēsa-
 tōnis imitantū fidem. Et si di-
 citur non ē simile de ap̄tō et
 de nobis quia ap̄tō fuerūt x̄p̄o
 p̄ncipalē. Nos autē non. Videt
 q̄ v̄mo q̄ x̄p̄us eternalit̄ est
 s̄dm̄ d̄m̄tatem. Eternitas autē
 afficit om̄i tempore et hoc ē q̄

dicitur x̄p̄us resus heri et intem-
 pore p̄tō et hodie et imp̄tē q̄pe ei
 in secula et in futuro. Et non solum
 hoc vltimū verum ē v̄sē d̄m̄tatem
 sed etiā aliquo mō v̄sē humanitatē
 que licet sit in celo tamē ē p̄ncipalē
 volūtas in altis sacramento p̄pter
 quod dicit q̄t̄ col̄t̄ ecce vobis s̄m̄
 om̄ibus diebus usq̄ ad consummationē
 seculi. ¶ Doctrinā varijs hic contra
 dicit qualiter se debent h̄re ad pre-
 latorum malos s̄ fugiendo corp̄ mala
 doctrinā et diuidit̄ m̄duas quia p̄o
 ponit̄ s̄m̄ m̄m̄tōnē 2o m̄m̄tōnē
 v̄sē i. h̄m̄s altare. In p̄ma er-
 go parte dicit sic Doctrinā varijs et
 p̄ḡm̄s nolite abduci et extra v̄m̄-
 tem dicit Doctrinā v̄sē d̄m̄tatem
 et hereses quia sicut ap̄tō ap̄tō
 non ē nisi v̄na linea recta multe
 autem tortuose. Sic v̄itas fidei
 v̄na sed hereses ab ea dēuantes
 s̄nt multe. Dicit̄ autē tales doc-
 trinā p̄ḡm̄e quia faciūt h̄m̄s
 as̄ia p̄ncipalē s̄ celesti gloriā elongare
 Contra autē istos errores dat reme-
 diū dicens Optimū est gr̄tia sta-
 bilire cor quia ē sicut anchora fir-
 ma tenens aīz in mobile et in
 v̄itate stabilem et hoc faciebat
 obsequio legalit̄ q̄ gr̄tiam nō con-
 ferebat p̄ quod subditur Non
 estis que non p̄ficiunt ambulā-
 tibus in eis. Istos hic vocat ob-
 seruancias legalit̄ quia ibi p̄hibe-
 bantur usq̄ aliquos cibos talis ad
 obsequio legalit̄ fuit mortua t̄p̄e
 passionis x̄pi sed mortifera p̄ p̄-
 dicationem euāgelij et iō b̄n

apltus q non pfiit ambulatibus
in eis et hoc dicit apltus contra il
los qui in ewangelio volebant sua
re legalia. ¶ **H**emus altare hic red
dit sic monitionis rationem. Et diuidi
t induas quia pmo facit q dicitur est
Qo concludit quibusdam rationes
ex dictis i. **Ex**aminis igitur. Circa p
mum considerandi q ro aplti subti
liter pntur ex ueri testimonio ad
tunc intellectum sciendi q in festo ex
piationis offerrebatur solempne sac
ficiu quod fuit figura ymolacionis. Et
ut supra dictu e offerrebatur aut
antulus ethyrcus quorum sanguis
asumo sacerdote inferebatur intra
sanctum sanctarum ut sup dictu e q
capitulo. Carnes aut non comedebat
ab offerentibus q erat hostia pro
peccato sacerdotu ppter quod carnes
extra castra comburebantur. Hyrcus
autem et antulus significabant xpm
p similitudinem carnis peccati.
Sanguis corp illius intra sanctum
sanctarum significabat q per sangui
nem xpi patet nobis ingressu ad
relm. Combustio hostie extra castra
significabat passionem xpi fumea
extra portas relm. Quia autem sac
dotes legales non comedebant hos
tiam illam significabat q ob seruata
legalia in ewano non hnt messam
passionis q partem pdm qd dicit
Gal 4 ubi Si caridm xpus in
relis uobis nichil prodit et hoc e
q dicit apltus hemus altare et tunc
inqua oblatu e de quo ede no hnt
ptatem qui tabernaculo desunt

quia isti qui legalia custodiunt quod
tal designatur in fuitate tabernaculi
non hnt partem in efficacia passi
onis xpi. Et subdit causam hoc desig
nantem d. Quoru em antulu infer
sanguis ppeto in sca p pontificem
a. Antulu et hyrci qui ymolant in di
e expiationis. Horu corpora cremant
extra castra quia offerrebat pro
peccatis sacerdotu et apli ppter
quod. ut figurate videt figure
et iesus ut sanctificaret per suu sag
ninem xpm extra porta passus
est quia locus caluacie ubi crucifixo
us fuit erat tunc extra ciuitatem
relm ut hnt ioh 19. ¶ **E**xaminis h
consequenter concludit ex dictis duas
rationes. 2a ponitur i per apm qd
quia in parte pcedet dictu e q le
galia non profuerunt ob seruandus
ca in quoru figura xpus passus
e extra portam. 2o concludit d.
Examinis igitur adeu extra castru
a. extra ob seruaciones legis. Imperat
eius portantes Imperatru em fuit
xps audeis q non custodiebat le
gem pdm qd dicit qo 9. Non e hic
homo adeo qui sabbatu non custodit
Et similiter fuit imperatru paulo
et eius sequentibus in terra pmitua.
ut hnt actu. Si ubi audierint de te q
distensionem docuas amoyse ic. Et
subdit causam quare sic alegalibus
excidit d. non hemus hic manente
ciuitatem a stabilem mansionem
in legis ob seruacionibus quia fuerunt
impoite solum ad tempus ut sup
dictu e capitulo 9. Et futura in
quirimus a glam celestem ad quam

introducit lex noua ut patet per
 supradicta **C** per ipm hic ponit se
 cundam condicio dicitur qd sacrificia
 veteris legis non erant deo accepta
 quia erant carnalia qd concludit qd
 deo e offerendum spiritale sacrificium per
 iesum xpm qui e sacerdos in et hoc
 e qd dicit per ipm ergo offeramus
 hostiam laudis deo semper et non
 quia sit continue orandi. sed quia
 ad sacrificia veteris legis non est
 reuertendum ostendit etiam ultra
 qd aliud sacrificium e deo offerendum
 sicut elemosina in sustentatione indigen-
 tium d. beneficencie aut et quomodo noli-
 te obliuisci **E**t accipitur hic quomodo
 per gratiam bonorum in meritum **E**t
 subdit cum sum quare tales hostie se-
 deo offende d. talibus etiam hostiis p-
 meretur deus. non aut sacrificijs le-
 galibus **O**bedite it hic conter-
 endit qualiter se debent hie ad p-
 latus omnes **E**t diuiditur in duas
 quia primo ostendit qualiter se debet
 hie ad alios prelatos **Q**ualiter
 ad ipm paulum scribentem i adrate
 p nobis **C**irca pmu sciendum qd corpa
 in fide que reguntur per superiora sub-
 iecta sunt eis in duobus sicut in situ
 et motu quia elementa resoluntur
 motu orbis quod ad illa parte q
 excedit altitudinem montium ut hi
 pmo metheora **E**odem modo hostes
 in fides superioribus debent obiam
 est ad corum impium mouentur et re-
 uerencia eis exhibent et hoc e
 qd dicitur **O**bedite quomodo vobis et
 subiacete eis **E**t subdit ad hoc dupli-
 tem causam pma accipitur cono-

bilitate officij quia prelati presunt
 in spiritualibus que temporalibus preferunt
 quare aia e melior corpore et hoc est
 qd dicit qm pugilant qd vobis paribus
 vobis reddunt **Q**uando accipitur ex
 modo excedendi officium quia qm in fide-
 res hie obediunt officium placet delectabi-
 le et superioribus et utile in fideibus **S**i
 aut male obediunt contrarium accidit et
 hoc e qd dicit **E**t si gaudio hoc faciat
 et non gemere hoc em non expedit
 vobis **H**oc patet per exemplum chore
 et sanorum eius qui rebelantes moy-
 si a terra sunt absepti in i **O**
Orate p nobis **H**ic ostendit qualiter
 se debent hie erga ipm paulum **N**o
 em erat apud iudeos et ideo non peti-
 ab eis talem obiam sed petiit ab eis id
 qd tenent respectu omni fidelium sicut o-
 rans suffragium d. **O**rate p nobis **E**t
 si hoc petebat paulus qui de gratia
 dei erat certus multo fortius debet
 hoc petere quicunque alius quicunque sit
 sicut **S**ed quia possent dicere illi quibus
 scribebat non debemus pro te orare quia
 tibi non valet nisi deteas distensionem
 a legalibus ideo hoc remouet d. quod dicit
 em quia vanam gloriam hie magis pda
 dicens . in omnibus hie volentes con-
 uersari a deprecantes bonam gratiam
 omni subdit aliam causam quare petiit
 orans suffragium d. amplius aut depre-
 cor vos hoc facite a pmo orare qd
 reterius restituit vobis quia ab ierlm
 fuit adductus roma vinctus ut hie
 articulo 26 **V**el aliter quia si libertatem
 est accipere intendebat atq in si-
 tate iudeos qui erant in hispania
 quibus hanc epistolam p dicit aliquos

scribere ut dicitur in principio huius operis
Q Deus autem patris hic ultimo apostolus
confert apostolis sue orationis beneficium Et dicitur
in duas quia primo ponit suam orationem
Quo format suam petitionem ibidem Ro
go autem uos In prima parte optat eis
beatitudinem que non datur nisi ad
et mediante gratia que hominibus aptat
ad beatitudinem et hoc est quod dicitur Deo
autem patris quia quoniam dei est omnia cor
da cum sit unitas prima qui eduxit
de mortuis dominum iesum christum et hoc
interfuit pastoris magni om
nium a simplicium et innocentium que
sunt per gratiam christi In sanguine a
per sanguinem quia corpus meruit
resurrectionem suam et exaltationem
per suam passionem. testamenti eterni
a testamenti noui quod confirmatum
est sanguine christi et dicitur eternum
quia eterna promittit aptet uos in
omni bono ut faciatis uoluntatem eius
Sicut enim optatio potentie ad bene
operandum potentia est per habitus uir
tutum pollicetur Sic aptitudo anime ad
operandum opera uirtutum est per habitum
gracie et uirtutum in futurum quos deus
operatur in nobis ideo sequitur facite
in uobis quod placeat coram se per
iesum christum quia per christum ratione
dimitatis consecramus gratiam sicut per
tam principalem agentem Rone uo
humanitatis sicut per tam in stu
mentalem quantitatem **R**ogo hic fort
suam petitionem et diuiditur in duas
per primo facit quod dicitur Quo complet
suam epistolam in salutem omnium Contra
primum duo petit Vnum quod dicitur Rogo
autem uos facite ut sufferat a pati

enter poteritis si aliqua scripsi
uobis interceptando quia hoc fuit ad
correctionem et bonum Et ideo magis debet
ad solacium quod hoc subdit uis solam
Socius etiam se de scripture bre
uitate quia breuis est ista epistola reperta
matico contente cum in omnia mysteria ue
ritatis legis breuiter tangantur Ut patet
ex predictis et hoc est quod dicitur Et
enim pauca a valde pauca uis
scripsi uobis Scribebat enim huius
fionibus legem et ideo non aptebat
eis omnia explicare Aliud petit a
postolus per uincio epistole d. cognoscite
thymum a graciose et amabilius re
cipite illa dimissim a ame missi
per utilitate uia cum quo si steteris
uenit uidebo uos hoc enim dispone
bat apostolus facere supposita diuina per
missione Non dicit quod thymotheus cum
circumcisus et ex parte iudea ut patet
act 16 non per christum misit apostolus
hanc epistolam apostolis iudeis ut eorum magis
graciosa apostolis per eum quia per huius
gentilem et in misericordiam noluit
mittere quia iudei generum gentiliu
abhorrerant ut huius act 10 et uo
Salutate hic ultimo apostolus complet
epistolam que debet terminari in saluti
tate ideo dicit salutate omnes quod dicitur
uobis a apostolos quorum aliqui sup
uuebant Vel dicitur quod quod dicitur
hic uocat apostolos qui sunt successores
apostolorum in ecclesia dei ut huius magis
luc 10 et mat 28 et in nouo
testamento. et omnes sanctos a ualios
ecclesie ministros quos non intende
bat apostolus in statu quia non indi
cabant sed saluare illos eos pa

illos quibus scribebat Salutat etiam
illos quibus scribebat ex parte commissario
ad fidem qui erant in Italia d. salu-
tat vos omnes de Italia Et in fine qui
per sigillo confirmatis ponit Grā dī
omnibus vobis Amen et firmet
impū et in futuro prestante dno
nro iesu xpo Cuius honor et glia i
secula seculorū Amen Joh

Explicit postilla super eplam ad hebreos
edita a fr̄e nicola de lyra de ordine fr̄m
minorū Deo gratias Anno dñi m m
natiuitatis marie 1234

Iste liber est magro Johi spentm